Nr. 146. Sobota, 28 Czerwca 1913. Rok 103.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu **10 hal.**, pocztą **16 hal.** — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. **10.** — Ekspedycya miejscowa w biurze dzienników **St. Sokołowskiego, ulica Jagiellońska l. 3.** — Listy należy frankować.
Reklamacye otwarte wolne od opłaty.
Telefon Redakcyi Nr. 88.
Telefon Administracyi Nr. 637.

Prenumerata.

zamiejscowa:				miejscowa:			
rocznie	**32 K**	**ćwierćrocznie**	**8 K — h.**	**rocznie**	**24 K**	**ćwierćrocznie**	**8 K**
półrocznie	**16 K**	**miesięcznie**	**2 K 70 h.**	**półrocznie.**	**12 K**	**miesięcznie.**	**2 K**

W Niemczech **3 K 20 h** miesięcznie. We wszystkich innych państwach **3 K 80 h.** miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą: pierwsi **1 K 50 h.**, drudzy **60 h.** **„Przewodnik“** prenumerowany osobno kosztuje **8 K.**

Ceny ogłoszeń: Wiersz petitowy lub jego miejsce **20 hal.**
Tabelaryczne i liczbowe po **30 hal.**, nadesłane po **60 hal.**, za wiersz lub jego miejsce miary petitowej.
Ogłoszenia liczbowe i tabelaryczne statutowe towarzystw akcyjnych i ubezpieczeniowych, po **60 hal.** za wiersz petitowy lub jego miejsce.
Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie: Biuro dzienników **Sokołowskiego we Lwowie ulica Jagiellońska l. 3.** W Paryżu wyłącznie Agencya: C. Adam (V. de Raczkowski) 38 Rue de Varenne.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

P. Minister spraw wewnętrznych zamianował komisarza policyi, Emila Howańskiego, starszym komisarzem policyi w dyrekcyi policyi w Wiedniu.

P. Minister handlu w porozumieniu z P. Ministrem spraw wewnętrznych powołał komisarza powiatowego, Wiktora Hinzego, do służby w Ministerstwie handlu.

P. Minister wyznań i oświaty zamianował reskryptem z dnia 4 stycznia b. r. l. 51.091 ex 1912 na podstawie § 4 rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości, wydanego w porozumieniu z Ministerstwem wyznań i oświaty z dnia 31 lipca 1896. Dz. p. p. nr. 151 przewodniczącymi, względnie zastępcami przewodniczących i członkami kolegiów znawców dla zakresu literatury i zakresu muzyki, utworzyć się mających we Lwowie, w myśl § 2 powołanego rozporządzenia na przeciąg lat sześciu następujące osobistości:

Kolegium znawców literatury: przewodniczącym Antoniego Małeckiego, b. profesora Uniwersytetu, członka Izby panów Rady państwa etc. we Lwowie; zastępcą przewodniczącego: dr. Ludwika Finkla, radcę Dworu, zwyczajnego profesora Uniwersytetu we Lwowie; członkami: Władysława Gubrynowicza, radcę Cesarskiego, nakładcę i właściciela księgarni we Lwowie; dr. Józefa Kallenbacha, profesora Uniwersytetu we Lwowie; dr. Wojciecha Kętrzyńskiego, dyrektora Biblioteki Zakładu narodowego im. Ossolińskich we Lwowie; Adama Krechowieckiego, radcę Dworu, naczelnego redaktora *Gazety Lwowskiej* we Lwowie; dr. Ludwika Kubalę, em. profesora gimnazyalnego we Lwowie; dr. Fryderyka Papée'go, dyrektora Biblioteki Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie i dr. Józefa Tretiaka, em. profesora Uniwersytetu w Krakowie.

Kolegium znawców dla zakresu muzyki we Lwowie: przewodniczącym: Władysława Żeleńskiego, dyrektora konserwatoryum muzycznego w Krakowie; zastępcą przewodniczącego: Mieczysława Sołtysa, dyrektora konserwatoryum muzycznego we Lwowie; członkami: Wiktora Barabasza, dyrektora Towarzystwa muzycznego w Krakowie; dr. Franciszka Bylickiego, em. profesora gimnazyalnego w Krakowie; Władysława Gubrynowicza, radcę Cesarskiego, nakładcę i właściciela księgarni we Lwowie; Franciszka Neuhausera, profesora konserwatoryum muzycznego we Lwowie; Stanisława Niewiadomskiego, profesora konserwatoryum muzycznego we Lwowie i Franciszka Słomkowskiego, profesora konserwatoryum muzycznego we Lwowie.

Rada szkolna krajowa nadała posady nauczycielskie w szkołach średnich:

a) profesorom: Franciszkowi Jachimczakowi z gimn. w Podgórzu w filii gimn. św. Jacka w Krakowie, Adamowi Wołkowi z gimn. w Jarosławiu w gimn. w Podgórzu, Piotrowi Liszkowiczowi z gimn. w Jaśle w gimn. w Podgórzu, dr. Janowi Ziłyńskiemu z gimn. z ruskim językiem wykładowym w Stanisławowie w filii gimn. akademickiego we Lwowie, Michałowi Posackiemu z gimn. w Stryju w gimn. akademickiem we Lwowie, Janowi Bieli z gimn. VII. we Lwowie w filii gimn. VII. we Lwowie, Antoniemu Strzeleckiemu z I. gimn. w Rzeszowie w gimn. w Gorlicach, Stanisławowi Szeleskiemu z gimn. w Złoczowie w gimn. I. w Rzeszowie, Karolowi Wróblewskiemu z gimn. w Jaśle w gimn. II. w Rzeszowie, dr. Stanisławowi Turowskiemu z gimn. I. w Tarnowie w gimn. III. w Krakowie, dr. Henrykowi Biegeleisenowi z gimn. w Drohobyczu w gimn. akademickiem we Lwowie, Adamowi Kaznowskiemu z gimn. w Brzeżanach w filii gimn. IV. we Lwowie, Władysławowi Pecowi z gimn. w Buczaczu w gimn. I. w Tarnowie, Józefowi Szaflarskiemu z gimn. I. w Tarnowie w gimn. III. w Krakowie, dr. Sebastyanowi Flizakowi z gimn. w Nowym Targu w filii gimn. VII. we Lwowie, Janowi Kmietowiczowi z gimn. II. w Nowym Sączu w l. szkole realnej w Krakowie, Aleksandrowi Medyńskiemu z I. gimn. w Tarnopolu w filii gimn. IV. we Lwowie, dr. Arturowi Załęckiemu z gimn. w Brzeżanach w filii gimn. VII. we Lwowie, Antoniemu Dudrykowi z gimn. w Stryju w gimn. VIII. we Lwowie, Antoniemu Kruszelnickiemu z gimn. z polskim językiem wykładowym w Kołomyi w gimn. w Brzeżanach, Eugeniuszowi Grzędzielskiemu ze szkoły realnej w Śniatynie w filii gimn. w Samborze, Bronisławowi Piątkiewiczowi z gimn. w Wadowicach w gimn. św. Jacka w Krakowie, dr. Jerzemu Mihułowiczowi z gimn. I. w Tarnopolu w gimn. VIII. we Lwowie, Bazylemu Bezkorowajnemu z gimn. z ruskim językiem wykładowym w Stanisławowie w gimn. z ruskim językiem wykładowym w Tarnopolu, Maryanowi Woycikiewiczowi z gimn. w Jarosławiu w gimn. w Sokalu i Eugeniuszowi Flisowi z gimn. I. w Rzeszowie w gimn. w Jarosławiu;

b) rzeczywistym nauczycielom: dr. Bronisławowi Dańcowi z gimn. w Łańcucie w filii gimn. św. Jacka w Krakowie, Stanisławowi Skiminie z gimn. w Bochni w gimn. III. w Krakowie, Wojciechowi Kapturkiewiczowi z gimn. w Myślenicach w gimn. VII. we Lwowie, drowi Tadeuszowi Grabowskiemu z gimn. I. w Tarnopolu w gimn. św. Jacka w Krakowie, Zygmuntowi Gerstmannowi z gimn. I. w Stanisławowie w filii gimn. VII. we Lwowie, Bolesławowi Pochmarskiemu z filii gimn. IV. we Lwowie w gimn. VIII. we Lwowie, Arturowi Kopaczowi z semin. naucz. męskiego w Stanisławowie w gimn. w Łańcucie, Platonowi Łuszpińskiemu z gimn. w Buczaczu w gimn. akademickiem we Lwowie, dr. Janowi Wowczakowi z gimn. w Gorlicach w gimn. VII. we Lwowie, dr. Stefanowi Kuczyńskiemu z I. szkoły re-

---

52)

JERZY ŻUŁAWSKI.

LAUS FEMINAE.

POWIEŚĆ.

CZĘŚĆ PIERWSZA.

Powrót.

(Ciąg dalszy).

XIII.

Podczas pewnej bytności Turskiego w Krakowie, wręczono mu sądownie w spuściźnie po Poleskim żelazną szkatułkę, na której podstawie znaleziono wyskrobane jego imię,

Turski doznał niewytłumaczenie przykrego wrażenia, że ta rzecz do niego powraca. Chciał jej zrazu nie przyjąć i wmówić w wysoki sąd, że była jego podarunkiem, nieboszczykowi ofiarowanym, ale zabrakło mu jakoś odwagi, aby to powiedzieć.

Po wyjściu urzędowego doręczyciela, został w pokoju hotelowym sam ze starą i próżną szkatułą, z zatrzaśniętem wiekiem. Odsunął ją zrazu, jako coś zgoła nieużytecznego i bez znaczenia i zabrał się do roboty, miał był bowiem właśnie przygotować listę aktorów do wspólnego przejrzenia z Zarembą. Ale robota mu nie szła — choć tak prosta i łatwa na pozór. Wstawał i chodził po pokoju, rzucając okiem mimowoli w tę stronę, gdzie postawił był przemocą oddaną mu szkatułkę. Drażniła go i pociągała — miał wrażenie, że wydobywa się z jej szczelnie zamkniętego wnętrza jakiś subtelny i zdradziecki jad, który mu odbiera zdolność spokojnego myślenia.

Wziął ją w rękę z trochę niejasnem postanowieniem wyrzucenia jej za okno, ale zamiast to zrobić, usiadł na krześle i począł jej się bacznie przyglądać. Z tym martwym kawałkiem żelaza łączyły mu się jednak wspomnienia dziwne i długotrwałe; niegdyś, gdy była jeszcze pełna, tylekroć głowę na niej opierał i przymykał oczy, zasłuchany w szepty, podobne do tętna gorącej krwi, jakie z niej szły, odurzony wonią niewypowiedzianą słów w niej zamkniętych, które umiał na pamięć....

Pochylił się nad szkatułką w jakiemś nagle ogarniającem go zamyśleniu. Przypomniał mu się szereg wypadków, z tą martwą rzeczą związanych: cała jej historya zwykła, nic nie znacząca na pozór, uboczna....

Kupił ją był pewnego dnia w jakimś sklepie żelaznym, gdy trzeci, czy czwarty list od niej był otrzymał. Nie przywiązywał jeszcze wówczas wagi do tych listów, nie myślał, że je będzie chował, jako skarby lub kiedykolwiek powtórnie odczytywał: szalona, odświętna rozkosz życia i miłości zanadto pełnem, zanadto bujnem i żywem tętnem mu wtedy biła, aby mógł myśleć o wartości martwych kartek papieru... Jeśli je chował wogóle, to tylko dlatego, że trudno mu było niszczyć cokolwiek, co z nią związek miało bezpośredni — a nie mogąc się zdobyć na to świętokradztwo, tem więcej nie chciał pozwolić listom leżeć pod niedość pewnem zamknięciem, gdzieby przy jego ustawicznych włóczęgach i krótkich popasach mogły się dostać w ręce ciekawej służby hotelowej lub kogoś z jego znajomych...

Z czasem listów przybywało; stało się to już jego nałogiem, aby je zbierać wszystkie, po porządku, nie opuszczając najmniejszej obojętnej kartki pocztowej, ani świstka, wydartego z karnetu z gorącem słowem miłości, które słyszał tak często. Stawał się już zazdrosnym o ten skarb, choć nie odczytywał go jeszcze nigdy powtórnie i szkatułkę woził wszędzie z sobą, jakby jakiś zwaryowany kolekcyoner, mający chorobliwą miłość do swoich zbiorów...

Przypomniało mu się, jak w dniu, kiedy szkatułka poczynała być za ciasną, wyrzucił pewną ilość kopert, chowając po kilka listów do jednej, jak je grupował wedle dat, miesięcy, miejsc, gdzie je otrzymywał...

— Musze rzadziej pisywać do ciebie! — śmiała się księżna, gdy jej się raz żartem skarżył, że listów jej już pomieścić w swojej „ogniotrwałej szafie“ nie może.

— Niech Bóg broni! — odrzekł z udanym komicznym przestrachem — wybieraj tylko cieńszy papier listowy!

Byli oboje rozbawieni, jak dzieci...

Ale przyszedł naprawdę czas, kiedy ona pisywała rzadziej i coraz rzadziej, że zmuszony przez nią dla jakichś niezrozumiałych sobie powodów do opuszczenia jej na pewien czas, dniami całymi czekał w obłąkanej tęsknocie na krótki jej list, a otrzymawszy go, odwlekał nieraz godzinami chwile rozerwania koperty i odczytania jej słów, napawając się naprzód tą tylko radosną świadomością, że list już ma i za chwilę będzie chłonął oczyma i duszą jej słowa nieprzepłacone i słodkie, do szału całe jestestwo jego upajające...

Były wypadki, że po długiem oczekiwaniu, list jej już otwarty kładł przed sobą na stole i przeciągał, jakiemś rozpaczliwem wyrafinowaniem bolesną rozkosz niecierpliwości, jakby w obawie, że z chwilą, gdy treść listu posiądzie, zacznie się znowu długa udręka potwornej tęsknoty za następnym, który nie wiadomo, kiedy przyjdzie...

A ileż razy zdarzyło się, że ten długo i w takiej męce wyglądany list przynosił tylko kilka obojętnych suchych słów z pośpiechem, w roztargnieniu na papier rzuconych...

Czasami jednak — niespodziewanie — bywały jej listy jak puhary tęgiego wina lub odurzające snopy kwiatów podzwrotnikowych. Odczytywał je wtedy dziesiątki razy i chował do szkatułki, aby je wyjąć znów po godzinie i znowu chwytać oczyma słowa, na pamięć już umiane...

Tam — w tej żelaznej skrzyneczce, próżnej w tej chwili, był niegdyś krwawy, żywy strzęp jego serca zamknięty. Tam była jego rozkosz i jego ból: jej miłość tam była, lub to, co się miłością jej zwało, morze ruchliwe i zmienne, miotające łodzią jego na toń rzuconego serca, lub przenoszące ją w pieszczocie najsłodszej, pociągające jak wszelka otchłań, a wewnątrz niezbadane, nie wiadomo nawet, czy przepastnie głębokie, czy na mieliznach się jeno, pianą zakrytych, rozlewające...

Przypomniał sobie, jak raz mówiła doń ona, że kiedyś, kiedyś, gdy się już na zawsze połączą (och! wierzył w to jeszcze wówczas!) będą w jakiś cichy wieczór razem odczytywać te listy z wiernej, milczącej, żelaznej szkatułki dobyte...

Spalił je — i szkatułka — niewołana — wróciła doń teraz — próżna.

Nie miał odwagi niszczyć tych dokumentów, odjeżdżając w świat, a bał się brać je ze sobą, bał się rozkosznej, przegryzającej serce, zabójczej ich trucizny.

Zostawił je u przyjaciela, który już nie żyje.

Powrócił i spalił je.

Właściwie — dlaczego to zrobił?

Dlaczego udawał przed sobą, czy przed tamtym, patrzącym nań wówczas człowiekiem, że są mu obojętne? do czego zmierzała ta komedya, że nie pamięta nawet, iż tu tę szkatułkę zostawił, gdy wówczas — naprawdę — przyszedł po nią i dlatego jeno tak późno, że wcześniej przyjść nie miał odwagi? Przecież to nie była ta dzisiejsza księżna Helena, — to była tamta dawna, dziś już nie istniejąca, jego, jego na całym świecie jedyna!

Rozpętała się w nim straszna tęsknota za tem, co zniszczył.

(Ciąg dalszy nastąpi).

alnej w Krakowie w II. szkole realnej we Lwowie, Józefowi Piaseckiemu z gimn. w Brodach w gimn. w Myślenicach, Ludwikowi Stopce z gimn. w Jaśle w gimn. I. w Tarnowie, Włodzimierzowi Łepkiemu, prowizorycznemu nauczycielowi gimn. z ruskim językiem wykładowym w Kołomyi, w tem samem gimnazyum, Tadeuszowi Witwickiemu z gimn. I. w Rzeszowie w I. szkole realnej we Lwowie, Antoniemu Krawczykowi z gimn. I. w Rzeszowie w gimn. św. Anny w Krakowie, Augustynowi Klimaszewskiemu z gimn. w Gródku Jagiellońskim w gimn. w Jarosławiu, Kazimierzowi Fijołowi ze szkoły realnej w Tarnobrzegu w gimn. w Gródku Jagiellońskim, Janowi Liszce z gimn. w Kamionce Strumiłowej w gimn. w Jaśle, Aleksandrowi Grzywakowi z gimn. w Sokalu w gimn. I. w Rzeszowie i Antoniemu Waltenbergerowi z gimn. w Brodach w gimn. IV. we Lwowie;

c) zastępcom nauczycieli: Ludwikowi Jussowi z filii IV. gimnazyum we Lwowie w IV. gimn. we Lwowie, Marcinowi Gołąbowi z gimn. III. w Krakowie w gimn. w Bochni, Edwardowi Reiterowi z gimn. w Brzeżanach w tem samem gimn., Józefowi Woliczce z gimn. II. w Nowym Sączu w gimn. w Brzozowie, Ferdynandowi Pardyakowi z gimn. V. w Krakowie w gimn. w Gródku Jagiellońskim, Wincentemu Marszałkowi z gimn. II. w Tarnowie w gimn. w Jarosławiu, Franciszkowi Sękowskiemu z gimn. w Jaśle w tym samym zakładzie, Ludwikowi Gołuszce z gimn. w Nowym Targu w gimn. Jaśle, Eugeniuszowi Głuszkiewiczowi z gimn. z ruskim językiem wykładowym w Kołomyi w tym samym zakładzie, Józefowi Chłandzie z gimn. w Bochni w gimn. w Łańcucie, Józefowi Gębce z gimn. w Jarosławiu w gimn. w Łańcucie, Janowi Majerkowi z gimn. w Przemyślu na Zasaniu w gimn. w Myślenicach, Janowi Prokopkowi z gimn. I. w Nowym Sączu w gimn. w Samborze, Andrzejowi Kusiowi z gimn. IV. we Lwowie w I. gimn. w Stanisławowie, Michałowi Podolukowi z gimn. z ruskim językiem wykładowym w Stanisławowie w tym samym zakładzie, Franciszkowi Butkowskiemu z gimn. w Stryju w tym samym zakładzie, Janowi Ptasiewiczowi z gimn. w Sanoku w gimn. w Stryju, Józefowi Przeworskiemu z gimn. w Dębicy w gimn. I. w Tarnopolu, Janowi Leśniakowi z gimn. II. w Nowym Sączu w gimn. w Tłumaczu, Aleksandrowi Mildwurmowi z gimn. w Trembowli w tym samym zakładzie, Józefowi Matysikowi z gimn. w Nowym Targu w gimn. w Złoczowie, Stanisławowi Piekarczykowi z gimn. św. Jacka w Krakowie w gimn. w Żółkwi, dr. Benjaminowi Bujesowi z gimn. V. we Lwowie w gimn. w Brodach, Kazimierzowi Lewickiemu z gimn. I. w Stanisławowie w gimnazyum w Brzeżanach, Romanowi Kobierskiemu z gimn. II. w Stanisławowie w gimn. z polskim językiem wykładowym w Kołomyi, Tadeuszowi Kremerowi z filii gimn. w Samborze w gimn. w Myślenicach, Antoniemu Glodtowi z filii gimn. w Samborze w tym samym zakładzie, Bolesławowi Jarosińskiemu z filii gimn. IV. we Lwowie w gimn. w Sokalu, Władysławowi Żebrowskiemu z gimn. II. w Stanisławowie w gimn. I. w Stanisławowie, Tadeuszowi Czapczyńskiemu z gimn. II. w Stanisławowie w tym samym zakładzie, Kazimierzowi Bernackiemn z gimn. II. w Nowym Sączu do gimn. I. w Tarnowie, Michałowi Waligórze z gimn. w Tłumaczu w gimn. w Buczaczu, Julianowi Trzcińskiemu z gimn. św. Jacka w Krakowie w gimn. w Trembowli, dr. Tadeuszowi Mikułowskiemu z gimn. VII. we Lwowie w filii gimn. św. Jacka w Krakowie, Stanisławowi Walkowiczowi z filii gimn. IV. we Lwowie w gimn. w Buczaczu, Edmundowi Kowarzowi z gimn. I. w Tarnowie w gimn. w Gorlicach, Janowi Węglorzowi z gimn. II. w Tarnowie w gimn. w Gorlicach, Janowi Chmajowi z gimn. z polskim językiem wykładowym w Przemyślu w gimn. w Gródku Jagiellońskim, Gwidonowi Holzerowi z gimn. w Przemyślu na Zasaniu w gimn. w Brodach, Jonaszowi Silberschlagowi z gimn. z polskim językiem wykładowym w Kołomyi w gimn. w Tłumaczu, Michałowi Dąbrowskiemu z gimn. w Bochni w gimn. II. w Nowym Sączu, Zygmuntowi Irżabkowi z gimn. II. w Rzeszowie w gimn. w Nowym Targu, Kazimierzowi Mikusińskiemu z gimn. II. w Stanisławowie w tym samym zakładzie, Władysławowi Koniecznemu ze szkoły realnej w Jarosławiu w gimn. w Jaśle, Michałowi Mrozowskiemu z gimn. w Gorlicach w szkole realnej w Wieliczce, Maryanowi Maciejowiczowi z filii gimn. w Samborze w gimn. w Kamionce Strumiłowej, Teodorowi Ruppowi z gimn. z polskim językiem wykładowym w Kołomyi w gimn. w Brodach, Józefowi Bajerowi z gimn. w Drohobyczu w tym samym zakładzie, Tadeuszowi Miękiszowi ze szkoły realnej w Tarnowie w gimn. I. w Rzeszowie, Tomaszowi Targowskiemu z gimn. w Stryju w tym samym zakładzie, Tadeuszowi Niedzielskiemu z I. szkoły realnej w Krakowie w gimn. w Stryju, Zygmuntowi Podgórskiemu z gimn. w Nowym Targu w gimn. I. w Tarnopolu, Michałowi Spulnickiemu z gim. w Żółkwi w gimn. z polskim językiem wykładowym w Kołomyi, dr. Władysławowi Bogatyńskiemu z gimn. IV. w Krakowie w szkole realnej w Wieliczce, Bazylemu Harasymczukowi z seminaryum naucz. żeńskiego we Lwowie w szkole realnej w Śniatynie, dr. Stanisławowi Wędkiewiczowi z gimn. św. Jacka w Krakowie w gimn. IV. w Krakowie, Mieczysławowi Wróblewskiemu z II. szkoły realnej we Lwowie w gimn. w Łańcucie, Karolowi Pępkowskiemu z II. szkoły realnej w Krakowie w szkole realnej w Jarosławiu, Mieczysławowi Arndtowi z filii gimn. w Stryju w gimn. I. w Rzeszowie, Julianowi Sobolewskiemu z gimn. V. w Krakowie w gimn. I. w Tarnopolu, Józefowi Wątorkowi z gimn. I. w Stanisławowie w gimn. w Tłumaczu, Janowi Heczce z II. szkoły realnej w Krakowie w gimn. w Wadowicach, Antoniemu Rozmusowi z gimn. V. w Krakowie w szkole realnej w Tarnobrzegu, Janowi Smolińskiemu z gimn. w Buczaczu w gimn. z ruskim językiem wykładowym w Stanisławowie, Bronisławowi Gawłowi z seminaryum naucz. żeńskiego w Przemyślu w gimn. w Buczaczu, Zygmuntowi Schneidrowi z gimn. w Drohobyczu w tym samym zakładzie, Pawłowi Voglowi z gimn. w Wadowicach w gimn. w Kamionce Strumiłowej, Abrahamowi Resportowi z gimn. z polskim językiem wykładowym w Kołomyi w tym samym zakładzie, Piotrowi Hodowańcowi z gimn. z ruskim językiem wykładowym w Kołomyi w gimn. z ruskim językiem wykładowym w Przemyślu, Edwardowi Żuławie z gimn. V. we Lwowie w szkole realnej w Rawie Ruskiej, Adolfowi Jaślarowi z gimn. w Bochni w szkole realnej w Tarnobrzegu, Mieczysławowi Dąbrowskiemu z gimn. III. w Krakowie w tym samym zakładzie, Bolesławowi Czapkiewiczowi z gimn. I. w Tarnowie w tym samym zakładzie, Adamowi Hannytkiewiczowi ze szkoły realnej w Wieliczce w tym samym zakładzie i Józefowi Kaniakowi ze szkoły realnej w Jarosławiu w gimn. w Brodach.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, 27 czerwca.

Rada państwa.

Z Izby panów.

Na wczorajszem posiedzeniu Izby panów zabrał głos P. Minister robót publicznych dr. Trnka i oświadczył, iż pomimo istniejących trudności Rząd jeszcze w bieżącym roku przedłoży ustawę elektryczną w duchu wywodów p. Exnera.

Izba uchwaliła wniosek dr. Exnera, wzywający Rząd do przedłożenia takiej ustawy.

Po referacie dr. Plenera Izba zatwierdziła zamknięcie rachunków za lata ubiegłe, oraz sprawozdanie komisyi długów państwowych.

Następnie Izba przystąpiła do drugiego czytania noweli do ustawy karnej.

Referent prof. Lammasch wykazywał, że dziś obowiązująca ustawa karna jest już przestarzała i wymaga reformy. Przedłożona nowela jest reformą sprawiedliwą i humanitarną. Zasadą jej jest, że nikt nie może być karany bez winy. Zasada ta jest nicią przewodnią całej noweli. Nowy projekt jest indywidualistyczny, dzisiejsza ustawa karna jest szablonowa.

P. Minister sprawiedliwości dr. Hochenburger wskazał na konieczność reformy obowiązującej dziś ustawy karnej i wyraził referentowi i komisyi za gruntowną pracę uznanie i podziękowanie. Podniósł zalety nowej ustawy karnej i prosił o jej przyjęcie.

Hr. Piniński przyłączył się do słów uznania dla referenta, ale wyraził wątpliwość, czy reforma ta dojdzie do skutku, a to z winy nie Izby panów, lecz Izby posłów. Mimo to jest obowiązkiem Izby panów reformę tę przeprowadzić. Co do reformy materyalnego prawa karnego, to zgadza się mowca z przedłożeniem, które jest jasne, usuwa braki istniejące w dzisiejszej ustawie karnej, odpowiada nowoczesnym wymaganiom wiedzy, a także zrzeka się eksperymentów. Natomiast nie może zgodzić się na rozmaite proponowane w niej reformy, bo n. p. zdaniem mowcy, rozmiar sądów ławniczych jest nieco za wielki. Zupełnie zgadza się mowca ze sprawozdawcą co do opozycyi przeciw sądom przysięgłych, zgadza się także na ograniczenie zakresu sądów przysięgłych na korzyść sądów ławniczych, ale nie widzi powodu, dla którego sądy ławnicze miałyby funkcyonować we wszystkich tych wypadkach, w jakich dziś funkcyonowały trybunały wyrokujące bez współudziału sędziów laików. Sądami przysięgłych mowca nigdy się nie entuzyazmował, bo spowodowały one wiele błędów w wykonywaniu sprawiedliwości. Sądy te oparte były i wyniknęły z programu idealnego, ale poczyniono z nimi bardzo złe doświadczenia. Przed sądami przysięgłych toczyły się rozprawy, które czyniły wrażenie, jakoby nie szło w danym wypadku o rozprawę sądową, lecz o kurs dla analfabetów prawniczych (wesołość). Obrońcy przed sądami przysięgłych prowadzą często obronę swą w ten sposób, że przynoszą ujmę stanowi adwokackiemu.

Mowca wskazał na sądy przysięgłych we Włoszech, gdzie często rozprawy przed nimi toczą się tak, jakby nie szło tam o rozprawę karną, lecz o starorzymskie *circenses*. W miejsce sądów przysięgłych należałoby wprowadzić sądy ławnicze. Mowca jest silnie przekonany, że sądy ławnicze nie są zupełnie niezawisłe od sędziów i że w nich brak wykształcenia i ignorancya nie ma-

---

28)

SPRAWA ROYAT.

(Pierre Dax. L'affaire de Royat).

IV.

Szukajcie kobiety.

(Ciąg dalszy).

Prokurator sobie powiedział, że teraz pani Farjeol z pewnością będzie mówić i podwoił chytrość, zachodząc ją z innej strony.

— W rodzinie, oprócz rozmowy, bywają także listy, korespondencya. Czy pan Farjeol pokazywał pani wszystkie listy, które przychodziły do Sans-Souci?

Na ustach jej ukazał się cień uśmiechu, który zniknął natychmiast.

— Och! listy! Czy takie listy każe się adresować do domu?... Jest przecie *poste restante*, w razie potrzeby są pośrednicy, których się grubo opłaca!...

W słowach tych zawiść przebijała.

Prokurator z wielką zręcznością, nie nalegał, obiecując sobie wrócić później do tej kwestyi.

— Jakie było zachowanie się pani, gdy pani się dowiedziała o aresztowaniu pana Farjeol?

Pytanie ją zmieszało.

— Zachowanie osoby ogromnie zdziwionej, lecz osoby, która jest zmuszona powściągnąć się wobec służby.

— Żona powściągająca się wobec aresztowania męża?... Och! boleść ma swoje okrzyki, które górują nad rozsądkiem i zimną krwią!...

Pożałował wkrótce tej uwagi i powstał.

Otworzywszy tekę, w której były rozmaite notatki, wyjął ztamtąd list i podał go młodej kobiecie.

— Czy znane pani to pismo? czy nie należy do której z domowych osób?

Wpatrywał się w nią bacznie.

Czuła na sobie ten wzrok przenikliwy.

Rękami, które usiłowała powstrzymać od drzenia, lecz z nerwowem mruganiem powiek, wzięła list i spojrzała na niego.

On czekał.

Tonem, w którym nie było żdziwienia, ani pospiechu, odrzekła:

— Nie, panie.

Nie spuszczał z niej oczu.

Ale ona, udając że czyta, uparcie trzymała oczy spuszczone.

— Słyszałam rzeczywiście, że panu jakieś pismo przysłano. Czy to ten list?

— Tak, pani.

Spojrzawszy raz jeszcze na pismo, oddała mu papier złożony we czworo.

Prokurator włożył go do teki wraz z innymi dokumentami i wrócił usiąść naprzeciw pani Farjeol.

— Rozprawa będzie bardzo gorąca — wyrzekł, mówiąc jakby sam do siebie. — Adwokat Farjeola uchwyci się braku dowodów, sąd oprze się na owej tajemniczej nocnej wycieczce.... Jedna z dwóch stron musi zwyciężyć....

I zwracając się wprost do młodej kobiety:

— Spodziewałem się otrzymać od pani jakieś wyjaśnienia.... Pani upiera się w milczeniu, które coś w sobie ukrywa.... Proszę mówić.... Ma pani dziecko: w imię tego dziecka powinna pani sobie życzyć, aby ta sprawa się wyjaśniła. Powinna pani życzyć sobie dowiedzieć się, czy dziecko to nie jest dzieckiem zbrodniarza; powinna pani sobie życzyć, aby prawda wyszła na jaw i ułatwiła pani zmianę nazwiska, jeśli nazwisko Farjeol należy do winnego.

Podniosła nagle głowę.

Jeszcze jej to na myśl nie przyszło, lecz obecnie myśl ta ją poruszyła do głębi.

Udając, że nie zwrócił uwagi na ten ruch, prokurator mówił dalej:

— Proszę usilnie, niechaj nam pani dopomoże; sprawa warta zachodu. Proszę mnie posłuchać: niepodobna, żeby po pierwszem wzruszeniu, pozostawszy samą, bez służby, w swoim pokoju, nie przyszło pani na myśl, to co każda kobieta zrobiłaby na pani miejscu, jak mi się zdaje — poszukać w szufladach męża, starać się znaleźć jakieś wyjaśniające papiery. Nie pomyślalała pani o tem?

— Owszem, panie.

— I nic pani nie znalazła?

— Wymaga pan odemnie rodzaju spowiedzi; nie jest to już tylko szczegółowe zdanie sprawy z życia pana Farjeol, lecz także poświadczenie moich cierpień.

Przemówiła!... przemówiła nareszcie!...

— Biedna pani! rzeczywiście, jakże ciężko musiała pani cierpieć! — jęknął z wyrazem współczucia.

— Cierpieć!... Nie może pan mieć o tem pojęcia!... lecz mniejsza o to! Powiedział pan, że trzeba rozświetlić tę sprawę, jeżeli nie ze względu na mnie, to przynajmniej na moją córkę.

Gdyby pan Farjeol został wypuszczony na wolność, zażądałby pewnie swego dziecka... Jego dziecko?... ale i moje także! Mam nadzieję, że człowiek, na którym ciężyło podejrzenie zbrodni, nie myśli mieszkać pod jednym dachem ze mną po swojem uwolnieniu!

Powiedziała to wszystko zimno, tonem stanowczym, lecz bez nienawiści.

— Cóż więc pani znalazła? — spytał prokurator obawiając się, aby nie stracić sposobności, którą sam wywołał.

— Po prostu listy...

— Jak wiele?

— Dziesięć... piętnaście... nie wiem dokładnie.

— Adresowane do Sans-Souci?

— Nie było wcale żadnych adresów.

— Jakto być może?

— Zostały zniszczone... bo ta korespondencya; przez ostrożność, nie przychodziła zapewne wprost do Sans-Souci. Inaczej, byłaby mi kiedyś w ręce wpadła.

— Zapewne dopomagał jakiś życzliwy przyjaciel, albo *poste restante*, jak pani mówiła przed chwilą... — wtrącił chytrze urzędnik. — Czy mogłaby mi pani pokazać te listy?

— Naturalnie. Znajdują się na tem samem miejscu, gdzie je znalazłam, w pakieciku sznurkiem związanym. Na węźle jest pieczątka z laku.

— Więc pani ich nie czytała?

— Owszem.

— Złamała pani pieczęć?

— Nie. Sznurek był trochę rozluźniony, jak gdyby jeden list ktoś wyciągnął z pakietu... Wysunęłam ostrożnie kartki jedne po drugich, aby przeczytać i wsunęłam je z powrotem, w tym samym porządku.

— Czy ta korespondencya jest podpisana?

— Bardzo wyraźnie.

— Pseudonim?

— Nie, zobaczy pan tam A. i R., a potem cztery kropki i A. znowu na końcu.

— Czy to ma być imię, nazwisko?

Pani Farjeol uznała za stosowne odpowiedzieć niejasno:

— Zapewne!...

(Ciąg dalszy nastąpi).

ją miejsca. Dlatego właśnie są lepsze niż sądy przysięgłych. Mimo to jednak mowca nie widzi powodu, dlaczego przez utworzenie sądów ławniczych miałyby być usunięte trybunały wyrokujące, które dotychczas bardzo dobrze funkcyonowały. W każdym razie można wątpić, czy sądy ławnicze są tak doskonałe, a wątpliwości te nasuwają doświadczenia poczynione zagranicą. Do tego przyłącza się jeszcze ta okoliczność, że w Austryi gwałtowna walka polityczna, narodowa i klasowa zawiera w sobie pewne niebezpieczeństwo dla sądów ławniczych. Jest to jedna z głównych wątpliwości mowcy i dlatego jest zdania, że sądy ławnicze należałoby wprowadzić w pewnych ograniczonych rozmiarach. Najchętniej byłby za tem, aby sądy przysięgłych w zupełności usunięto a tylko w ich miejsce wprowadzono sądy ławnicze. Gdyby się jednak na to nie zgodzono, to należałoby przedsięwziąć próbę wprowadzenia ściślejszego kontaktu między ławą przysięgłych a sędziami, aby istniejący między nimi rozdział o ile możności usunąć. Idzie o to, aby podczas obrad przysięgłych istniał kontakt pewien między nimi a sędziami, zasiadającymi w trybunale. Z tych wszystkich przyczyn mowca godzi się na materyalne reformy przedłożenia, natomiast wnosi, aby część przedłożenia o formalnem prawie karnem odesłano napowrót do komisyi prawniczej z wezwaniem, by dokładnie rozpatrzyła o ile zastąpienie trybunałów wyrokujących przez sądy ławnicze jest pożądane i aby obmyśliła środki, by istniejący dziś rozdział międy sędziami a ławą przysięgłych był usunięty. Mowca prosi o przyjęcie jego wniosku.

Br. Call popierał wniosek hr. Pinińskiego i oświadczył się również za zniesieniem sądów przysięgłych, przyczem sądy te porównywał z loteryą. Różnica atoli jest ta, że ilość wygranych w sądach przysięgłych jest większa, niż na loteryi.

P. Minister sprawiedliwości dr. Hochenburger oświadczył, że kwestya, czy lepsze są sądy zawodowe, czy laickie, czy kombinacya jednych z drugimi, czy sądy ławnicze, czy przysięgłych, jest jeszcze niewyjaśniona. Najlepsze, zdaniem mowcy, są te sądy, w których sędziowie zawodowi i laicy powołani są do wspólnej czynności. Sądy przysięgłych nie czynią tej zasadzie zadość. Propozycya br. Calla, aby główne braki sądów przysięgłych usunąć przez udział sędziów zawodowych w obradach przysięgłych, nie jest odpowiednia. Należy bowiem obawiać się, czy w takim razie przysięgli nie będą mieli wrażenia, że są pod presyą sędziów i wydadzą werdykty przeciwne radom sędziów zawodowych. Gdyby sędziom zawodowym przyznano podczas narady sędziów przysięgłych nietylko głos doradczy, lecz także decydujący, to byłby to rodzaj sądu ławniczego, ale nie w formie doskonałej, bo sędziowie zawodowi byliby w mniejszości, a ponosiliby odpowiedzialność za wymiar kary, chociażby nie mieli stanowczego głosu co do winy.

Następnie P. Minister omawiał dobre i złe strony sądów zawodowych i laickich i doszedł do konkluzyi, że najlepszem wyjściem jest stworzenie sądów ławniczych, w których oba żywioły są reprezentowane. Dlatego też komisya Izby panów przyjęła sądy ławnicze, którym mają być przekazane te wszystkie sprawy, jakich nie można poruczyć sądom przysięgłych.

P. Minister prosił Izbę, aby wniosek hr. Pinińskiego odrzuciła, a zwłaszcza, że wbrew opinii hr. Pinińskiego, jest zdania, iż odesłanie tego przedłożenia do komisyi, mogłoby wywołać niepożądaną zwłokę, albo nawet przyczynić się do zupełnego jego odroczenia.

P. Schey, prof. Uniwersytetu wiedeńskiego, wystąpił przeciw wywodom hr. Pinińskiego. Nie chce zaprzeczać, że sądy przysięgłych mają pewne wady, lecz nie takie, aby można było żądać ich zniesienia. Dopuszczenie laików do sądzenia leży w duchu konstytucyi. Twierdzą, że sędziowie laicy podlegają różnym prądom i wpływom swego środowiska. Niestety jest to prawda, ale równocześnie podnieść należy, że również w kołach sędziów fachowych objawiło się także uleganie takim prądom i wpływom. Błędne wyroki zdarzają się także u sędziów zawodowych tak samo, jak u przysięgłych z tą różnicą, że gdy w sądach przysięgłych i ławniczych wykolejenia idą w kierunku uwalniania winnych, u sędziów zawodowych wykolejenia idą w kierunku odwrotnym. Procent tych wykolejeń u sądów zawodowych jest mniejszy. Ze stanowiska sprawiedliwości zaznaczyć należy, iż mniejszym błędem jest uwolnienie winnego, niż ukaranie niewinnego. Projekt ustawy, nad którym Izba obraduje, jest bardzo dobry, oznacza wielki postęp i Izba popełniłaby wielki błąd, gdyby opóźniła ten pierwszy krok do reformy ustawy karnej. Mowca prosi o odrzucenie wniosku hr. Pinińskiego.

Po przemówieniach dr. Baernreithera, Rubera i Bergera, wskazał bar. Glanz na to, że w ostatnich czasach szpiegostwo zanadto się rozpanoszyło, tak, że grozi nawet niepiezpieczeństwem Państwu. Należałoby więc liczyć się z tym smutnym objawem i zaostrzyć kary za szpiegostwo,

P. Minister obrony krajowej bar. Georgi przyłączył się do tego wniosku.

Sprawozdawca profesor Lammasch wniósł, aby wniosek p. Glanza przekazano komisyi do szybkiego załatwienia. — Co do wniosku zaś hr. Pinińskiego mowca prosił, aby Izba go odrzuciła i aby dać wyraz swej opozycyi, przeciw temu wnioskowi uchwaliła prowadzić nad nowelą dalszą dyskusyę i postawiła ją na pierwszym punkcie porządku dziennego dzisiejszego posiedzenia.

Wniosek ten uchwalono.

Następne posiedzenie dziś o godz. 11 rano.

Na porządku dziennym: 1. dalszy ciąg dyskusyi nad ustawą karną; 2. prowizoryum budżetowe.

Zbrojenia rossyjskie.

W Dumie wygłosił d. 24 b. m. szef rossyjskiego sztabu generalnego *exposé* o zbrojeniach, jakie przeprowadzono w Rossyi w r. z., a równocześnie zawiadomił Izbę, że w przyszłości czekają państwo jeszcze znaczniejsze inwestycye wojskowe. R. 1912 jest dla armii rossyjskiej rokiem wielkich reform i silnego rozwoju. W armii rossyjskiej od czasu wojny z Japonią usilnie pracowano nad udoskonaleniem organizacyi i podniesieniem bitności. W r. 1910 i 1911 wystawiono w Rossyi europejskiej cztery nowe korpusy tak, iż ogółem ich liczba doszła do trzydziestu. Dzięki reorganizacyi i dyslokacyom uproszczono system mobilizacyjny, przyspieszając w ten sposób zdolność armii do stawania w pogotowiu.

Akcya wojenna w r. 1912 prowadzona przeciwko Turcyi naprzód przez Włochy, a potem przez Związek bałkański, miała silny wpływ na podniesienie rossyjskiej siły zbrojnej. Rossyjskie ministerstwo wojny pod wpływem wypadków bałkańskich wydało bardzo rozległe zarządzenia, by zaopatrzyć armię we wszystko, na czem jej zbywało, a co uznano za potrzebne. Już z wiosną r. 1912 sztab generalny energicznie zabrał się do pracy, w jesieni zaś przeprowadzono nadzwyczajne zbrojenia o charakterze niemal wojennym. Główną troskę poświęcono przy tem udoskonaleniu techniki mobilizacyjnej. W korpusach na granicy zachodniej przeprowadzone zostały próby mobilizacyi w ogromnych rozmiarach; stanęły pod bronią formacye drugiej linii, ściągano konie i środki transportowe, poczyniono zresztą wiele innych zarządzeń, których celem było ułatwienie mobilizacyi w razie wojny. Już z wiosną roku poprzedniego w okręgu wojskowym kaukazkim i w guberniach południowo-zachodnich toczyły się przygotowania wojenne połączone z przesunięciem wojsk ku granicy austro-węgierskiej i niemieckiej i ze wzmocnieniem całego wogóle pogotowia wojennego w tych stronach.

Wybuch wojny bałkańskiej dał zarządowi wojennemu w Rossyi pochop do jeszcze energiczniejszych przygotowań. W październiku r. z. dokonana została próbna mobilizacya w znacznej części Królestwa Polskiego. Dwa pełne roczniki rezerwy powołano do ćwiczeń kilkutygodniowych; ustawiono formacye, które przewiduje tylko wojenne *ordre de bataille*. W listopadzie wyszedł nakaz zatrzymania ostatniego roku czynnej służby nadal pod bronią, dzięki czemu podniosła się liczba żołnierza w armii rossyjskiej o 360 tysięcy ludzi. Równocześnie przesunięto dalsze znaczne oddziały wojsk ku granicy niemieckiej i austro-węgierskiej. Jakkolwiek z początkiem r. 1913 ostatni rok służby czynnej na podstawie umowy z Austro-Węgrami został rozpuszczony, przygotowania wojenne jednak wcale nie ustały. Doznała wzmocnienia straż nadgraniczna, nad liniami kolejowemi objęło wojsko nadzór, ściągnięto ogromne mnóstwo środków transportowych; zarząd wojskowy zamówił wielkie ilości materyałów wojennych, amunicyi, mundurów i prowiantu.

Wiele nacisku położono także na wydoskonalenie obrony krajowej. Podczas wojny bałkańskiej panowała w przeważnej liczbie twierdz u granic zachodnich ożywiona działalność. Najwięcej starań poświęcono twierdzom w Nowogeorgiewsku i Brześciu Litewskim. Postanowiono przytem zamienić Grodno w twierdzę pierwszego rzędu i wyznaczono mu ważną rolę w obronie przeciwko Niemcom. Przeciwko frontowi galicyjskiemu przeprowadzono rozległe adaptacye w twierdzy iwangrodzkiej i potworzono cały szereg prowizorycznych obwarowań wzdłuż granicy. W dalszym ciągu pracowano też gorliwie nad obwarowaniami zatoki finlandzkiej. — W lecie położony został kamień węgielny pod budowę portu morskiego w Rewlu, którego to budowy koszt obliczony został na 72 milionów rubli. Celem udogodnienia mobilizacyi i wymarszu strategicznego ma być znacznie zgęszczona sieć linij kolejowych; w ciągu lat 15 ma przybyć 15.000 wiorst dróg żelaznych kosztem 225 milj. rubli.

Dzięki tym wszystkim z wiosną r. 1912 wydanym i przeprowadzonym zarządzeniom uzyskała Rossya znaczne wzmocnienie zdolności operowania, a jak w Dumie zaznaczył szef sztabu generalnego, zarząd wojenny wcale nie myśli poprzestać na tem, lecz także w przyszłości pracować będzie usilnie nad rozwojem siły zbrojnej. Mniemanie, jakoby urządzenia mobilizacyjne i warunki wymarszu strategicznego pozostawały w Rossyi daleko w tyle poza tego rodzaju urządzeniami w państwach zachodnio-europejskich, jest mylne. Wojska okręgów wileńskiego, kijowskiego i warszawskiego w sile 14 korpusów, a więc niemal połowa całej armii znajdują się nawet w czasie pokoju na silnie podwyższonej liczebnie stopie tak, że nie więcej jak o $^1/_3$ wzmocnione być winny rezerwą, by osiągnąć poziom stopy wojennej. Znajdując się zaś w pobliżu swych okręgów uzupełniających mogą w ciągu dni 6 przeprowadzić swą mobilizacyę. Wojska okręgów petersburskiego, moskiewskiego, odeskiego i kazańskiego znajdowały się dotąd na niskiej stopie pokojowej, nie sięgającej po za połowę stopy wojennej — mobilizowanie ich wszakże może być w ciągu dni 10—14 dokonane w zupełności, a wymarsz ich strategiczny wymaga 25—30 dni czasu.

Szef sztabu generalnego zaznaczył dalej w swem *exposé*, że dołoży się wszelkich starań, by możliwem było w jak najkrótszym czasie skoncentrować całą armię u granic zachodnich. Przeprowadzone w r. 1912 dyslokacye każą domyślać się, że wymarsz strategiczny armii rossyjskiej odbywać się będzie po za linią obronną Brześć Litewski-Równo, gdy dotąd wyobrażano sobie, że terenem wymarszu będą równiny nadwiślańskie.

Położenie międzynarodowe.

Koła polityczne w Petersburgu uważają, że sytuacya na Bałkanie pogorszyła się nieco. Przyczyną tego jest okoliczność, że ani Serbia, ani Bułgarya nie chcą ustąpić z raz zajętego przez siebie stanowiska. Obawiają się w Petersburgu, by w najbliższych dniach stosunki dyplomatyczne między oboma państwami nie zostały zerwane.

Konferencya premierów bałkańskich.

Do *Temps* donoszą z Sofii, że p. Danew odjechał do Petersburga 25 b. m. Chociaż podróż ta uwarunkowana jest różnemi ograniczeniami, to jednak panuje przekonanie, że uregulowanie serbsko-bułgarskiego zatargu można oceniać optymistycznie. Zastrzeżenia Bułgaryi idą w tym kierunku, by było zaznaczone, iż sąd rozjemczy weźmie za podstawę układ z r. 1912.

Temps dowiaduje się dalej, że w Petersburgu oczekują przybycia czterech premierów bałkańskich w nadchodzącą niedzielę.

Figaro pisze: Ponieważ Bułgarya przyjmuje sąd rozjemczy Rossyi, wobec tego Serbia nie ma powodu zwlekać z wysłaniem swego przedstawiciela do Petersburga.

Wiadomości z Serbii.

Wczorajsze tajne posiedzenie Skupczyny trwało od godziny 11 rano do 1 po południu.

Nie wydano zeń żadnego sprawozdania; o przebiegu posiedzenia niema żadnych wiadomości. Krążą wszakże pogłoski, że wyjaśnienia Pasicza dane na tem posiedzeniu przyczyniły się do polepszenia sytuacyi.

Dziś o godzinie 5 po południu zbiera się Skupczyna na dalsze obrady, w ciągu których, jak twierdzą koła parlamentarne, Pasicz wygłosi *exposé* o polityce zagranicznej.

Wiadomości z Belgradu brzmią obecnie bardziej pokojowo. Nowy gabinet serbski, jak się zdaje, przyjmie sąd rozjemczy cara na podstawie traktatu, dlatego też Bułgarya chce zatrzymać się z wysłaniem ultimatum do końca tego tygodnia.

Oczywiście nacyonaliści serbscy nie przestają pobrzękiwać szablą. B. serbski minister Genticz, który bawi w Sofii, oświadczył współpracownikowi dziennika *Deń*, że Serbia dość ma już polityki koncesyj. Jeżeliby Serbia zgodziła się na opróżnienie Durazzo i zdołała tę stratę przeboleć, to nigdy nie zdoła przeboleć tych strat, do których popycha ją przedewszystkiem Rossya. Wywołałoby to zresztą wewnętrzny poważny kryzys w państwie serbskiem.

Belgradzki korespondet *Daily Telegraph* pisze, że w politycznych kołach serbskich panuje przekonanie, iż Bułgarya otrzymała od Rossyi gwarancyę co do uwzględnienia traktatu serbsko-bułgarskiego. Wobec tego Serbia znów padnie ofiarą Rossyi i Europy.

Następca tronu ks. Aleksander powrócił ze Skoplje do Belgradu.

Stanowisko Bułgaryi.

Berliński *Local Anzeiger* dowiaduje się z Sofii, że rząd bułgarski wysyła swe memorandum do Petersburga. Spodziewają się, że i Serbowie uczynią to samo.

Dalej donoszą z Sofii, że proklamacya wojenna była już wydrukowana, a tylko ingerencyi przedstawicieli Francyi i Rossyi potrzeba zawdzięczać, że odroczono jej ogłoszenie. Rząd bułgarski dał się przekonać, że należy z ogłoszeniem proklamacyi wstrzymać się do ostatniej chwili.

Obecnie rząd bułgarski jest także przychylnie usposobiony dla konferencyi petersburskiej.

Starcia bułgarsko-serbskie.

O starciu nad Zletową nadeszły do Paryża następujące szczegóły: Bułgarski komendant, który przewodził oddziałowi, złożonemu z 12 tysięcy ludzi, bez specyalnego powodu zaatakował pozycye serbskie. Uczynił zaś to na mocy instrukcyi od swego rządu. Mógł on jednakże wystąpić zaczepnie tylko wtedy, jeśliby miał przekonanie, że krok taki będzie wskazany, jako jedyne wyjście.

W nocy we środę otrzymał bułgarski komendant dywizyi wiadomość o zbliżającym się wojsku serbskiem. Wiadomość ta skłoniła go do zaalarmowania wojska i uderzenia na Serbów.

Usposobienie wśród wojsk bułgarskich jest burzliwe, ponieważ w tym tygodniu rozpędzone zostały przez wojska greckie bandy bułgarskie, operujące w tych miejscach, gdzie teraz Bułgarzy dokonali napadu na serbskie pozycye. Napad rozpoczął się ostrzeliwaniem serbskich pozycyj przez artyleryę bułgarską. Około godz. 6 rano otrzymały serbskie wojska posiłki, wobec tego posunęły się zaraz naprzód, ostrzeliwając fronty nieprzyjaciela. Wielką rolę odegrały w tej walce karabiny maszynowe. Bułgarski ogień działowy został zastanowiony wskutek celności strzałów serbskich. W jakiś czas potem Bułgarzy musieli cofnąć się na swe dawne stanowiska. Straty poniesione są olbrzymie. Ogółem miało paść 500 zabitych i rannych.

Przedwczoraj próbowało 50 ludzi z wojska bułgarskiego przedostać się na terytoryum serbskie. Oddział ten Serbowie zupełnie znieśli. Wczoraj próbowała znów serbska dywizya przejść granicę bułgarską — została jednak wyparta.

Serbskie ministerstwo wojny otrzymało od komendanta wojsk z Iskib wiadomość, że w walce wczorajszej wzięli udział bułgarscy komitadżi i serbskie wojska regularne. Bułgarzy stracili 377 ludzi, Serbia 198.

Agencya bułgarska oświadcza, że wiadomości serbskie o walkach nad Zletową są pozbawione podstawy. Przyszło tam tylko do starć między wojskiem serbskiem a bandą bułgarską.

Również nieprawdziwa jest wiadomość o zerwaniu stosunków dyplomatycznych między Serbią a Bułgaryą.

Zapatrywania Grecyi.

Z Aten donoszą, że wczoraj wręczona miała być w Sofii odpowiedź Grecyi w sprawie petersburskiej.

Według greckiego punktu widzenia zdobyte przez sprzymierzeńców terytoryum zostało przez Turcyę odstąpione *en bloc*. Wobec tego obrady nad podziałem tego terytoryum są sprawą obchodzącą wszystkich sprzymierzeńców. Należałoby przeto, by sprawę tę rozstrzygała nietylko Rossya, ale i inne mocarstwa.

Opinia Rumunii.

Do *Frank. Ztg.* donoszą z Bukaresztu: Dla Rumunii zbyt potężna Bułgarya byłaby niepożądana. Wobec tego na wypadek wojny między Serbią a Bułgaryą, Rumunia stanęłaby po stronie Serbii, chyba, że przedtem Bułgarya zapewniłaby sobie pomoc przez uregulowanie granic z Rumunią.

Ateny. Z Salonik donoszą, że aresztowano tam pewnego ucznia bułgarskiego, który miał bombę. W mieszkaniu pewnej Bułgarki wykryto bomby, a w mieszkaniu pewnego Bułgara broń i bomby.

KRONIKA.

Lwów, 27 czerwca.

Kalendarz.

Sobota (28 czerwca):

Leona II papieża. — Zbroisława. — Amosa pr.

Wschód słońca o godzinie 3·20 rano, zachód słońca o 7·33 po południu.

Temperatura. O godzinie 12 w południe + 19 stopni Cel.

— **Wiceprezydent Rady szkolnej krajowej** dr. Ignacy Dembowski zwiedził we środę seminaryum naucz. żeńskie i był obecnym przy odbywających się właśnie egzaminach wstępnych na I. r. seminaryum, a mianowicie przy egzaminie z rachunków i języka ruskiego. Następnie przysłuchiwał się i osobiście zada-

wał pytania na „kursie wydziałowym“ z języka polskiego, którego tam udziela prof. Kąsinowski.

— **Z Uniwersytetu lwowskiego.** Dziekanem wydziału lekarskiego na tutejszym Uniwersytecie wybrany został prof. dr. Antoni Jurasz.

— **Wybory do Sejmu krajowego m. Lwowa.** Magistrat m. Lwowa podaje do wiadomości, że w myśl rozporządzenia Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 19 czerwca 1912 l. 11.769 wybór sześciu posłów na Sejm krajowy z okręgu wyborczego miasta Lwowa odbędzie się dnia 3 lipca 1913 r. (czwartek). Początek głosowania o godzinie 7 rano w następujących trzydziestu salach wyborczych:

Sala wyborcza I. Ratusz I. p., głosują wyborcy zaopatrzeni kartami legitymacyjnemi Serya A. od Nr. 1 do 800.

Sala wyborcza II. Szkoła Staszica I. p. ul. Skarbkowska, głosują wyborcy zaopatrzeni kartami legitymacyjnemi Serya A. od Nr. 801 do 1600.

Sala wyborcza III. Szkoła Staszica I. p. ul. Skarbkowska, głosują wyborcy zaopatrzeni kartami legitymacyjnemi Serya A. od Nr. 1601 do 2320.

Sala wyborcza IV. Szkoła Staszica II. p. ul. Skarbkowska, głosują wyborcy zaopatrzeni kartami legitymacyjnemi Serya A. od Nr. 2321 do 3040.

Sala wyborcza V. Szkoła Staszica II. p. ul. Skarbkowska, głosują wyborcy zaopatrzeni kartami legitymacyjnemi Serya A. od Nr. 3031 do 3760.

Sala wyborcza VI. Szkoła Mickiewicza, parter ul. Teatralna, głosują wyborcy zaopatrzeni kartami legitymacyjnemi Serya A. od Nr. 3761 do 4480.

Sala wyborcza VII. Szkoła Mickiewicza-parter ul. Teatralna, głosują wyborcy zaopatrzeni kartami legitymacyjnemi Serya A. od Nr. 4481 do 5200.

Sala wyborcza VIII. Szkoła Mickiewicza, I. p. ul. Teatralna, głosują wyborcy zaopatrzeni kartami legitymacyjnemi Serya A. od Nr. 5201 do 5920.

Sala wyborcza IX. Szkoła Mickiewicza II. p. ul. Teatralna, głosują wyborcy zaopatrzeni kartami legitymacyjnemi Serya A. od Nr. 5921 do 6640.

Sala wyborcza X. Szkoła Mickiewicza II. p. ul. Teatralna, głosują wyborcy zaopatrzeni kartami legitymacyjnemi Serya A. od Nr. 6641 do 7360.

Sala wyborcza XI. Strażnica ogniowa, parter pl. Strzelecki 4 a, głosują wyborcy. zaopatrzeni kartami legitymacyjnemi Serya A. od Nr. 7361 do 8080.

Sala wyborcza XII. Ratusz I. p., głosują wyborcy zaopatrzeni kartami legitymacyjnemi Serya A. od Nr. 8081 do 8800.

Sala wyborcza XIII. Ratusz I. p., głosują wyborcy zaopatrzeni kartami legitymacyjnemi Serya A. od Nr. 8801 do 9520.

Sala wyborcza XIV. Ratusz II. p.. głosują wyborcy zaopatrzeni kartami legitymacyjnemi Serya A. od Nr. 9521 do 10.240.

Sala wyborcza XV. Ratusz II. p., głosują wyborcy zaopatrzeni kartami legitymacyjnemi Serya A. od Nr. 10.241 do 10.960.

Sala wyborcza XVI. Ratusz II. p. głosują wyborcy zaopatrzeni kartami legitymacyjnemi Serya A. od Nr. 10.961 do 11.680.

Sala wyborcza XVII. Ratusz III. p. głosują wyborcy zaopatrzeni kartami legitymacyjnemi Serya A. od Nr. 11.681 do 12.400.

Sala wyborcza XVIII. Ratusz III. p. głosują wyborcy zaopatrzeni kartami legitymacyjnemi Serya A. od Nr. 12.401 do 13 120.

Sala wyborcza XIX. Ratusz III. p. głosują wyborcy zaopatrzeni kartami legitymacyjnemi Serya A. od Nr. 13.121 do 13.840.

Sala wyborcza XX. Ratusz III p. głosują wyborcy zaopatrzeni kartami legitymacyjnemi Serya A. od Nr. 13.841 do 14.560.

Sala wyborcza XXI. Ratusz, parter głosują wyborcy zaopatrzeni kartami legitymacyjnemi Serya A. od Nr. 14.561 i wyżej.

Sala wyborcza XXII. Gimnazyum w Klasztorze OO. Bernardynów, parter ulica Wałowa, głosują wyborcy zaopatrzeni kartami legitymacyjnemi Serya B. od Nr. 1 do 800.

Sala wyborcza XXIII. Gimnazyum w Klasztorze OO. Bernardynów, parter ulica Wałowa, głosują wyborcy zaopatrzeni kartami legitymacyjnemi Serya B. Nr. 801 do 1600.

Sala wyborcza XXIV. Gimnazyum w Klasztorze OO. Bernardynów, I. p. ulica Wałowa, głosują wyborcy zaopatrzeni kartami legitymacyjnemi Serya B. od Nr. 1601 do 2400.

Sala wyborcza XXV. Gimnazyum im. Franciszka Józefa, parter, ul. Batorego l. 5, głosują wyborcy zaopatrzeni kartami legitymacyjnemi Serya B. od Nr. 2401 do 3200.

Sala wyborcza XXVI. Gimnazyum im. Franciszka Józefa, parter, ulica Batorego l. 5, głosują wyborcy zaopatrzeni kartami legitymacyjnemi Serya B. od Nr. 3201 do 3920.

Sala wyborcza XXVII. Gimnazyum im. Franciszka Józefa, I. p. ul. Batorego l. 5, głosują wyborcy zaopatrzeni kartami legitymacyjnemi Serya B. od Nr. 3921 do 4640.

Sala wyborcza XXVIII. I. Szkoła realna, parter, ul. Kamienna 2, głosują wyborcy zaopatrzeni kartami legitymacyjnemi Serya B. od Nr. 4641 do 5360.

Sala wyborcza XXIX. I. Szkoła realna, parter, ul. Kamienna 2, głosują wyborcy zaopatrzeni kartami legitymacyjnemi Serya B. od Nr. 5361 do 6080.

Sala wyborcza XXX. I. Szkoła realna, parter, ul. Kamienna 2, głosują wyborcy zaopatrzeni kartami legitymacyjnemi Serya B. od Nr. 6081 i wyżej.

Wyborcy, którymby z jakichkolwiekbądź przeszkód kart legitymacyjnych nie doręczono, zechcą odebrać je w biurze targowem Magistratu (ratusz parter) dnia 2 lipca 1913 w godzinach od 9 rano do 2 z południa. Karty legitymacyjne wydawane będą za poprzedniem stwierdzeniem tożsamości osoby; zgłaszający się winien w tym celu dostarczyć odpowiednich środków dowodowych. Karty nieodebrane do 2 lipca włącznie, oraz duplikaty zaginionych kart legitymacyjnych, wydawane będą w dniu wyboru t. j. 3 lipca w miejskim komisaryacie śródmieścia (ulica Wałowa 29) od godziny 7 rano.

— **Z Akademii rolniczej w Dublanach.** Dowiadujemy się z autentycznego źródła, że strajk słuchaczy Akademii rolniczej w Dublanach, który wybuchł był w ub. tygodniu, zakończony został w poniedziałek i wykłady, tudzież egzaminy odbywają się w bieżącym tygodniu zupełnie normalnie. Nie są więc prawdziwe wiadomości, podawane w dziennikach, jakoby młodzież dublańska brała udział w strajku części młodzieży lwowskiego Uniwersytetu.

□ **Preliminarz krajowego funduszu szkolnego emerytalnego.** Rada szkolna krajowa wygotowała na r. 1914 preliminarz krajowego funduszu szkolnego emerytalnego, który Wydział krajowy postanowił bez zmiany przedłożyć Sejmowi na najbliższej sesyi do uchwalenia.

Wydatki preliminuje się w sumie 2,223.100 kor., zaś dochody własne w sumie 517.278 kor. W porównaniu dochodów z wydatkami okazuje się niedobór w sumie 1,705.822 kor., który musi być pokryty z funduszu krajowego.

Na r. 1913 preliminowano w tym funduszu wydatki w sumie 2,192.100 kor., zaś dochody własne w sumie 487.048 kor. Niedobór wynosił zatem do pokrycia z funduszu krajowego sumę 1,705.052 kor. Z porównania r. 1913 z rokiem 1914 okazuje się zatem niedobór wyższy o drobną jedynie kwotę 770 kor.

— **Napad na prof. Uniwersytetu.** Wczoraj o godzinie 8 rano napadł słuchacz medycyny Julian Bierenzwaig na prof. tutejszego Uniwersytetu dr. Sierpińskiego, a wypowiedziawszy słowa: „Pan mnie obraziłeś jako akademika“, uderzył go pięścią w dolną część nosa i usta.

Powodem brutalnego napadu miało być zajście w czasie wtorkowego strajku demonstracyjnego na tutejszym Uniwersytecie podczas wykładu prof. dr. Sierpińskiego, o którego przebiegu prof. dr. Sierpiński podał wiadomość w liście, wystosowanym do redakcyi jednego z pism tutejszych.

Prof. dr. Sierpiński doniósł o zajściu Rektoratowi.

Po południu zebrał się Senat i po naradzie komisyi dyscyplinarnej uchwalił relegować Bierenzwaiga na zawsze z Uniwersytetu lwowskiego, a nadto przedstawić Ministerstwu wyznań i oświaty wniosek, aby relegacyę tę rozszerzyć na wszystkie Uniwersytety austryackie.

— **Otwarcie wystawy roku 1863** odbędzie się uroczyście jutro, w sobotę, dnia 28 b. m., o godz. pół do 12 przed południem w pałacu sztuki na placu powystawowym. Wyjątkowo w dniu otwarcia wstęp dwie korony. Czysty dochód wystawy przeznaczony na fundusz weteranów r. 1863. Od niedzieli wynosi wstęp po 50 hal., jedynie w poniedziałki po 1 koronie. Dla młodzieży obojga płci i wojskowych do wachmistrza włącznie 20 hal.

— **W sprawie** przez dyrekcyę kolei państwowych we Lwowie ogłoszonego publicznie przetargu na wykonanie dobudówki, jako rozszerzenie istniejącego warstatu, oraz przeprowadzenie robót adaptacyjnych w tymże warstacie na stacyi we Lwowie, przedłużono termin wnoszenia ofert do dnia 7 lipca b. r. do godziny 12 w południe.

— **Raut techników.** Dnia 29 b. m. odbędzie się z okazyi Zjazdu byłych członków Bratniej Pomocy słuchaczów Politechniki, raut z tańcami w salach Kasyna miejskiego.

— **Biblioteka słuchaczów prawa** urządza w poniedziałek, 30 b. m., o godz. pół do 8 wieczorem w sali Instytutu chemicznego (Długosza l. 6) zebranie ogólne abituryentów wszystkich szkół średnich. Zebranie ma na celu zapoznanie i poinformowanie wstępujących po raz pierwszy w mury szkół wyższych, o zadaniach, z jakiemi się tam spotykają, o rodzaju pracy, jaka ich czeka. Poddana będzie również pod dyskusyę w ostatnich czasach wielce aktualna kwestya potrzeby nauk społecznych w szkołach średnich.

— **Na kolonię wakacyjną** Towarzystwa nauczycieli szkół wyższych w Podsobniu koło Liska (I, serya) odjadą uczniowie lwowskich szkół średnich w piątek, dnia 4 lipca b. r. Młodzież ma się jawić na głównym dworcu kolejowym o godz. pół do 9 rano w poczekalni II. klasy. Prócz młodzieży lwowskiej należą do I. seryi uczniowie szkół średnich z Białej, Brzeżan, Cieszyna, Jarosławia, Orłowej, Rzeszowa i Trembowli.

— **Losowanie posagów.** W kaplicy św. Zofii odbyło się onegdaj doroczne losowanie posagów. Szczęśliwe losy wyciągnęły: w kwocie 10.000 kor. z fundacyi Jana Antoniego Łukiewicza 18-letnia Stanisława Gaweł, sierota bez matki, wychowanka zakładu św. Kazimierza; ojciec cieśla na Kleparowie; z fundacyi Karola Soboty w kwocie 340 kor. 16-letnia Gabryela Lisieniecka; ojciec emeryt. nauczyciel ludowy w Buczaczu; z fundacyi Elżbiety Czarkowskiej 12-letnia Helena Moczuradówna, uczenica IV. klasy św. Antoniego; sierota bez ojca i bez matki; z fundacyi Gwidona Milana w kwocie 270 koron Stanisława Załucka, sierota po woźnym Wydziału krajowego; z fundacyi Wincentego Łodzia Ponińskiego na 600 koron 14-letnia Marya Harmatnikówna, córka dozorcy domu, a na 1200 koron Michalina Łozińska, 18-letnia sierota po matce; ojciec ślusarz.

— **Zbiórka po ulicach Lwowa** na rzecz Drużyn Bartoszowych w dniu 15 czerwca przyniosła 3706 kor. 70 hal.

— **Egzaminy wstępne do wyższej szkoły handlowej (Akademii) Tow. Szk. handl.** odbędą się w poniedziałek, 30 b. m., o godz. 9 przed południem w budynku szkolnym przy ul. Franciszkańskiej 9. Szkoła ta, której plan jest prawie zupełnie równy planowi c. k. Akademii handlowej, daje wykształcenie szkoły średniej i całokształt wiedzy kupieckiej. W ten sam dzień odbędą się też egzaminy wstępne do klasy przygotowawczej dwuklasowej szkoły handl. męskiej T. S. H.

— **Towarzystwo im. Fryderyka Chopina we Lwowie** odbyło doroczne walne zgromadzenie w ubiegłym miesiącu pod przewodnictwem JE. dr. Aleksandra Tchorznickiego. Jedyne to w Polsce Towarzystwo, mające na celu krzewienie i popieranie muzyki polskiej, wykazuje stały i rosnący rozwój, założone bowiem w roku 1910 posiada już obecnie funduszów około 18.000 kor., przeznaczonych na budowę pomnika Fr. Chopina.

Ze sprawozdania Towarzystwa wyjmujemy kilka szczegółów: w pierwszym roku istnienia nie występowało Towarzystwo publicznie ze względu na niedawne uroczystości Chopinowskie, w drugim zaś roku t. j. 1911 urządziło wielki koncert w sali Filharmonii ze współudziałem pp. Janiny Korolewicz-Waydowej, Michała Zadory, Adama Dołżyckiego i orkiestry Tow. muzycznego, w roku bieżącym zaś odbyły się staraniem Towarzystwa dwa odczyty z ilustracyą muzyczną pp.: JE. Leona hr. Pinińskiego i Aleksandra Polińskiego z Warszawy, oba przyjęte bardzo życzliwie przez publiczność. Wydział Towarzystwa poczuwa się też do miłego obowiązku złożenia serdecznej podzięki wszystkim artystom, którzy pospieszyli z hojną ofiarnością na pomoc Towarzystwu.

Stan kasy przedstawia się — jak na tak młode Towarzystwo — dość pomyślnie, gdyż fundusze Towarzystwa wynoszą obecnie 17.165 kor. 83 hal.

Nowy wydział wybrany na walnem zgromadzeniu przedstawia się jak następuje: Prezes JE. dr. Aleksander Mniszek Tchorznicki, zast. przewodniczącego Marya Sołtysowa, sekretarz dr. Seweryn Jeżowski, skarbnik Alfred Plohn, bibliot. Kornelia Parnasowa, członkowie: Helena Ottawowa, Pelagia hr. Skarbkówna, Dyonizy Toth, Stanisław Głowacki, Stanisław Niewiadomski, dr. Seweryn Berson, dr. Zdzisław Jachimecki, Jerzy Lalewicz. Do komisyi szkontrującej wybrano pp. dyr. Mieczysława Sołtysa, Włodzimierza Bryłę i Edmunda Waltera.

Za nadzwyczajne i ofiarne usługi około rozwoju Towarzystwa zamianowano JE. dr. Aleksandra Tchorznickiego honorowym członkiem Towarzystwa.

— **Kapelmistrzem 30 pułku piechoty** został zamianowany p. G. Jakubicek, wychowanek praskiego Konserwatoryum muzycznego.

— **Egzamin dojrzałości w gimnazyum realnem (IV) w Krakowie** odbył się w d. 11 do 18 czerwca r. b. pod przewodnictwem dyrektora gimnazyum V., p. Józefa Winkowskiego.

Świadectwo dojrzałości otrzymali: A) w gimnazyum klasycznem: Brand Wilhelm (z odzn.), Budzoń Józef, Buliński Franciszek (z odzn.), Gemeiner Samuel, Gorczewski Mikołaj (z odzn.), Gut Wacław, Günther Stanisław, Kaiser Henryk (z odzn.), Keh Herman, Kornreich Jakób, Krupa Jan, Kus Wojciech, Latała Kasper (z odzn.), Malinowski Edmund, Małupa Jan (z odzn.), Pawlas Paweł, Połoszynowicz Jan, Prokopczuk Maryan, Rastawiecki Jerzy, Roganowicz Józef, Rusinek Antoni (z odzn.), Schrager Abraham, Seweryn Tadeusz, Sierosławski Stanisław, Stano Wincenty, Szczurkowski Jan, Szczurowski Stanisław, Urbański Maryan. Nie reprobowano żadnego abituryenta.

B) Bobrownicka Anna, Chamiec Stanisław, Dyakowska Zofia (z odzn.), Gintowtówna Feli- (z odzn.), Jagminówna Helen, Kraskowska Franciszka, Stawarska Marya (z odzn.), Śliwowska Zofia. Reprobowano na pół roku 3, a na rok 1 eksternistę.

△ **W wozach miejskiej kolei elektrycznej** znaleziono: dwie torebki damskie i pulares z pieniądzmi, oraz dwie karty abonamentowe jazdy miejską koleją elektryczną.

(△) **Kobietę umysłowo chorą** w wieku około 50 lat, błąkającą się po mieście, oddano w opiekę komisaryatowi II dzielnicy.

(△) **Zgubiono:** złotą broszkę łańcuszkową z perełką; złotą branzoletkę łańcuszkowej roboty z dwoma wisiorkami; książeczkę galicyjskiej Kasy oszczędności na 500 kor. opiewającą na nazwisko Cecylii Birnbaum.

(△) **Nieludzka macocha.** Doniesiono policyi, że Katarzyna Klepacka, żona zarobnika w okropny sposób znęca się nad pięciorgiem dzieci jej męża z pierwszego małżeństwa.

(△) **Nagły zgon.** W sieni domu przy ul. Kopernika l. 10 zmarł wczoraj po południu nagle 66 letni Gedale Stark, handlarz starzyzny. Zwłoki odstawiono do kostnicy Zakładu medycyny sądowej.

(△) **Ucieczka żony.** Czeladnik szewski Karol Dąbrowiecki zwrócił się do tutejszej policyi o interwencyę w wyszukaniu zbiegłej żony, Wiktoryi, która pozostawiła mu dwoje drobnych dzieci.

(△) **Kronika policyjna.** Z westybulu domu przy ul. Mickiewicza l. 4 skradziono p. Hermanowi Dattnerowi cztery sztychy francuskie kolorowane w ramkach oszklonych, wartości około 400 koron.

Maryi Łumikowskiej zamieszkałej przy ul. Kleparowskiej skradziono z kufra damski zegarek złoty.

O kradzież 420 koron oskarżyła wczoraj na policyi Debora Kiczalesowa, handlarka, swego zięcia Saula Bäckermanna.

Dwa dywany, pochodzące z kradzieży, znaleziono wczoraj w krzakach koło budowy przy ul. Jasnej.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: we Lwowie, Antoni Nahlik, radca sądu krajowego, w 47 roku życia; Janina Szkolnicka, w 21 r. życia; w Krakowie, Ludwik Steczkowski, emer. inspektor kolei państwowych, w 70 r. życia.

— **Szpital jubileuszowy.** W Wiedniu otwarto onegdaj w obecności członków Najw. Domu Cesarskiego uroczyście nowy „jubileuszowy szpital“. Jest to jeden z największych szpitali w Europie. Powierzchnia, na której go zbudowano, wynosi 152.000 m. kwadr., koszta ogólne budowy przeniosły 10 milionów koron. Szpital jubileuszowy składa się z 5 wielkich grup budynków i z 3 małych budynków. Zabudowania mieszczą się na przedmieściu Lainz, na przestrzeni 14.600 m. kwadr. Resztę przestrzeni, t j. 137.400 m. kwadr., zużytkowano na ogród, dziedzińce i t. d. Szpital jubileuszowy pomieści 991 chorych, w tem 486 na oddziale chorób wewnętrznych, 143 na dermatologicznym, a 122 na chirurgicznym. Koło szpitala stanie w bliskim czasie tanie sanatoryum dla osób mniej zamożnych.

Kronika prowincyonalna.

§ Wydział Towarzystwa Bursy im. T. Kościuszki w Złoczowie ogłosił konkurs na 30 miejsc wolnych w bursie na rok szkolny 1913 14. — Do bursy mogą być przyjęci uczniowie gimnazyum złoczowskiego za pełną opłatą 28 kor. miesięcznie, względnie za opłatą zniżoną. Podania, zaopatrzone w ostatnie świadectwo szkolne i świadectwo ubóstwa, wnosić należy na ręce dyrekcyi gimnazyum w Złoczowie najpóźniej do dnia 2 lipca b. r.

§ Na dochód budowy „Domu nauczycielskiego“ w Bochni odbędzie się w salach I. piętra tamtejszej szkoły wydziałowej żeńskiej im. św. Kunegundy od piątku dnia 27 b. m. do środy dnia 2 lipca 1913 r. wystawa obrazów.

§ Licytacya. Dnia 3 lipca b. r. o godz. 9 rano odbędzie się w magazynach towarowych na stacyi kolejowej w Przemyślu publiczny przetarg niepodjętych towarów.

§ Wypadek z bronią. Ze Stanisławowa donoszą: Wczoraj w południe wychowanek bursy im. Kraszewskiego, uczeń IV. klasy gimnazyalnej, Antoni Fedyszyn, manipulował starym zepsutym rewolwerem tak nieszczęśliwie, iż spowodował strzał, który zranił śmiertelnie w głowę drugiego wychowanka bursy Zygmunta Wiśniowskiego, ucznia IV. klasy szkoły realnej. Wiśniowski, broczące krwią, padł nieprzytomny i w takim stanie przewieziono go do szpitala.

Notatki literacko-artystyczne.

Repertuar teatru krakowskiego we Lwowie.

Dziś, w piątek, 27 czerwca, „Zygmunt August“, trylogia, napisał Lucyan Rydel. Część II. pod tytyłem „Złote więzy“, dramat w 5 aktach. — Sobota, 28-go czerwca, „Zygmunt August“, trylogia, napisał Lucyan Rydel. Część III. p. t. „Ostatni“, dramat w 5 aktach. — Niedziela, 29 czerwca, o godzinie pół do 4 po południu „Losy Europy“,

burleska w 3 aktach Brunona Winawera. — Niedziela, 29 czerwca, o godzinie pół do 8 wieczorem „Judasz z Kariothu“, dramat w 6 odsłonach K. H. Rostworowskiego, — Poniedziałek, 30 czerwca, przedostatnie przedstawienie artystów teatru krakowskiego „Wieczór trzech króli“, komedya w 5 aktach W. Szekspira. — Wtorek, 1 lipca, ostatnie pożegnalne przedstawienie artystów teatru krakowskiego „Mezalians“, komedya w 3 aktach (4 odsłonach) Bernarda Shawa.

Rada miasta Lwowa.

Na początku wczorajszego posiedzenia, któremu przewodniczył prezydent miasta p. Neumann, udzieliła Rada 6 tygodniowych urlopów radnym. dr. Russmannowi i Halskiemu, poczem zabrał głos r. dr. Próchnicki i zwrócił się do prezydyum miasta z prośbą, aby na ogłoszeniach o wyborach sześciu posłów z miasta Lwowa uwidoczniono prócz godziny rozpoczęcia aktu wyborczego, także godzinę jego zakończenia.

Prezydent miasta p. Neumann przyrzekł interwencyę w tej sprawie w Namiestnictwie.

Z porządku dziennego załatwiła Rada cały szereg spraw. I tak: uchwaliła udzielić Związkowi Sokolstwa polskiego jednorazowej subwencyi w sumie 5000 kor. na zlot sokolstwa i skautów, który odbyć się ma we Lwowie dnia 6 lipca b. r.; systemizowała w Zakładzie nieuleczalnych im. Bilińskich 60 łóżek dla chorych, z tych 33 na koszt fundacyi, a 27 za opłatą 65 kor. miesięcznie; zatwierdziła rachunki firmy „Bracia Mund“ za budowę kanałów w ul. E. Orzeszkowej; uchwaliła sprzedaż p. Ottohalowi skrawka gruntu przy ul. św. Piotra po 50 kor. za sążeń; odmówiła konwentowi SS. Benedyktynek łać. podwyższenia subwencyi; wreszcie załatwiła dwie drobne sprawy administracyjne.

Na tem zamknął prezydent miasta p. Neumann posiedzenie jawne i zarządził tajne.

Na posiedzeniu tem nadała Rada pnie Anieli Aleksandrowiczównej prezentę na posadę dyrektorki szkoły wydziałowej żeńskiej im. Klementyny Tańskiej, posunęła p. Tadeusza Machniewicza, urzędnika gazowni miejskiej do IX. klasy rangi, a p. Pendzynie nadała XI. klasę rangi.

TEATR.... GŁUCHONIEMYCH.

(Dokończenie).

Stasia Napierkowska zato figlarne ma nazwisko, filuterny uśmiech na twarzy, sentymentalne spojrzenie w oczach i nie tańczy wcale, ale natomiast gra w krotochwili. Gdy Stasia siedzi przy telefonie i zaczytana w strasznie miłosnej historyi, nie słyszy wcale dzwonka, alarmującego od pół godziny, chciałoby się być samemu na miejscu Maksa Lindnera, wsiąść do fiakra, pojechać do biura Pathé frères i zamiast oburzać się, tak się mile pogodzić. I na telefonistki jednak sposób znajdzie się czasem w kinoteatrze.

Z mniejszem powodzeniem, niżeli „artystki ruchu“, występują w kinie artyści dramatyczni. Oto wciąż jeszcze nieśmiertelna Sarah gra z wdziękiem tragiczną historyę Adryanny Lecouvreur. Meble, dekoracye, stroje z czasów ludwikowskich. Lektyki, orszaki służebne, księżne, książęta, dworskie intrygi i sławna artystka. Służba dworska bójki wszczyna na ulicy, jak w dramatach Szekspira, jak w Warszawie siedmnastowiecznej wedle szkicu Kubali o Radziejowskim. Gdy się dama przekonać chce o zdradzie kochanka, każe służbie tylko wszcząć tumult, a nieostrożny młodzieniec, w bieliźnie wypadłszy na ganek, sam się zdradza. Piekielne intrygi za pośrednictwem przedajnej siostry zdradzieckiej, trucizna, śmierć, sąd. Cała machina ztrucicielskiego romansu, czy dramatu z romantycznej połowy XIX. w. A znużony widz, któremu wciąż w uszy kładą długie objaśnienia historyczne i równocześnie oglądać każą mijające szybko obrazy, przeciera chusteczką zapłakane od ziewania oczy i chciałby choć na chwilę wygodnie przymknąć senne powieki. Piękna jest Sarah, wybaczająca w chwili śmierci zabójcom, lecz stokroć piękniejszy sen, nie zakłócony tylu dziejowemi wspomnieniami.

Tak samo nieszczęśliwy jest w kinie Kamiński. Gdy przedstawia apasza w Zapolskiej „Niebezpiecznym kochanku“ i do kina stosuje cały aparat swoich drobiazgowych teatralnych nuansów, którymi audytoryum teatralne zachwyca, wydaje się, że to ciągle jeden i ten sam gest się powtarza. Kinoteatr wymaga szerokich i stanowczych ruchów, Kamiński zaś cyzeluje szczegóły. Zapolska daje akcyę grubą, prostą, ordynarną, działającą brutalnie na masy, jak na kino przystało, Kamiński w kinie grać chce z naturalistyczną subtelną drobiazgowością. Gdy kino upraszcza, Kamiński, zmylony teatrem, chce analizować, podchwytywać, wzbogacać. Zapomina o tem, że teatr apelować może do pamięci słuchacza, kino zaś zdane jest na bezpośredniość wrażeń widza.

Z tych specyficznych właściwości kina, z faktu, że obliczone jest na wrażenia wzrokowe tylko, z szybkości ruchów i zmian, wynika też swoisty humor kina. Jest to komizm ruchów. Żart pozbawiony tam jest zupełnie ironii, satyry i głębszego znaczenia. A mimo to punkty programu z napisem: komiczne! — cieszą się największą wziętością. Komiczni bohaterowie kina zachowują się, jak poczciwi niezgrabiarze dawnych humorystycznych powieści. Idąc, wywracają wszystko po drodze: przechodniów, psy, stragany, domy, automobile, konie, nawet policyantów. Niezgrabiarz taki na każdą nową nadzwyczajną przygodę patrzy szeroko rozwartemi, niebieskiemi oczyma dziecka.

Czasem widzieć można w kinie jakąś np. parę zakochaną, z dalekowidzami przy nosie, oglądającą zaćmienie słońca. Ciągle szukają lepszego stanowiska. Gramolą się na mury po źle ustawionej, lecącej na dół drabinie. Spadają z dachów, jak dobrze dojrzałe gruszki. Wydobywają się z trudem z rowów, w które wpadli po drodze. Kąpią się z nienacka i niespodziewanie w nurtach jakiejś rzeki, parskając, jak konie morskie, wodą, wypluwaną z ust. Lecz mimo to, niezrażeni, ciągle cofają się w tył, z dalekowidzami przy nosie i oglądają bez przerwy zaćmienie słońca.

To znowu Moryc, ulubieniec kinowej publiczności, wywraca po drodze kosz z jajami. Wściekła przekupka porwała go w swoje muskularne ręce, raz po raz podnosi w górę i lekko przykłada do ziemi, jak kurczę przygotowywane do smażenia, jak cielęcy kotlet. Cały Moryc za chwilę kapie od tej jajecznicy. Szarpie się z rąk i rozdziera przy tej sposobności czyjąś poduszkę, która mu podpadła pod głowę. Wkrótce zostaje całkowicie oblepiony cudzemi piórkami, trzymanemi tą jajecznicą kleistą. Lecz Moryc jest sprytny. Przychodzi do praczki: czy może mię pani wyprać i — szust do balii. Za kilka minut wyprany, wymydlony, wyprasowany na sztywno całkowicie, Moryc chodzi po mieście drewnianymi ruchami, jak pajac, wyrzezany z drewna. A za nim kładzie się od śmiechu tłum ulicznej gawiedzi.

Sceny te są tak głupie i tak bardzo, tak strasznie, tak nierozsądnie śmieszne, że szesnastoletnia panna Bronia, która je przy mnie ogląda, jeszcze do teraz na samo wspomnienie parska śmiechem. Albowiem wszystko, co się w rzeczywistości wydaje dziwaczne, nieprawdopodobne, niemożliwe do pomyślenia nawet, w kinie dzieje się przed naszemi oczyma. Tyle awanturniczych dziejów, zdarzeń, wypadków, ile się napotyka w kinie, doszukać się można chyba tylko w sensacyjnych kryminalnych powieściach. Tu ułatwia rzecz niekontrolowana życiem gra wyobraźni, tam — technika kina.

Technika ta prowadzi do przedziwnych, swoistych, właściwych kinu tylko rezultatów. Gdy się ogląda polowanie *par force* na tle cudnych pejzażów angielskich, siedząc w fotelu, jakby w kanadyjskim wozie widokowym; gdy się patrzy na wodospady Niagary, błądzi po starożytnych zamkach nadreńskich, czy wąziutkich włoskich uliczkach, napotykając co chwila jakąś rzecz piękną, godną widzenia, upajającą oczy i niecącą tęsknotę do tych nieznanych nam okolic świata: widzi się, że to jest przyszłość kina, która może pozostać niezaprzeczoną jego własnością i zasługą. Dzięki ruchowi kino oddawać może olbrzymie obszary krajobrazów, których nie ujmie żaden pejzażysta. Zachowuje przytem wrażenie czegoś żywego, zmiennego, przesuwającego się przed naszemi oczyma i trwającego w toku. Pejzaż malarski martwy jest, pogrążony w niemej zadumie nad sobą samym. Tutaj wre życie.

Kino niestety w czasach ostatnich ogranicza ten właśnie teren. Powiedziano o Reinhardzie, że w „Kupcu weneckim“ jego inscenizacyi gra nie Shylock mściwy, nie zespół aktorów, ale sama Wenecya właśnie. Tego można oczekiwać od Kina. Gdy Don Kichot wyruszał na swoje awanturnicze wyprawy, spodziewałem się przedewszystkiem zachwycać widokami jego podróży. Skąpy jednak reżyser pozwalał bohaterowi tylko wjeżdżać i wyjeżdżać ze sceny. Urok cały Hiszpanii zaginął.

Te same ograniczenia stosują też do t. zw. „pouczających kawałków“. Produkcye rozmaitych płodów naturalnych, sposób ich przetwarzania i ekspedycyi, życie w fabrykach, kopalniach, plantacyach — pole to nadzwyczajnie bujne dla rozwoju kina. Tutaj jednak kinoteatr podaje tylko krótkie, powyrywane fragmenty, zmieniające się z błyskawiczną szybkością. Chciałoby się wyciągnąć rękę, powstrzymać operatora, przyjrzeć bliżej szczegółom. Lecz niema czasu, już patrzymy na inny obraz, a nad karkiem naszym ktoś czeka już na opróżnić się mające miejsce.

Może, gdy do produkcyi sztuki kinematograficznej zabiorą się zdolniejsi literaci i reżyserzy, będziemy mogli myśleć o kinie bez urazy naszego estetycznego smaku. Myślę, że przyszłość kina leży w kierunku realistycznym. Ujmować rozmaite obszary ludzkiego życia, nie dawać wszakże pociętych urywków, lecz zwarte całości. Tu znajdzie się miejsce i dla związanej budowy dzieła i dla dramatycznych konfliktów, wynikających z warunków dzisiejszego życia i dla dzisiejszego głębszego komizmu.

Na kino czekają dotąd napróżno: piękno gór naszych, kopalni wielickich czy bocheńskich szybów; czekają ruiny naszych zamków starożytnych, setki wspaniałych kościołów, pałaców, dworków szlacheckich, noszących w sobie dziś jeszcze znamię tradycyi i piękno dawnych, innych czasów. Na kino czeka polski krajobraz, znany nam w drobnej cząstce zaledwie. Pokazać to wszystko, powiązane jakąś dobrą bajką, byłoby to zadanie szczytne, którego podjąć się warto. Zalał nas obcy przemysł kinematograficzny, jak zalewa nas cudzoziemska literatura, sztuka teatralna, muzyka. Pora więc chyba w tym kierunku na rozpoczęcie własnej naszej, polskiej produkcyi.

Tadeusz Dąbrowski.

OSTATNIA POCZTA.

═ Ambasadorem Stanów Zjednoczonych u Najw. Dworu zamianowany został F. C. Penfield.

═ Parlament Rzeszy niemieckiej uchwalił wczoraj w drugiem czytaniu ustawę o nadzwyczajnym podatku na cele wojenne.

Parlament, jak donoszą z Berlina, nie zostanie zamknięty, lecz odroczony do listopada. Rządowi zależy bowiem na tem, aby w jesieni załatwiono: ustawę o czekach prywatnych, klauzulę konkurencyjną, ustawę o monopolu naftowym, ustawę o sądach dla młodocianych i kilka innych spraw. Odroczenie parlamentu nastąpi przy końcu czerwca, lub na początku lipca.

═ O wizycie londyńskiej prez. Poincarégo nadchodzą następujące doniesienia:

Prez. Poincaré odwiedził wczoraj zamek w Windsorze i złożył wieńce na grobach krola Edwarda i królowej Wiktoryi.

Prez. Poincaré i minister Pichon konferowali wczoraj w ministerstwie spraw zagranicznych z sir Edw. Greyem i z podsekretarzem w ministerstwie spraw zagranicznych Nicolsonem. Po południu Grey i Nicolson przybyli do pałacu St. James, gdzie znów odbyli konferencyę z Pichonem i Poincarém, oraz ambasadorem francuskim. Konferencye te odnosiły się nietylko do kwestyi bałkańskiej, ale wszystkich kwestyj, istniejących między Francyą a Anglią. Stwierdzono, że we wszystkich sprawach istnieje porozumienie między obu państwami.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Rada państwa.

Wiedeń, 27 czerwca. Izba panów uchwaliła umieścić na porządku dziennym uchwaloną przez Izbę posłów nowelę do ustawy o opiece mieszkaniowej, tudzież ustawę o oficyalistach w dobrach ziemskich.

Następnie odbywały się dalsze obrady nad nowelą do ustawy karnej. Sprawozdawca Lammasch zalecał przyjęcie noweli wraz z poprawką bar. Glanza w sprawie zaostrzenia kary za szpiegostwo, natomiast prosił o odrzucenie wniosku hr. Pinińskiego o odesłanie noweli napowrót do komisyi.

W głosowaniu wniosek hr. Pinińskiego odrzucono i przystąpiono do rozprawy szczegółowej.

Wyścigi konne.

Kraków, 27 czerwca. Wczoraj odbył się trzeci dzień wyścigów.

I. Krakowski wyścig z płotami. Panowie jeżdżą. Nagroda 2400 kor. Meta 2400 m. 1. Esterhazego „Persist“. 2. Radeckiego „Molkus“. 3. Grocholskiego „Daughter“. Totalizator 10 : 28.

II. Nagroda Wandy. Nagroda rządowa 2000 kor. Meta 2000 m. 1. Ułaszyna „Pelunia“. 2. Łukasiewicza „Dalej“. 3. Ostaszewskiego „Siostra Zeppelina“. Totalizator 10 : 72.

III. Nagroda Towarzystwa. Handicap. 2000 kor. Meta 1600 m. 1. Łodzia „Ti ricordi“. 2. Grocholskiego „Malacca“. 3. Zangena „Rote Resl“. Totalizator 10 : 24.

IV. Nagroda Wisły. Wyścig z przeszkodami. Panowie jeżdżą. 1. Łodzia „Zeppelin“. 2. Wodianera „Walesor“. 3. Krzyżanowskiego „Daisy“. Totalizator 10 : 17.

V. Nagroda rządowa 2000 kor. Meta 4000 m. 1. Ostaszewskiego „Wilkołak“. 2. Zangena „Halka“. 3. Gewinnera „Grand maitre“. Totalizator 10 : 13.

VI. Wyścig gładki sprzedaży ogierów Nagroda rządowa 2000 kor. Meta 2400 m. 1. Ułaszyna „Mio caro“. 2. Wojciechowskiego „Grunwald“. Totalizator 10 : 11.

VII. Wielkie krakowskie wiosenne steeple-chase. Panowie jeżdżą. Nagroda honorowa i 4000 kor. Meta 4800 m. 1. Kollera „Dniestr“. 2. Zangena „Gnat“, Totalizator 10 : 13.

Prognoza na jutro.

Wiedeń, 27 czerwca. Stan powietrza na 28 czerwca: Galicya Wschodnia: Pochmurno, czasem opady, chłodno, zachodni ożywiony wiatr.

Galicya Zachodnia: Zmiennie, czasem opady chłodno, północno-zachodni ożywiony wiatr.

Budapeszt, 27 czerwca. Rada generalna Banku austro-węgierskiego odbyła wczoraj posiedzenie, na którem zdano sprawę z interesów Banku na międzynarodowym targu pieniężnym. Sprawy podwyższenia stopy procentowej nie poruszano. Ze sprawozdania wynika, że wskutek podwyższenia stopy procentowej dochód z odsetek i t. p. wynosi o 900.000 koron więcej, niż w pierwszem półroczu r. 1912, ale również zwiększyły się wydatki o 6,200.000 koron. Większa część tych wydatków w kwocie 5,260.000 koron poszła na opłacenie podatków i dywidend.

Lublin, 27 czerwca. (Tel. pryw.) Administratora parafii Tuczyna, w pow. lubelskim, ks. Aleksandra Arciszewskiego zwolniono z rozporządzenia ministerstwa ze stanowiska za to, że jest szkodliwy dla Cerkwi prawosławnej.

Sosnowiec, 27 czerwca. (Tel. pryw.) W osadzie pogranicznej Modrzejowie schwytano na gorącym uczynku podpalenia 12-letniego chłopca, który zeznał, że jest uczestnikiem szajki, złożonej z 7 wyrostków, która postawiła sobie za zadanie podpalanie domów po wsiach i osadach. Na czele jej stał 11-letni chłopiec Kosobucki. Aresztowano wszystkich nieletnich podpalaczy. Jak się okazało, byli oni narzędziem w rękach organizacyi bandyckiej, która korzystając z zamieszania podczas pożarów, rabowała mienie, ratowane przez właścicieli.

Włocławek, 27 czerwca. (Tel. pryw.) Zaczęło tu wychodzić nowe pismo filosemickie p. t. *Kuryer Włocławski.*

Petersburg, 27 czerwca. (Tel. pryw.) Podczas obrad nad samorządem miejskim w Dumie odrzucono poprawkę Koła polskiego, popieraną przez p. Parczewskiego o mianowanie do udziału w samorządzie przedstawicieli wszystkich wyznań, a nietylko jednego prawosławnego. Również odrzucono drugą poprawkę Koła, uzasadnianą przez p. Harusewicza, o nadanie większych praw językowi polskiemu w samorządzie.

Gniezno, 27 czerwca. (Tel. pryw.) Pp. Bykowskiego, Larka i Sołtysiaka, kuratorów Tow uczniów handlowych, skazał sąd ławniczy na 30 mk. każdego, wychodząc z założenia, że Towarzystwo owo jest polityczne, bo prócz fachowych odczytów odbywały się także odczyty z historyi i literatury polskiej.

Kilonia, 27 czerwca. Włoski yacht królewski „Trinacria“ przybył tu dziś rano i stanął na kotwicy obok yachtu cesarskiego „Hohenzollern“.

Alhucernas (wyspa nad północnem wybrzeżem Marokka), 27 czerwca. Marynarze kanonierki „Gen. Conchas“, wzięci do niewoli przez Kabylów, uciekli i schronili się na inną kanonierkę, zkąd wrócą do Hiszpanii.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 27 czerwca 1913. Zamknięcie giełdy *(Schlusscourse).* Godzina 2 minut 30. Akcye austryackiego Zakładu kredytowego 620·25, Akcye węgierskiego Zakładu kredytowego 816·50, Akcye Anglobanku 330·50, Akcye Unionbanku 586·50, Akcye Länderbanku 507·—, Akcye Bankvereinu 509·75, Akcye Bodencredit 1168·—, Akcye galicyjskiego Banku hipotecznego 644·—. Akcye kolei państwowych 710·50, Akcye kolei Południowej 122·50, Akcye kolei Elbethal —·—, Akcye kolei Północnej 4940·—, Akcye kolei czerniowieckiej —·—, Akcye Alpiny 923·50, Akcye Rima Muranyi 686·—, Akcye praskiego Towarzystwa żelaz. 3210·—, Akcye Fabryki broni 978·50, Akcye Tureckie tytoniowe 335·—, Akcye Galicyjsko-karpackiego Towarzystwa naftowego 900·—, Obligacye węgierskiej indemnizacyi —·—. Renta majowa 82·10, Austryacka Renta koronowa 82·45, Węgierska renta koronowa 81·20, 56-letnie Listy Towarzystwa kredytowego ziemskiego 82·40.

Odpowiedzialny redaktor:

Adam Krechowiecki.

Przyjechali do Lwowa

dnia 27 czerwca 1913.

Hotel George'a. Pp.: W. Berda z Wiednia, K. Cywiński z Płotycz, W. Słotwiński z Rożdżałowa, L. Smolański z Bielin.

Hotel Europejski. Pp.: W. Zerygiewicz z Kołomyi, R. Lossów z Borysławia.

Hotel Francuski. P.: Z. Buday z Budapesztu.

Hotel Imperial. Pp.: M. hr. Kolovrat z Wiednia, S. Jędrzejowicz z Jasionki, H. Suchestaw z Łopatyna.

CENNIK IZBY HANDLOWEJ I PRZEMYSŁOWEJ.

Lwów, dnia 27 czerwca 1913.

Waluta koronowa	płacą	żądają
I. Akcye za sztukę. (bez kuponu bieżącego)		
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	642·—	650·—
Banku galic. dla handlu i przem. po 200 zł.	400·—	410·—
Kolei Lwów-Czerniowce-Jassy po 200 zł. w. a. w srebrze	508·—	514·—
Fabryki wagonów w Sanoku po 500 koron	495·—	510·—
II. Listy zastawne za 100 koron. (bez kuponu bieżącego)		
Banku hip. gal. 5 pr. w. a. wylosował z 10 pr. prem.	—·—	—·—
Banku hip. gal. 4½ pr. w. a. los w 50 l.	90·70	91·40
Banku hip. gal. 4 prc. w. a. los w 60 l.	81·80	82·50
Banku kraj. 4½ pr. w. a. los w 51 l.	91·70	92·40
Banku kraj. 4 pr. w. a. los w 57 l.	84·30	85·—
Banku gal. ziem. kred. 4½ pr. 60 l.	94·—	94·70
Banku gal. dla handlu i przem. w Krakowie 4½ pr. 60 l.	89·—	89·70
Zemelny Bank hipoteczny Lwów	91·50	92·20
[1]) Tow. kredyt. galic. ziem. 4 pr. (pierwsza emisya)	96·—	—·—
Tow. kredyt. gal. ziem. 4 prc. los w 41½ l.	91·50	—·—
[1]) Tow. kredyt. gal. ziem. 4 pr. los w 56 l.	82·80	83·50
Tow. kred. gal. ziem. 4½ los. 52 l.	92·—	92·70
III. Obligi za 100 koron. (bez kuponu bieżącego)		
Galic. fund. propin. 4 pr.	96·80	97·50
Bukow. fund. propin. 5 pr.	—·—	—·—
Komun. Banku kraj. 4½ pr. (3 em.)	89·60	90·30
Komun. Banku kraj. 4 pr. (4 em.)	80·—	80·70
Kolej. lokal. Banku kraj. 4 pr.	80·—	80·70
Pożyczki krajowej 4 pr. z r. 1893	82·70	83·40
„ „ 4 pr. z r. 1908	82·—	82·70
[2]) „ miasta Lwowa 4 pr.	79·50	80·20
„ „ „ 4 pr.	81·30	82·50
„ „ Krakowa	—·—	82·50
IV. Monety.		
Dukat cesarski	11·36	11·46
20 frankówka	19·10	19·24
100 rubli rossyjskich srebrnych	250·—	253·—
100 „ „ papierowych	252·80	254·—
100 marek niemieckich	118·10	118·50

[1]) Kupony opłacają ½% podatek rentowy.
[2]) Kupony opłacają 2% podatek rentowy.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

dnia 25 czerwca 1913.

Koronowa waluta.	płacą	żądają
A. Ogólny dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	82·40	82·60
styczeń-lipiec	82·30	82·50
Jednolity dług państwa w srebrze luty-sierpień	84·95	85·15
kwiecień-październik	85·25	85·45
„ z r. 1860 po 500 zł. w. a. 4 prc.	1556·—	1596·—
„ „ 1860 po 100 zł. 4 prc.	445·—	457·—
„ „ 1864 po 100 zł.	670·—	680·—
„ „ 1864 po 50 zł.	330·—	340·—
B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).		
Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	102·25	102·45
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku 4 pr.	82·80	83·—
C. Obligacye kolejowe.		
Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	82·90	83·90
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	100·65	101·65
Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. 5¼ pr.	107·65	108·65
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostempl. akcye)	82·85	83·85
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. koron. wolne od podatku 4 pr.	82·85	83·85
Kol. Ces. Elżbiety za 200 zł. mk. 5¾ pr. (ostempl. akcye)	428·—	431·—
Obligacye pierwszeństwa (kolejowe).		
Kol. Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr.	100·50	101·50
w złocie za 200 zł. 5 pr.	120·75	—·—
Kol. czeskiej zach. za 200, 1000 i 5000 zł. 4 pr.	85·90	86·90
Kol. czeskiej emiss. z r. 1895 za 400 kor. 4 pr.	84·15	85·15
Kol. bukowińskiej lokalnej za 400 kor. 4 pr.	81·—	82·—
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1886, 4 prc.	89·75	90·75
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 prc. (ar.)	89·40	90·40
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 prc.	89·40	90·40
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1888, 4 prc.	88·30	89·30
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1891, 4 prc.	89·25	90·25
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1898, 4 prc.	89·20	90·20
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1904, 4 prc.	88·20	89·20
Kol. galic. Karola Ludwika 4 prc.	83·75	84·75
Kol. lwowsko-czern.-jasskiej z roku 1894 4 pr.	—·—	—·—
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 400 M. 4 pr.	104·—	105·—
D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).		
Węg. złota renta 4 pr.	115·80	116·20
„ „ „ w wal. kor. 4 pr.	80·90	81·10
„ poż. prem. za 100 zł. (200 kor.)	412·—	422·—
„ „ „ „ 50 zł. (100 kor.)	206·—	214·—
„ obl. pr. regul. Cisy 4 prc.	278·—	288·—
E. Obligacye indemnizacyjne.		
Węgier za 100 zł. 4 prc.	82·50	83·50
Kroacyi i Slawonii	82·90	83·90
F. Inne publiczne pożyczki.		
Poż. reg. Dunaju z r. 1878 los 5 pr.	98·90	99·90
Poz. kraj. Bukowiny z r. 1893 los za 200 kor. 4 prc.	83·60	84·60
Gal. poż. kr. z roku 1893 4 prc.	82·40	83·40
Gal. obl. prop. z roku 1889 4 prc.	96·50	97·50
Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 4 prc.	79·50	80·50
Poż. serb. prem. za 100 fr. 2 prc.	110·—	120·—
Tureckie obl. prem. kol. za 400 fr.	229·—	232·—
G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne za 100 zł. nom.		
Austr. zakł. obl. prem. z r. 1880 3 pr.	278·—	288·—
„ „ „ „ „ 1889 3 pr.	235·50	255·50
Banku Galicyjskiego dla handlu i przemysłu 4½ prc. 60 l.	88·50	89·—
Bukow. zakład kred. ziem. los 5 pr.	99·25	100·25
Gal. Tow. kr. ziem. 4 pr. los 56 l.	82·30	83·30
„ „ „ „ 4 pr. los 41 l.	92·—	93·—
„ „ „ „ 4 pr. starsze	96·20	97·20
„ „ „ „ 4½ pr. 52 let.	93·—	94·—
Banku gal. ziem. kred. 4½ pr. 60 l.	94·—	95·—
Gal. akc. b. hip. 10 pr. pr. los. 4½ pr.	91·—	92·—
„ „ „ „ los. 50 l. 4½ pr.	91·—	92·—
„ „ „ „ „ 60 l. 4 pr.	81·50	82·50
Banku kraj. dla Galicyi i Lodomeryi 4½ pr. 51½ lat zwrotne	91·70	92·70
Banku krajowego oblig. komun. 3 emisya 42 lat 4½ pr.	89·60	90·60
Banku kr. obl. kol. żel. 57½ l. 4 pr.	80·—	81·—
Austro-węg. banku 50 lat 4 pr.	88·25	89·25
„ „ 50 lat w.k. 4 pr.	89·65	90·65
H. Obligacye z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom.		
Kolej Lwów-Czern.-Jassy z r. 1884 za 300 złr.	76·25	77·25
Kolej Lwów-Czerniowce z r. 1884 za 200 złr. 4 prc.	81·90	82·90
Węg. gal. kol. em. 1870 na 200 złr. 5 prc.	99·75	100·75
Tow. żegl. par. po Dunaju za 400 i 10.000 m. 4 prc. z r. 1882	110·—	111·—
Tow. żeglugi parow. po Dunaju em. z r. 1886 4 prc.	109·—	111·—
I. Losy (za sztukę).		
Budapeszteńskie (Basilika) 5 złr.	24·75	28·75
Zakł. kred. dla handl. i przem. 100 złr.	476·—	486·—
Clary 40 złr. m. k.	180·—	190·—
Pożyczka miasta Lublany 20 złr.	63·—	69·—
Czerwonego Krzyża austr. Tow. 10 złr.	53·50	57·50
„ „ węg. Tow. 5 złr.	29·—	33·—
Losy fund. Arcyks. Rudolfa 10 złr.	88·—	94·—
J. Akcye Banków (za sztukę).		
Banku Anglo-Austr. 240 kor.	330·25	331·25
Gal. banku dla han. i przem. 200 złr.	405·—	415·—
Peszt. Banku handlu i przem.	3620·—	3640·—
Zakł. kred. dla handlu 500 złr.	618·75	619·75
Węg. Banku kredyt. 200 złr.	816·—	817·—
Dolno-austr. tow. esk. 400 kor.	731·—	735·—
Gal. banku hip. 200 złr.	644·—	646·—
Banku dla krajów koronnych 200 zł.	508·50	509·50
„ Austro-węg. 1400 kor.	2076·—	2078·—
„ Związku (Unionbank) 200 zł.	584·50	585·50
Czeskiego banku związkowego 100 zł.	265·—	266·—
Zivnostenska banka 100 złr.	262·75	263·75
K. Akcye przedsiębiorstw transportowych.		
Bukow. kolei lok. akc. pierw. 200 złr.	430·—	435·—
„ „ „ akc. zakład. 200 złr.	410·—	420·—
Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. mk.	1283·—	1293·—
Kolei półn. Ces. Ferd. 1000 złr. mk.	4930·—	4970·—
„ Lwów-Bełzec (akc. pierw.) 200 zł.	385·—	390·—
„ Lwów-Czerniowce-Jassy 200 zł.	510·—	512·—
„ Lwów-Kleparów-Jaworów lokal. 400 kor.	295·—	300·—
L. Akcye przedsiębiorstw przemysłowych.		
Austr. Tow. górnicze Alpina 100 złr.	926·50	927·50
Prag. Tow. żelazn. przem. 500 złr.	3200·—	3220·—
Tow. kopalń węgla w Brüx 100 złr.	835·—	840·—
Trifail. Tow. kop. węgla 70 złr.	272·80	276·—
Galic. karpac. naft. Tow. 500 kor.	890·—	900·—
Schodnicy 500 kor.	454·—	460·—
Tur. zarz. tytoniow. 500 franków	336·—	337·50
M. Weksle.		
Niemieckie Banki	118·30	118·50
Włoskie Banki	93·30	93·47½
Londyn za 10 funt. szt. 4 prc.	24·18¾	24·22¾
Paryż za 100 franków	95·75	95·90
Petersburg za 100 rubli 4½ prc.	253·50	254·25
Szwajcarskie Banki	95·55	95·70
N. Waluty.		
Dukat cesarski	11·42	11·47
Austr.-węg. 8 guld. złota moneta	—·—	—·—
20-frankówka	19·19	19·23
20-markówka	23·64	23·60
Rossyjski półimperyał	—·—	—·—
Niem. banknoty za 100 marek	118·30	118·32½
Włoskie banknoty za 100 lir	93·40	93·70
Ruble	253·—	253·75

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. cz. E. 1787/12 (4) (8548 3—3)

Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek Towarzystwa pożyczkowego i oszczędności w Leżajsku, odbędzie się dnia 23 lipca 1913 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 5 licytacya realności lwh. 47 i 92 ks. gr. Grodzisko dolne (miasto) z których pierwsza oszacowana została na 2450 kor., zaś druga na 3300 kor.

Najniższa oferta co do realności lwh. 47 wynosi 1633 kor. 33 h., zaś co do lwh. 92 kwotę 2200 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Leżaj k, dnia 6 czerwce 1913.

(8636 2—3)

Sądowa hala aukcyjna we Lwowie
ul. Podlewskiego l. 6.

(Godziny urzędowe (tylko w dnie powszednie) od 8 do 12 przed południem i od 2 do 6 po południu, w soboty zaś od 3-ciej do 8-mej wieczorem.

LICYTACYE:

a) w hali sądowej:

Wtorek, dnia 1 lipca 1913, od godziny 9 do 12 przed południem: rozmaite sprzęty domowe, waga stołowa i decymalna, towary galanteryjne, urządzenia sklepowe, leksikon Mayera, zegar pendułowy i niklowy, futra, skórki i żakiety krymskie, lodownia, waga wisząca, maszyna do krajania mięsa, słonina.

Środa dnia 2 lipca 1913, od godziny 9 do 12 przed południem: rozmaite sprzęty domowe i meble, centryfuga, pianino, maszyna do szycia, buciki, bilard, towary bławatne.

Czwartek, dnia 3 lipca 1913 od godziny 9 do 12 przed południem: maszyna do pisania, towary bławatne. urządzenia kawiarniane, rozmaite trunki, maszyny do szycia i konfekcya męska.

Piątek, dnia 4 lipca 1913 od godziny 9 do 12 przed południem: rozmaite sprzęty domowe, meble, pianola, rozmaite mydła, fortepiany, poduszki, pierzyna, lichtarze, maszyna do pisania, kasa ogniotrwała, towary żelazne.

Sobota, dnia 5 lipca 1913, od godziny 9 do 12 przed południem: rozmaite sprzęty domowe i meble, fortepian, kasa ogniotrwała.

b) Po za sądową halą:

Poniedziałek, dnia 30 czerwca 1913 od godziny 9 do 12 przed południem przy ul. Łyczakowskiej 81: konie, wozy, drzewo, węgle.

Wtorek, dnia 1 lipca 1913 o godzinie 9 przed południem:
a) przy ul. Zamastynowskiej l. 53 i
b) przy ul. Wilczków:
sprzęty domowe, maszyny firmy „Frank“ szafka motor stary, deski etc.

Piątek, dnia 4 lipca 1913, od godz. 9 przed południem:
a) przy ul. św. Zofii l. 63,
b) przy ul Sokoła l. 4:
garnitur mebli, sprzęty domowe, maszyna do pisania, kanapa pluszem kryta.

Sprzedać się mające przedmioty mogą być oglądane w sądowej hali aukcyjnej, oraz na miejscu przechowania przed licytacyą.

Lwów, dnia 25 czerwca 1913.

L. cz. E. 315/13 (3) (8546 3—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Stanisława Klimka z Ciężkowic, odbędzie się dnia 29go lipca 1913 o godzinie 10·30 przed południem w sądzie tut. biurze Nr. I. licytacya realności lwh. 583 Ciężkowice.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 5814 kor. 89 h. bez przynależności.

Najniższa cena wynosi 3877 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i dokumenta może każdy mający chęć kupna przejrzeć w niżej wymienionym sądzie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. I.
Ciężkowice, dnia 20 maja 1913.

L. cz. E. 106/12 (28) (8368 3—3)

Edykt.

Dnia 14 sierpnia 1913 o godzinie 9 przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie w biurze Nr. 74, licytacya dóbr Czotowiec obj. wykazem hipotecznym l. 437 ks. gr. dla większych posiadłości tut. obwodu, obszaru 232 morgów 108 sążni kw. czyli 133 h. 54 ar. 72 m² ocenionych na 280.038 kor. 30 h.

Najniższa oferta 186.692 kor. 20 h.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenty są wyłożone do wglądu w kancelaryi Oddziału IV.

Osoby, mieszkające poza okręgiem tut. sądu, które na powyższej nieruchomości mają już lub nabędą pewne prawa albo ciężary, o ile nie wskażą pełnomocnika dla doręczeń tu zamieszkałego, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania licytacyjnego jedynie przez ogłoszenie na tablicy sądowej.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Kołomyja, dnia 3 czerwca 1913.

L. cz. E. XX. 3646/12 (22) (8634 2—3)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek Živnostenska Banka pro Čechy a Morawu, filia we Lwowie, oraz Klary Seemann, odbędzie się dnia 30 lipca 1913 o godzinie 10 przed połuniem, w c. k. sądzie powiatowym S. I. Oddział XX. przy ul. Bernsteina l. 10 we Lwowie, na zasadzie obecnie zatwierdzonych warunków licytacya realności obj. lwh. 614/IV. ks. gr. gm. m. Lwowa pod l. konskr. 7074/4 przy ul. Grottgera l. 10, składającsj się z parceli bud. l.

kat. 5340 o powierzchni 402 m² z domem mieszkalnym o trakcie głównym i dwóch oficynach, jednopiętrowym z suterynami.

Wartość szacunkowa realności 91.391 kor., przynależności bud. 791 kor, gruntu pozostałego 4766 kor., przynależności gruntu 250 kor., służebności 200 kor., razem 97.398 kor.

Najniższa oferta 48.699 kor.

Do realności lwh. 614 dz. IV. ks. gr. gm. m. Lwowa należą następujące przynależności: 35 okien czteroskrzydłowych, 1 okno dwuskrzydłowe, drzwi balkonowe, dwoje drzwi jednoskrzydłowych, 5 muszli, 4 kociołki, hydrant, zlew, 2 lampy elektryczne, kratka do kanału, dzwonek elektryczny, 2 duże 6 małych kluczy łącznej wartości 791 kor., altanka, 6 drzewek, 44 krzaków, akacya, 2 klony, tuja, 5 krzewów, sztachety, parkan oszacowane na 250 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych realności dokumenty (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w oddziale kancelaryjnym, w biurze Nr. XX.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k Sąd powiatowy S. I., Oddział XX.

Lwów, dnia 8 maja 1913.

L. cz. E. 1228/12 (4) (8618 2—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Izaaka Schulbauma, zastąpionego przez adw. dr. Hryniewieckiego, odbędzie się dnia 4 lipca 1913 o godzinie 12 przed południem, w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 7 licytacya 1/7 części realności lwh. 62 ks. gr. gm. Olchowiec wraz z przynależnościami.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytację jest oceniona na 212 kor. 14 hal.

Najniższa cena wynosi 141 kor., 42 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Zatwierdzone warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta, może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Mielnica, dnia 28 maja 1913.

L. cz. E. 791/13 (4) (8616 2—3)

E d y k t.

Dnia 7 lipca 1913 o godzinie 9 przed południem, odbędzie się licytacya 1/5 części realności lwh. 28 i 1/10 części realności lwh. 31 gm. Swidnik objętych.

Realności te są oszacowane łącznie na 2434 kor. 34 hal.

Najniższa oferta wynosi 1628 kor. 86 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w tut. sądzie.

C. k. Sąd powiatowy.

Limanowa, dnia 24 maja 1913.

L. cz. E. 3089/12 (8549 3—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Le na Blocha odbędzie się dnia 2 lipca 1913, o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7, licytacya całej realności obj. lwh. 140 ks. gr. gm. Rudniki.

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 810 kor.

Najniższa cena wynosi 540 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które zarazem się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Mikołajów, dnia 30 maja 1913.

L. cz. E. 67/13 (2) (8431 2—3)

Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek c. k. uprzyw. galic. akc. Banku hipotecznego we Lwowie strony egzekwującej, odbędzie się dnia 20 sierpnia 1913 o godzinie 9 przed południem w tut. sądzie w biurze Nr. 51. na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya majętności tabularnej Samoklęski lwh. 593 ks. tab.

Majętność ta składa się z roli ornej, łąk, pastwisk i ogrodów o obszarze około 120 morgów.

Na majętności tej znajdują się: dwór, stodoły, dom czeladni i wozownia.

Wartość szacunkowa powyższej majętności wynosi 105.400 kor.

Najniższa oferta wynosi 70.266 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Dla osób którymby niniejszej uchwały doręczyć nie było można, jakoteż jakiejkolwiek innej uchwały w tem postępowaniu licytacyjnem później wydanej, ustanawia się kuratorem p. adw. dr. Gabryszewskiego w Jaśle.

Obowiązkiem jego jest te osoby dla których ustanowiono go kuratorem dopóty zastępować w postępowaniu licytacyjnem, dopóki one same się nie zgłoszą lub innego zastępcy sądowi nie wskażą, lub też dopóki ich interes zastępstwa wymagać będzie.

Wezwanie rzeczowo uprawnionych w szczególności wierzycieli hipotecznych, dalej wierzycieli, których pretensye powstały z tytułu udzielenia kredytu lub oparte są na zapisie kaucyjnym, wreszcie organów publicznych wymierzających podatki i daniny publiczne, zamieszczone jest na dole edyktu.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie C. powyższych majętności.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Jasło, dnia 14 czerwca 1913.

L. cz. E. 2345/12 (8) (8399 2—2)

Edykt licytacyjny

Na wniosek Towarzystwa kredytowego miejskiego w Lubaczowie, odbędzie się dnia 4 sierpnia 1913 o godzinie 8 przed południem w biurze Nr. 12, na zasadzie niniejszem zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

1. 2/3 części realności lwh. 100 gminy Radruż obejmującej parc. bud. z chatą i stodołą i chlewem 3 m. 56 sążni kwadr. roli, 300 sążni kwadr. łąki i 1475 sążni pastwiska,

2. 1/3 część realności lwh. 100 gm. Radruż (realności powyższej),

3. realności lwh. 2048 gm. Radruż obj. 901 sążni roli.

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione a to:

1. na 1405 kor. 50 hal.,
2. na 582 kor. 75 hal.,
3. na 205 kor. 25 hal.

Najniższa cena wynosi:
ad 1. — 937 kor.,
ad 2. — 388 kor. 50 hal.,
ad 3. — 136 kor. 84 hal.

Poniżej najniższej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 16.

Takie prawa wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Niemirów, dnia 6 czerwca 1913.

---

do L. Nam. IX. c. 405/25—913 (8637 2—3)

Obwieszczenie.

C. k. Namiestnictwo rozpisuje publiczną licytację ofertową na wykonanie i dostawę żelaznych części konstrukcyjnych dla mostu na Sanie w Żarzeczu, 5 km. od stacyi kolei Nisko, oddalonego na podstawie warunków ogólnych i szczegółowych, wykazu materyałów i planu.

Przybliżony ciężar części konstrukcyjnych wynosi 25.340 kg.

Oferta winna opiewać na sto kg. gotowych części konstrukcyjnych wraz z pierwszą powłoką, z dostawą na plac budowy, jako cena przeciętna bez względu na rodzaj materyału i jego sposobu obrobienia.

Oferty sporządzone wedle przepisanego wzoru zapieczętowane, opatrzone napisem „Oferta na żelazne części mostu na Sanie w Żarzeczu" należy wraz z poświadczeniem c. k. głównej Kasy krajowej we Lwowie na złożenie wadyum w kwocie 1000 koron, przesłać najpóźniej do dnia 8 lipca, godzina 12 w południe, do c. k. Namiestnictwa, gdzie o podanej godzinie nastąpi w Departamencie IX. c. ich otwarcie.

W razie przyjęcia oferty tworzy złożone wadyum kaucyę.

Ewentualne udzielenie rozpisanej dostawy nastąpi przez c. k. Namiestnictwo do dnia 15 lipca 1913, które może nie korzystać z żadnej oferty.

Załączniki ofertowe składające się z warunków ogólnych i szczegółowych, wykazu materyałów, planu i wzoru oferty, wyłożone są w powyższym departamencie do przeglądu stron w godzinach urzędowych a ich odpisy będą na życzenie stron bezpłatnie udzielane.

Z c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie, dnia 22 czerwca 1913.

L. cz. E. 1090/12 (8) (8404)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Izraela i Józefa Grünów w Radomyślu wielkim, odbędzie się dnia 3 lipca 1913 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 12, w tutejszym sądzie na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya realności lwh. 215 ks. gr. gm. kat. Radomyśl wielki obj., a to celem zniesienia współwłasności tej realności.

Niniejsza cena kupna wynosi 1200 kor. poniżej której to kwoty sprzedaż nie nastąpi.

Nabywca obejmuje wszelkie ciężary i służebności na realności zaintabulowane bez policzenia na cenę kupna.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Radomyśl wielki, dnia 2 czerwca 1913.

L cz. E. 588/13 (5) (8671)

Edykt licytacyjny.

Dnia 8 lipca 1913 o godzinie 10 przed południem odbędzie się licytacya realności lwh. 50 gm. Czasław objętej w sądzie niżej wymienionym.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytację jest oceniona na 9855 kor. 50 hal.

Najniższa cena wynosi 6570 kor. 34 hal., zaś wadyum 985 kor. 05 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, (wyciąg katastralny, wyciąg tabularny, protokół oceniania i t d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć w godzinach urzędowych, w tutejszym sądzie, w biurze Nr. 6.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Dobczyce, dnia 8 maja 1913.

L cz. E. 171/13 (5) (8692)

Edykt licytacyjny.

W sprawie egzekucyjnej Salamona Horowitza w Zagórzu przeciwko Tacyannie z Organistów Moczar w Turczynowie o zniesienie współwłasności realności lwh. 123 gm. kat, Seretec, odbędzie się dnia 17 lipca 1913 w sądzie niżej wymienionym wbiurze Nr. 1, licytacya całej realności lwh. 123 gm. kat. Seretec, składającej się z pbud. lkat. 117 i pgr. lkat. 287/1, a stanowiącej własność w połowie Salamona Horowitza zaś w drugiej połowie Tacyanny z Organistów Moczar.

Cena wywołania wynosi 250 kor.

Najniższa oferta zaś 150 kor. i poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Ciążące na sprzedać się mającej realności prawa, ciężary a wszczególności prawem zastawu zabezpieczone pretensye pozostają, bez względu na wysokość c ny kupna, nie naruszone.

Warunki licytacyjne zatwierdzone tus. uchwałą z dnia 13 maja 1913 r. l. cz. E. 171/13 i odnoszące się do tej realności dokumenta przeglądać można w godzinach urzędowych w biurze Nr. 2.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Złożce, dnia 11 czerwca 1913.

L. cz. E. 1631/12 (19) (8460)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Towarzystwa zaliczkowego w Baligrodzie, odbędzie się dnia 22 lipca 1913 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3 w Baligrodzie licytacya realności:

1. 120/2800 części realności lwh. 12 ks. gr. gm. Wola michowa,

2. 10/120 części realności lwh. 17 tej księgi,

3. 1/2 realności lwh. 18 tej księgi,
4. 1/2 realności lwh. 25 tej księgi,
5. 40/240 części lwh. 81 tej księgi,
6. 1/2 realności lwh. 182 tej księgi,
7. 5/20 cz. realności lwh. 183 tej księgi,
8. 1/2 realności lwh. 206 tej księgi,

9) realności lwh. 207 tej księgi obj. gospodarstwo włościańskie, składające się z budynku, gruntów ornych, pastwisk i lasu wraz z przynależnościami do realności lwh. 25 składającej się z ogrodzenia.

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione:

ad 1. na 24 kor.,
ad 2. na 666 kor. 80 hal.,
ad 3. na 3367 kor. 50 hal.,
ad 4 na 3675 kor,
ad 5. na 246 kor. 67 hal.,
ad 6. na 75 kor.,
ad 7. na 525 kor.,
ad 8. na 25 kor.,
ad 9. na 1500 kor., czyli na 10104 kor. 97 hal., przynależności zaś na 50 kor.

Najniższa cena wynosi:
ad 1. — 16 kor.,
ad 2. — 445 kor.,
ad 3. — 2245 kor.,
ad 4. — 2484 kor.,
ad 5. — 165 kor.,
ad 6. — 50 kor.,
ad 7. — 350 kor.,
ad 8. — 17 kor.,
ad 9. — 1000 kor., czyli łącznie 6772 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 3.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Baligród, dnia 17 kwietnia 1913.

L. cz. E. 563/13 (7) (8673)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Edwarda Kamińskiego z Gorlic, odbędzie się dnia 9 lipca 1913 o godzinie 9·30 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr 11 na zas dz e zatwierdzonych warunków licytacya 2/12 części realności lwh. 49 gm. Gorlice.

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 503 kor.

Najniższa cena wynosi 251 kor. 50 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokół oceniania i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Gorlice, dnia 4 czerwca 1913.

L. cz. E. 3795/12 10 (8610)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Salomona Zarwanitzera, odbędzie się dnia 21 lipca 1913 o godzinie 8 przed południem sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2 celem zniesienia współwłasności licytacya realności obj. lwh. 223 i 340 ks. gr. gm. Zawój wraz z przynależnościami.

Nieruchomości wystawione na licytację sprzedane zostaną za kwotę najniższą 10.000 kor, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10.

Nabywca przyjmuje realności wraz ciążącym na niej wierzytelnościami i innymi ciężarami.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. I.

Kałusz, dnia 28 maja 1913.

L. cz. E. 1129/13 (5) (8057)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Towarzystwa wzajemnego kredytu w Bieczu, odbędzie się dnia 29 lipca 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 33, licytacya:

a) realności lwh. 76,
b) 1/3 cz. realności lwh. 77,
c) realności lwh. 78 ks. gr. gm. kat. Kunowa, bez przynależności.

Nieruchomości te wystawione na licytację są ocenione:
ad a) na 6250 kor.,
ad b) na 64 kor.,
ad c) na 6050 kor.

Najniższa cena wynosi:
ad a) 4166 kor. 67 h.,
ad b) 42 kor. 66 h.,
ad c) 4033 kor. 34 h.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym. w biurze Nr. 32.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Jasło, dnia 6 czerwca 1913.

L. cz. E. VI. 2542 13 (4) (8594)

Strona zobowiązana Emilia z Psarskich Sławińska.

Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Bernarda Raaba w Tarnowie, odbędzie się dnia 22 lipca 1913 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 3 na zasadzie niniejszem zatwierdzonych warunków licytacya połowy realności lwh. 254 ks. gr. Tarnów, pb. lk. 183 obszaru 5 ar. 3 m², i kamienica dwupiątrowa Nr. 102 przy ul. Targowej.

Wartość szacunkowa 113.000 kor.

Najniższa oferta 56.500 kor.

Do realności lwh. 254 ks. gr. gm. Tarnów należą następujące przynależności: instalacye wodociągowe i inne, oszacowane na 2000 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Tarnów, dnia 8 czerwca 1913.

L. cz. E. 478/13 (8680)

Edykt licytacyjny.

Dnia 25go lipca 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. V., odbędzie się licytacya całej realności lwh. 129 ks. gr. gm. Meryszczów wraz z przynależnościami.

Nieruchomość ta wystawiona na licytacyę jest oceniona na 5420 kor.

Najniższa cena wynosi 3613 kor. 34 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. V.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Przemyślany, dnia 3 czerwca 1913.

L. cz. E. VIII. 1141/13 (8587)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Leonii Kohnowej odbędzie się dnia 26 sierpnia 1913 o godz. 10 przed południem w biurze Nr. 45 II. piętro, licytacya domu czteropiętrowego z oficyną trzechpiętrową przy ulicy Szpitalnej Nr. orj. 17 lwh. 261 ks. gr. gm. kat. Kraków, bez przynależności.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 167.405 kor.

Najniższa oferta wynosi 83.702 kor. 50 hal.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy cyw., Oddział VIII.

Kraków, dnia 2 czerwca 1913.

L. 5260/913 (8694 1—3)

Ogłoszenie licytacyi.

Celem oddania w przedsiębiorstwo budowy rzeźni miejskiej w Złoczowie, rozpisuje Magistrat miasta Złoczowa licytacyę ofertową.

Pisemne oferty zaopatrzone w wadyum w wysokości 5 prc. ceny kosztorysowej, własnorecznie podpisane, należycie opieczętowane i oznaczone na zewnątrz napisem: „Oferta na budowę rzeźni miejskiej w Złoczowie“ — mają podawać w stosunku do ceny kosztorysowej wyrażoną cenę, za którą oferent podejmuje się wykonania budowy rzeźni, oraz zawierać oświadczenie, że warunki licytacyjne i plany budowy są oferentowi dokładnie wiadome i że takowym bezwarunkowo się poddaje.

Oferty wnieść należy najpóźniej dnia 21 lipca 1913 w godzinach urzędowych do protokołu podawczego Magistratu miasta Złoczowa.

Wadyum ma być dołączone w gotówce albo w książeczkach galicyjskiej Kasy oszczędności, albo w papierach wartościowych na giełdzie notowanych według kursu tychże.

Plany i kosztorysy budowy, oraz warunki licytacyjne przeglądać można w godzinach urzędowych w biurze technicznem miejskiem.

Magistrat miasta.

Złoczów, dnia 24 czerwca 1913.

Burmistrz:
Dr. Gold.

L. cz. E. 431/13 (7) (8687)

Edykt licytacyjny

Na wniosek strony egzekwującej dr. Leona Hartmana w Tarnopolu odbędzie się dnia 30 lipca 1913 o godzinie 11 przed południem, w biurze Nr. 12, na zasadzie niniejszem zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

1. lwh. 15 ks. gr. Brykula nowa, pgr. 715,
2. lwh. 50 ks. gr. Brykula nowa, pgr. 338/2 i 339/2,
3. lwh. 71 ks. gr. Brykula nowa, pgr. 196, 197, 366, 367, 368, 384,
4. lwh. 139 ks. gr. Brykula nowa, pg. 686/1,
5. lwh. 175 ks. gr. Brykula nowa, pb. 3, 71, 72 i pgr. 242, 456, b) pg. 576, 655, 673, 676, 716,
6. lwh. 245 ks. gr. Brykula nowa, pg. 311 i 312,
7. lwh. 257 ks. gr. Brykula nowa, pg. 654/2,
8. lwh. 395 ks. gr. Brykula nowa, pg. 338/1 i 339/1,
9 przynależności.

Wartość szacunkowa:
ad 1. — 800 kor.,
ad 2. — 1850 kor.,
ad 3. — 3690 kor.,
ad 4. — 800 kor.,
ad 5. — 6690 kor. i 1200 kor.,
ad 6. — 800 kor.,
ad 7. — 1950 kor.,
ad 8. — 156 kor.,
ad 9. — 1793 kor. 60 h.

Najniższa oferta:
ad 1. — 534 kor.,
ad 2. — 1234 kor.,
ad 3. — 2460 kor.,
ad 4. — 534 kor.,
ad 5. — 4480 kor i 800 kor.,
ad 6. — 534 kor.,
ad 7. — 1300 kor.,
ad 8. — 52 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Trembowla, dnia 7 czerwca 1913.

L. cz. E. XI. 2028/13 (5) (8667 1—3)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej c. k. uprz. galic. akc. Banku hipotecznego, odbędzie się dnia 25go lipca 1913, o godzinie 9 przed południem, w biurze Nr. 27, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya realności lwh. 2251 ks. gr. Tarnopol, dom parterowy z podwórzem.

Wartość szacunkowa 18.075 kor.

Najniższa oferta 9038 kor.

Do realności tej należą następujące przynależności: szopy drewniane, oszacowane na 75 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział XI.

Tarnopol, dnia 4 czerwca 1913.

L. cz. E. 250/13 (6) (8678)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Chaji Leserowej w Oświęcimu odbędzie się dnia 8 lipca 1913 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 5 licytacya 1/8 części realności lwh. 319 gm. Oświęcim.

Nieruchomość ta wystawiona na licytacyę jest oceniona na 205 kor.

Najniższa cena wynosi 102 kor. 50 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta, może każdy, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Oświęcim, dnia 10 maja 1913.

L. cz. E. 467/13 (5) (8675)

Edykt licytacyjny:

Na wniosek dr. Dawida Buchheima odbędzie się dnia 22 lipca 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 29 licytacya realności lwh. 918 ks. gr. gm. kat. Jarosław, ocenionej na 30164 kor. 50 h.

Najniższa cena wynosi 15.082 koron 25 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Jarosław, dnia 6 czerwca 1913.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

L. cz. E. 1542/12 (8674)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek Agaty Kudła i tow. odbędzie się dnia 22 lipca 1913 o godzinie 10 30 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 29, licytacya realności lwh. 32 ks. gr. gm. kat. Wierzbna, ocenionej na 16.000 koron.

Najniższa cena wynosi 10668 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Jarosław, dnia 6 czerwca 1913.

L. cz. E. 3063/12 (15) (8017)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Towarzystwa gospodarczo-przemysłowego w Pomorzanach odbędzie się dnia 11 lipca 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 12 w Zborowie licytacya:

a) 1/2 realności obj. lwh. 1192 ks. gr. gm. kat. Pomorzany;

b) realności obj. lwh. 602 i 529 ks. gr. gm. kat m. Żabin wraz z przynależnościami.

Nieruchomości wystawione na licytacyę są ocenione, a to:

1. połowa realności ad a) na kwotę 1.800 kor.

2. realność ad b) na kwotę 1.300 kor.

Najniższa cena wynosi:

1. co do połowy realności ad a) kwotę 1.200 kor.,

2. co do realności ad b) kwotę 866 kor. 66 h.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne zatwierdzone tus. uchwałą z dnia 5 marca 1913 lp. 7 i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 22.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Zborów, dnia 3 czerwca 1913.

L. cz. E. 287/13 (7) (8684)

Na żądanie Hermana Steinera odbędzie się dnia 17 lipca 1913, o godzinie 9 przed południem, w sądzie tutejszym licytacya:

1. realności lwh. 705 i
2. lwh. 706 ks. gr. gm. Sucha objętych wraz z przynależnościami.

Nieruchomość oceniono:
1. lwh. 705 na 4000 kor.,
2. lwh. 706 na 3000 kor.

Najniższa cena za realność:
1. lwh. 705 wynosi 4000 kor.,
2. lwh. 706 „ 3000 „

Poniżej których sprzedaż do skutku. nie przyjdzie.

Akta licytacyjne przeglądać można w kancelaryi sądowej w godzinach narodowych.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. II.

Sucha, dnia 5 czerwca 1913.

L. cz. E. 998/13 (8514)

Edykt licytacyjny.

Dnia 23 lipca 1913 o godzinie 9-tej przed południem, w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. sali 2 odbędzie się licytacya realności lwh, 40 ks. gr. gm. Knapy. Realność składa się z pgr. o powierzchni 82 ar. 51 m.

Nieruchomości ta oceniona na 1.200 koron.

Najniższa cena wynosi 800 kor.

Dokumenta przejrzeć można w biurze Nr. 4.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej do dnia licytacyi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Tarnobrzeg, dnia 17 czerwca 1913.

L. cz. 2787/12 (13) (8105)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Michała Kajetanowicza odbędzie się dnia 23 lipca 1913 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 19 licytacya realności obj. lwh. 1464 ks. gr. Zabłotów Jana Iwaniuka własnej, składającej się z domu mieszkalnego, karmnika, studni i ogrodzenia.

Wartość nieruchomości wystawionej na licytacyę ustala się na 4970 kor.

Najniższa cena wynosi 3313 kor. 34 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 21.

Takie prawa, wobec których licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić w sądzie najpóźniej przy terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości, nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Zabłotów, dnia 28 maja 1913.

L. cz. E. 394/13 (3) (8606)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Abrahama Józefa Małameda, kupca w Dubiecku przeciw Tekli Głowacz, rolniczce w Ruskiej wsi o 8 koron i 6 kor. zpn. odbędzie się dnia 25 lipca 1913 o godz. 9 przed południem, w biurze tutejszego sądu nr. 11 licytacya realności lwh. 104 ks. gr. gminy Ruska wieś, objętej dłużniczki Tekli Głowacz własnej, ocenionej na 118 kor. 67 h.

Najniższa cena szacunkowa ze względu na wartość szacunkową wynosi 118 koron 67 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Wadyum wynosi 18 koron.

Przedłożone przez wierzyciela egzekwującego warunki licytacyjne, które równocześnie się zatwierdza jako odpowiadające przepisom ustawy oraz odnośne akty może każdy mający chęć kupienia przejrzeć w tus. registraturze w biurze Nr. 2 podczas godzin urzędowych.

Należytość organu wykonawczego za oszacowanie wynosi 8 kor. 73 h., zaś należytość znawcy 2 kor.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Dubiecko, dnia 27 maja 1913.

L. cz. E. 631/13 i E. 637 13 (6) (8619)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Kasy Zaliczkowej w Złoczowie, filii w Olesku i Kasy zaliczkowej w Olesku odbędzie się dnia 30 lipca 1913 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2 licytacya realności lwh. 383, 104, 493 gminy Zahorce Tekli Feszczur ur. Sikorskiej własnych i lwh. 108, 1/2 lwh. 416 gminy Zahorce Jana Kuczerasa własnych.

Nieruchomości wystawione na licytacyę są ocenione:
1) lwh. 383 na 180 kor.,
2) lwh. 104 na 50 kor.,
3) lwh. 493 na 70 kor.,
4) lwh. 108 na 33 kor. 33 h.
5) 1/2 lwh. 416 na 388 kor. 50 h.

Najniższa cena wynosi:
ad 1) 120 kor.,
ad 2) 33 kor. 33 h.,
ad 3) 46 kor. 66 h.,
ad 4) 33 kor. 32 hal.
ad 5) 259 kor.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

Olesko, dnia 9 czerwca 1913.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

L. 9684 13. (8695)

Ogłoszenie.

Celem wykonania studni próbnej w Urożu pow. Drohobycz, rozpisuje Magistrat miasta Drohobycza rozprawę ofertową.

Przekrój geologiczny terenu, w którym ma być studnia próbna wybudowana, projekt tejże studni, jej opis, oraz warunki budowy, znajdują się wyłożone w biurze Magistratu w Drohobyczu, gdzie też mogą być w godzinach urzędowych przeglądnięte przez oferentów. W tymże biurze złożone są próbki warstw ziemnych według sond, przeprowadzonych w miejscu, gdzie stanie studnia próbna.

Oferty z podaniem cen jednostkowych, mających się wykonać robót, zawierające oświadczenie, że oferentowi znane są warunki licytacyjne i że takowe przyjmuje (względnie ze zmianami w ofercie wyszczególnionemi), należy wnosić do Magistratu w Drohobyczu do dnia 15 lipca 1913, dołączając wadyum w kwocie 1000 koron.

Oferty wniesione po tym terminie nie będą wcale brane pod rozwagę.

Magistrat zastrzega sobie wyraźnie, że

nie jest wcale wiązany wysokością oferty, że decydującem dla przyjęcia oferty będzie nie tylko cena, ale także zawodowa sprawność oferenta i jego siła finansowa i że Magistrat może wszystkie oferty uchylić bez podania powodów.

Drohobycz, dnia 25 czerwca 1913.

Burmistrz:
R. Jarosz.

L. cz. E. 1299/12 (16) (8672)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Mozesa Kalmussa w Horodence odbędzie się dnia 31 lipca 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 30 powtórna licytacya posiadłości I. obj. lwh. 1862 i II. whl 1865 gminy Jasienów:

I., składającej się z obejścia i chaty,

II. z prc. grt. 216/2 ogród obszaru 15 ar. 76 m. kw. wraz z przynależnościami.

Nieruchomości wystawione na licytacyę oceniono na 700 kor., przynależności zaś na 100 koron.

Najniższa cena wynosi 400 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się zatwierdza równocześnie jak tus. uchwała z dnia 7 lipc 1913 E. 1209/12 i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta, (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 30.

Takie prawa wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadomione będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

Horodenka, dnia 6 lutego 1913.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

L. cz. E. 628/13 (6) (8620)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Kasy zaliczkowej w Złoczowie filii w Olesku, odbędzie się dnia 30 lipca 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2, licytacya:

1. 12/84 z 1/2 lwh. 18 z przynależnością składającą się z ogrodzenia,
2. 12/84 i 1/4 z 4.84 lwh. 16,
3. 12/84 z 4/5 lwh. 19,
4. 12/84 z 5/12 lwh. 112,
5. 12 84 z 1/4 lwh. 113 gm. Konty, Wasyla Bakuna własnych.

Nieruchomości te wystawione na licytacyę są ocenione:

ad 1. z przynależnością 80 kor. 97 h.,
ad 2. na 773 kor. 85 h.,
ad 3. na 5 kor. 52 h.,
ad 4. na 245 kor. 10 h.,
ad 5. na 1 kor. 05 h.

Najniższa cena wynosi:

ad 1. — 53 kor., 98 h.,
ad 2. — 515 kor. 90 h.,
ad 3. — 3 kor. 68 h.,
ad 4. — 163 kor. 40 h.,
ad 5. — 70 h.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które niniejszem zatwierdza się i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg labularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

Takie prawa, wobec których niniejsza relicytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadomione będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeżeli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Olesko, dnia 9 czerwca 1913.

L. cz. E. 721/12 (20) (8732 1—3)

Edykt.

Dnia 9go lipca 1913 o godz. 9 przed południem odbędzie się w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9, w Monasterzyskach przy ul. 3 Maja 1. 2 licytacya:

a) połowy lwh. 395 i

b) lwh. 728 gm. Folwarki wraz z przynależnościami.

Nieruchomości wystawione na licytacyę są ocenione:

ad a) na 926 kor. 25 h.,
ad b) na 988 kor. 50 h.,
przynależności zaś na 30 kor.

Najniższa cena wynosi:

ad a) 637 kor. 50 h.,
ad b) 494 kor. 25 h.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy przejrzeć w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. V.

Monasterzyska, dnia 6 czerwca 1913.

L. cz. E. 157/13, (8742 1—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Kasy oszczęd. m. Żywca dnia 10 lipca 1913 o godzinie 9 przed południem odbędzie się w biurze Nr. 5 tut. sądu licytacya:

całej realności lwh. 107, składającej się z domu piątrowego w rynku w Żywcu, całej realności lwh. 789 gm. Żywiec, składającej się z roli Wiktoryi z Gołuchów Bydlińskiej własnych.

Wartość realności lwh. 107 wynosi 46.500 kor.

Najniższa oferta 23.250 kor.

Wartość realności lwh. 789 wynosi 500 kor.

Najniższa oferta 333 kor. 34 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Wyciąg hipoteczny, warunki licytacyjne, protokół oszacowania i t. d. przejrzeć można w tut. sądzie w biurze Nr. 5 w godzinach urzędowych.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Żywiec, dnia 8 maja 1913.

L. cz. E. I. 621/13 (7) (8705 1—3)

Edykt.

Dnia 8 lipca 1913, o godzinie 9 przed południem, odbędzie się w tut. sądzie, sala Nr. 3, licytacya realności lwh 460/I. miasta Kołomyi, składającej się z jednopiątrowej kamienicy w rynku, z dwoma piwnicami, magazynem i komurkami, ocenionej na 108.306 kor. 50 hal., przynależności zaś a to: 20 okien podwójnych, klucze i parkan, ocenionych na 257 kor.

Najniższa cena 54.153 kor. 25 hal.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenty są wyłożone do wglądu w kancelaryi Oddziału I.

Zarzut niedopuszczalności licytacyi musi być ogłoszonym najpóźniej przy licytacyi.

Osoby mieszkające po za okręgiem tut. sądu, które na powyższej nieruchomości mają już lub nabędą pewne prawa albo ciężary, — o ile nie wskażą pełnomocnika dla doręczeń tu zamieszkałego, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania licytacyjnego jedynie przez ogłoszenie na tablicy sądowej.

C. k. Sąd powiatowy.

Kołomyja, dnia 26 maja 1913.

L. cz E. XI. 611/13 (5) (8706)

Edykt.

Dnia 4 lipca 1913, o godzinie 9 przed południem, odbędzie się w tutejszym sądzie, w sali Nr. 22, licytacya:

I. realności lwh. 1194 dla V. dzielnicy m. Kołomyi, oceniona na 51.552 kor.

Najniższa oferta 25.776 kor.

II. realności lwh. 1195 dla V. dzieln. m. Kołomyi, oceniona na 23.498 kor.

Najniższa cena 11.749 kor.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta są wyłożone do wglądu w kancelaryi oddziału I.

Zarzut niedopuszczalności licytacyi musi być ogłoszonym najpóźniej przy licytacyi.

Osoby mieszkające po za okręgiem tut. sądu, które na powyższej nieruchomości mają już lub nabędą pewne prawa albo ciężary, o ile nie wskażą pełnomocnika dla doręczeń tu zamieszkałego, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania licytacyjnego jedynie przez ogłoszenie na tablicy sądowej.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział XI.

Kołomyja, dnia 28 maja 1913.

L. cz. E. I. 1303/12 (14) (8707)

Edykt.

Dnia 3 lipca 1913, o godzinie 10 przed południem, odbędzie się w tutejszym sądzie, biuro Nr. 3, licytacya realności lwh. 937 i 2372 dla II. dzielnicy miasta Kołomyi, ocenionych, a to:

lwh. 937 na 74.067 kor. 25 hal., zaś
lwh. 2372 na 1860 kor.

Najniższa cena wynosi:

lwh. 937 — 37.034 kor., zaś
lwh. 2372 — 930 kor.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenty są wyłożone do wglądu w kancelaryi oddziału I.

Zarzut niedopuszczalności licytacyi musi być zgłoszonym najpóźniej przy licytacyi.

Osoby mieszkające po za okręgiem tut. sądu, które na powyższej nieruchomości mają już lub nabędą pewne prawa albo ciężary, — o ile nie wskażą pełnomocnika dla doręczeń tu zamieszkałego, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania licytacyjnego jedynie przez ogłoszenie na tablicy sądowej.

C. k. Sąd powiatowy,

Kołomyja, dnia 16 maja 1913.

L. cz. E. 68/13 (8734 1—3)

Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Onufrego Wojtowicza, odbędzie się dnia 29 lipca 1913 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 5, na zasadzie zatwierdzonych warunków, licytacya połowy realności lwh. 2110 ks. gr. Sorocko, rola.

Wartość szacunkowa 1064 kor. 25 h.

Najniższa oferta 709 kor. 50 h.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Skałat, dnia 27 maja 1913.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. Cw. 1408/13 (1) (8377 3—3)

Przeciw Tadeuszowi Kwicińskiemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Nowym Sączu przez Kasę Oszczędności miasta Nowego Sącza, pozew o zapłatę sumy wekslowej w 330 kor.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty powyższej sumy wekslowej.

Celem strzeżenia praw Tadeusza Kwicińskiego ustanawia się p. dr. Persa, adwokata w Nowym Sączu, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kuranda w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy. Oddział I.

Nowy Sącz, dnia 27 maja 1913.

L. cz. Cw. 1113/13 (3) (8114 3—3)

Edykt.

Przeciw Janowi Boduchowi z Nowego Sącza, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Nowym Sączu przez Kasę fakturową w w Nowym Sączu pozew o zapłatę sumy wekslowej w kwocie 3000 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty powyższej sumy wekslowej.

Celem strzeżenia praw pozwanego Jana Boducha ustanawia się p. dr. Karola Persa, adwokata w Nowym Sączu, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kuranda w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy, Oddział II.

Nowy Sącz, dnia 28 maja 1913.

L. cz. C. I. 198/13 (2) (8622 2—3)

Edykt.

Przeciw Lewkowi Krzywoszyja i Hryciowi Szeremeta vel Hryhorów synowi Filipa, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Podwołoczyskach przez Zakład kredytowy dla handlu i przemysłu w Podwołoczyskach pozew o 642 kor zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 4 lipca 1913, o godzinie 9 przed południem.

Celem strzeżenia praw na wstępie wymienionych ustanawia się p. adwokata dr. Gromnickiego w Podwołoczyskach kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Lewka Krzywoszyję i Hrycia Szeremetę vel Hryhorów syna Filipa w rzeczonej sprawie na ich koszt niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Podwołoczyska, dnia 13 czerwca 1913.

L. cz. C. IV. 376/13 (2) (8682)

Edykt.

Przeciw Józefowi Partyce, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Rozwadowie przez Spółkę oszczędności i pożyczek w Zaleszanach pozew o zapłatę kwoty 600 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczoną została rozprawa na dzień 1 lipca 1913, o godz. 9 rano, do tut. sądu, biuro Nr. 6.

Celem strzeżenia praw Józefa Partyki ustanawia się p. dr. Isenberga, adwokata w Rozwadowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Józefa Partykę w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Rozwadów, dnia 18 czerwca 1913.

L. cz. C. I. 278/13 (1) (8679)

Edykt

Przeciw Józefowi Fecak i Hilaremu Fecak, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Podhajcach przez Abrahama Goldfliessa pozew o 600 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 1 lipca 1913, o godzinie 9 rano, biuro Nr. 23.

Celem strzeżenia praw Józefa i Hilarego Fecaków ustanawia się p. adwokata dr. Marienberga kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie powyższych w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Podhajce, dnia 31 maja 1913.

L. cz. C. II. 139/13 (8677)

Edykt.

Przeciw Iwanowi lub Janowi Andrejczuk, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Kałuszu przez p. Altera Hochmanna w Kałuszu pozew o zapłacenie kwoty 306 K zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 3 lipca 1913, o godz. 8 rano, biuro Nr. II.

Celem strzeżenia praw powyższego kuranda ustanawia się p. adwokata dr. A. Serafińskiego w Kałuszu kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie tegoż kuranda w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Kałusz, dnia 20 czerwca 1913.

(8635 2—3)

Ogłoszenie.

Wpisano na listę adwokatów dnia 21 czerwca 1913 em. radcę wyższego sądu krajowego Stanisława Jastrzębiec Wierzbickiego z siedzibą we Lwowie i dr. Jarosława Michała Sas z siedzibą w Buczaczu.

Przesiedlili się adwokaci: dr. Gustaw Trybalski ze Lwowa do Obertyna i Karol Szypajło z Kołomyi do Delatyna.

Zgłosili zamiar przesiedlenia adwokaci: dr. Marceli Fechtdegen ze Lwowa do Tyczyna, dr. Ignacy Sebastyan Körner ze Lwowa do Wiśnicza, dr. Aleksander Klaften z Mostów wielkich do Lwowa i dr. Wiktor Ramert ze Śniatyna do Husiatyna.

Z Wydziału Izby adwokatów.

Lwów, dnia 22 czerwca 1913.

L. cz. C. I. 240/13 (1) (8517)

Edykt.

Przeciw Motrze Diaczun zam. Sikorskiej, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Zbarażu przez Michała Agresa i Nestora Sikorskiego pozew o uznanie prawa własności i niedopuszczalności dozwolonej do l. cz. E. 292/13 licytacyi z wnioskiem na wstrzymanie tej egzekucyi.

Na podstawie pozwu wyznaczoną została audyencya do rozprawy na dzień 3-go lipca 1913, o godz. 9 prz. d południem.

Celem strzeżenia praw Motry Diaczun zam. Sikorskiej ustanawia się p. dr. Józefa Kossera, adw. w Zbarażu, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kurandkę w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Zbaraż, dnia 18 czerwca 1913.

L. cz. C. II. 318/13 (1) (8688)

Edykt.

Przeciw Mateuszowi Żarnowskiemu z Siedlisk, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Tuchowie przez Mendla Ameisa w Tuchowie pozew o 325 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono ustną rozprawę na dzień 10 lipca 1913, o godz. 9 rano, w tut. sądzie, biuro Nr. 8.

Celem strzeżenia praw Mateusza Żarnowskiego ustanawia się p. dr. Stanisława Iglatowskiego, adwokata w Tuchowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Tuchów, dnia 3 czerwca 1913.

L. cz. C. II. 307//13 (1) (8714)

Edykt.

Przeciw Markusowi Remerowi z Dębicy,

którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w w Dębicy przez Salomona Prekera pozew o 596 kor 44 hal.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 28 czerwca 1913, o godz. 11·30 przed południem, biuro Nr. 10.

Celem strzeżenia praw tegoż ustanawia się p. adwokata dr. E. Goldflussa w Dębicy kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Dębica, dnia 26 czerwca 1913.

L. cz. Cg. III. 213/13 (2) (8580)

E d y k t.

Przeciw Ryfce Mandel 1-o Lorber 2-o Mandel, Chaimowi Benjaminowi Mandel i Esterze Mandel, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Samborze przez Józefa Kułynycza i tow. pozew o 4150 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono I-szą audyencyę na dzień 27 maja 1913, o godz. 8·30 rano.

Celem strzeżenia praw wyż wymienionych ustanawia się p. dr. Stachurę, adwokata w Samborze, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kurandów w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział III.

Sambor, dnia 11 maja 1913.

L. cz. Cw. 788/13 (1) (8376)

E d y k t.

Przeciw Schulimowi Wagschalowi i Leji Wagschal, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego jako handlowego w Jaśle przez Towarzystwo zaliczkowe we Frysztaku pozew wekslowy o 5950 kor. 53 hal. zpn.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty do l. cz. Cw. 788/13 (1).

Celem strzeżenia praw Schulima Wagschala i Leji Wagschal ustanawia się p. dr. Kaczkowskiego, adwokata krajowego w Jaśle, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Schulima Wagschala i Leję Wagschal w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy, Oddział II.

Jasło, dnia 11 czerwca 1913.

L. cz. C. III. 315/13 (8101)

E d y k t.

Przeciw Iwanowi Zabłockiemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Starym Samborze przez Annę Zabłocką zam. Donalewicz ze Strzelbic pozew o 1000 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 4-go lipca 1913.

Celem strzeżenia praw Iwana Zabłockiego ustanawia się p. dr. Józefa Jaremę, adwokata w Starym Samborze, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Iwana Zabłockiego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Stary Sambor, dnia 21 maja 1913.

L. cz. C. I. 230/13 (1) (8411)

E d y k t

Przeciw Pawłowi Korczyńskiemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Zbarażu przez Antoniego Nycza pozew o 301 koron 54 hal. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczoną została audyencya do rozprawy na dzień 3 go lipca 1913, o godz. 8 rano.

Celem strzeżenia praw kuranda ustanawia się p. dr Stefana Bocheńskiego, adwokata kraj. w Zbarażu, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kuranda w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Zbaraż, dnia 11 czerwca 1913.

L. cz. Cw. II. 2526/13 (3) (8648 1—3)

E d y k t.

Przeciw Józefie Grabowskiej z Krakowa, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu krajowego jako handlowego w Krakowie przez Firmę Wilhelm Lückerath junior in Crefeld pozew o 187 K 90 hal. zpn.

Na podstawie pozwu wydany został dnia 14 maja 1913 nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw Józefy Grabowskiej ustanawia się p. Gabryela Grabowskiego w Krakowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Józefę Grabowską w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy, Oddział II.

Kraków, dnia 16 czerwca 1913.

L. cz. C. II. 306/13 (1) (8681)

Przeciw nieobecnym Michałowi i Maryi Hockom z Polan surowicznych wniosła Rymanowska Kasa katolicka pozew o 720 K.

Rozprawa odbędzie się dnia 2 lipca 1913, o godz. 9 rano, w biurze Nr. 1.

Kuratorem ustanowiono p. adw. dr. Schiffa w Rymanowie na koszt pozwanych.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Rymanów, dnia 18 czerwca 1913.

L. VII. a 3788. (8557)

O b w i e s z c z e n i e.

Na podstawie postanowień § 48 ustawy z 18 grudnia 1906 Dz. p. p. Nr. 5 z r. 1907 c. k. Namiestnictwo podaje do powszechnej wiadomości, że magister farmacyi Gerson Giselt, dzierżawca aptek w Bursztynie, wniósł podanie dnia 7 czerwca 1913 do c. k. Namiestnictwa o koncesyę na nową aptekę publiczną w Przecławiu.

C. k. Namiestnictwo wzywa zatem tych właścicieli aptek publicznych, którzyby się czuli w swej egzystencyi zagrożeni przez utworzenie wspomnianej apteki, by w ciągu czterech tygodni, licząc od dnia niniejszego ogłoszenia, wnieśli ustnie lub pisemnie przedstawienie do właściwej władzy politycznej I. instancyi.

Po upływie tego terminu wniesione przedstawienia nie będą uwzględnione.

Lwów, dnia 14 czerwca 1913.

Z c. k. Namiestnictwa.

Za c. k. Namiestnika:

Ustyanowski w. r.

L. cz. Cw. 1152/13 (1) (8015)

E d y k t.

Przeciw nieobj. masie spadkowej błp. Chaima Badlera wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Czortkowie przez Towarzystwo bankowe dla handlu i przemysłu w Czortkowie pozew o 2200 koron.

Na podstawie pozwu wydano wekslowy nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw nieobjętej masy spadkowej ustanawia się p. dr. Kleinmana, adwokata w Czortkowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.

Czortków, dnia 13 marca 1913.

L. cz. C. I. 265/13 (1) (8691)

E d y k t.

W sprawie Piotra Szkirskiego syna Grzegorza w Budzanowie przeciw Olenie Rużyckiej c. Franka o 990 kor. wyznaczono na podstawie pozwu audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 4 lipca 1913, o go z. 8 rano, w tut. sądzie, biuro Nr. 22.

Dla niewiadomej z miejsca pobytu Oleny Rużyckiej córki Franka ustanawia się kuratorem c. k. notaryusza p. Piotra Kurysia w Wiśniowczyku, który zastępywać będzie Olenę Rużycką c. Franka na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona się w sądzie nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Wiśniowczyk, dnia 2 czerwca 1913.

L. cz. C. I. 342/13 (2) (8480)

E d y k t.

Przeciw Michałowi Pielechowi po Janie w Siedliskach, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Dynowie przez Michała Wróbla w Gdyczynie pozew o 220 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 21 lipca 1913, o godz. 9 rano, biuro Nr. 7.

Celem strzeżenia praw pozwanego Michała Pielecha po Janie ustanawia się p. dr. Sosnowskiego, adwokata w Dynowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Dynów, dnia 17 czerwca 1913.

L. cz. C. VII. 330/13 (2) (8586)

E d y k t.

Przeciw Romanowi Pidrucznemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Czortkowie przez Iwana Stecia pozew o 450 kor.

Na podstawie pozwu wyznacza się audyencyę na dzień 25 czerwca 1913, o godz. 9 przed południem, sala Nr. 9.

Celem strzeżenia praw kuranda ustanawia się p. adwokata dr. Nawarskiego w Czortkowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kuranda w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VII.

Czortków, dnia 11 czerwca 1913.

L. cz. Cg. I. 143/13 (2) (8022)

E d y k t.

Przeciw Iwanowi Stareńko, synowi Prokopa ostatnio zamieszkałemu w Krogulcu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Czortkowie przez Piotra Pohynajko w Wasylkowcach pozew o złożenie rachunków.

Na podstawie pozwu wyznaczono I-szą audyencyę na dzień 11 kwietnia 1913, o godzinie 8·30 rano. sala Nr. II.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. dr. A. Horbaczewskiego, adwokata w Czortkowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.

Czortków, dnia 11 kwietnia 1913.

L. cz. Cg. I. 106/13 (8020)

E d y k t.

Przeciw Hawryłowi Szmyrko z Laskowiec, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Czortkowie przez Berischa Hammera, zastąpionego przez p. adwokata dr. Moslera w Czortkowie pozew o zapłatę kwoty 1500 kor. z przyn.

Na podstawie pozwu wyznaczoną została audyencya na dzień 15 kwietnia 1913, o godzinie 8·30 rano.

Celem strzeżenia praw Hawryło Szmyrko ustanawia się p. dr. Stanisława Krokowskiego, adwokata w Czortkowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Hawryłę Szmyrko w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.

Czortków, dnia 30 marca 1913.

L. cz. Cg. I. 233/13 (2) (8579)

E d y k t.

Przeciw Maryi z Bilińskich Badeckiej, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Samborze przez Jana Badeckiego syna Błażeja pozew o 2115 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono I-szą audyencyę na dzień 16 czerwca 1913, o godz. 8·30 rano.

Celem strzeżenia praw wyż wymienionej ustanawia się p. dr. Kielanowskiego, adwokata w Samborze, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kuradkę w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.

Sambor, dnia 4 czerwca 1913.

L. cz. Cw. 5795/12 (8247)

E d y k t.

Przeciw dr. Józefowi Bilińskiemu i Stanisławowi Topolnickiemu, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie przez Bank zaliczkowy w Stanisławowie pozew o 570 kor.

Na podstawie pozwu dozwolono nakazu zapłaty z 13 maja 1913 Cw. 5795/13.

Celem strzeżenia praw niewiadomych z miejsca pobytu Józefa Bilińskiego i Stanisława Topolnickiego ustanawia się p. dr. Ignacego Alferta, adwokata w Stanisławowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Józefa Bilińskiego i Stanisława Topolnickiego w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.

Stanisławów, dnia 13 maja 1913.

L. cz. Cm. XIV. 5/13 (8251)

E d y k t.

Przeciw Ickowi Priwler s. Dawida, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie przez Isaka Leibę Gottheima, kupca w Nadwórnie, pozew o 2000 kor. zpn.

Celem strzeżenia praw nieznanego z miejsca pobytu Icka Priwlera s. Dawida ustanawia się p. adwokata dr. Laufera w Stanisławowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie nieznanego z miejsca pobytu w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział XIV.

Stanisławów, dnia 12 marca 1913.

L. cz Cw. 5778/12 (8240)

E d y k t.

Przeciw niewiadomemu z miejsca pobytu Pawłowi Palczyńskiemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie przez adwokata dr. Emanuela Meerenengla w Buczaczu pozew o 500 kor.

Na podstawie pozwu dozwolono nakazu zapłaty z 24 kwietnia 1913 Cw. 5778/13.

Celem strzeżenia praw niewiadomego z miejsca pobytu Pawła Palczyńskiego ustanawia się p. dr. Bachera, adwokata w Stanisławowie, kuratorem, któremu doręcza się skargę wekslową i nakaz zapłaty z 24 kwietnia 1913 Cw. 5778/13.

Tenże kurator zastępywać będzie niewiadomych z miejsca pobytu Pawła Palczyńskiego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.

Stanisławów, dnia 15 maja 1913.

Konkursa.

L. Prez. 318 (6/13) (8669 2—2)

Naczelnictwo przyjmie zaraz stałego pomocnika kancelaryjnego obznajomionego w sprawach egzekucyjnych i spadkowych.

Podania mają być należycie udokumentowane z potwierdzeniem odbycia praktyki sądowej w powyższych działach.

Wynagrodzenie dzienne 2 kor. 50 hal.

Naczelnictwo c. k. Sądu powiatowego.

Baligród, dnia 20 czerwca 1913.

L. 1758. (8561 3—3)

Konkurs.

Urząd gminny król. woln. miasta Sądowej Wiszni rozpisuje konkurs na posadę Inspektora policyi, płaca roczna 800 kor., 2 pięciolecia po 100 kor. i umundurowanie.

Od petentów wymaga się kwalifikacyi przepisanej rozporządzeniem Wydziału kraj. z dnia 20 maja 1898 l. 25 422 W. 28 dz. 11 kraj.

Termin do wnoszenia podań kończy się z dniem 31 lipca 1913.

Naczelnik gminy:

Blum w. r.

L. XIV. 1076/3 (8536 3—3)

Obwieszczenie konkursu

na nagrodę państwową, wyznaczoną w roku 1913 przez c. k. Ministerstwo wyznań i oświaty dla uczniów szkół kompozytorskich.

C. k. Ministerstwo wyznań i oświaty rozpisuje na rok 1913 konkurs na nagrodę państwową w kwocie 1000 kor. dla uczniów-kompozytorów wszystkich szkół muzycznych w Austryi.

Przy konkursie tym obowiązują następujące przepisy:

a) Ubiegający się o nagrodę muszą conajmniej albo być jeszcze uczniami jednego z wyżej wyżej wymienionych zakładów i klas kompozycyi, albo też powinni wykazać się, że ukończyli studya te przed więcej jak dwoma laty i to z pomyślnym wynikiem.

Do podań kompetencyjnych dołączyć należy tylko dzieła stylowe, jak: opery lub fragmenty operowe, oratorya lub większe fragmenty z oratoryów, dalej dzieła symfoniczne, uwertury, koncerty z orkiestrą, oraz dłuższe utwory muzyki kameralnej;

b) każdy kompetent może się ubiegać o nagrodę przedkładając tylko jeden utwór:

c) Prace kompozycyjne winny być wyraźnie napisane, oprawione lub trwale zeszyte. Na okładce tytułowej należy uwidocznić nazwisko i adres autora, oraz oznaczyć zakład naukowy, do którego autor uczęszcza, względnie w którym studya ukończył; dyrektor takiego zakładu ma potwierdzić prawdziwość manuskryptu;

d) ubiegający się winni swe utwory przedkładać c. k. Ministerstwu wyznań i oświaty najdalej od dnia 1 września 1913, przyznanie nagrody nastąpi najdalej do końca b. r.;

e) postawienia wniosków na przyznanie powyższej nagrody zajmie się ustanowiona przez c. k. Ministerstwo wyznań i oświaty komisya złożona z 10 członków i komisya ta wybierze z pośród siebie subkomitet z 4 członków, który podejmie pierwsze przeglądanie prac konkursowych;

f) prace uznane przez subkomitet za szczególnie godne uwagi będą przedstawione wokalnie według potrzeby bądź w całości, bądź fragmentami całej komisyi, która zbierać się będzie w tym celu w c. k. Akademii muzycznej w Wiedniu.

Dyrektor tej Akademii spowoduje odc-

branie tych utworów przez swoich uczniów muzyki instrumentalnej i śpiewu, z wykluczeniem publiczności.

Bezpośrednio po popisie nastąpi decyzya komisyi absolutną większością głosów, przyczem przewodniczącemu służy również prawo oddania głosu. Głosowanie jest tajne. W razie równości głosów rozstrzyga przewodniczący. Komisya nie będzie mogła powziąć ważnej uchwały, jeżeli nie będzie stwierdzoną obecność przynajmniej 6 członków.

C. k. Ministerstwo wyznań i oświaty.

Lwów, dnia 21 czerwca 1913.

L. 81.056/II. (8420 1—3)

Konkurs.

Na posadę ekspedyenta przy c. k. urzędzie pocztowym w Kamiennej z poborami 3 klasy 3 stopnia i ryczałtem 532 kor. rocznie na służącego.

Podania należy wnosić do c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie najpóźniej do 5 lipca b. r.

C. k. Dyrekcya poczt i telegrafów dla Galicyi.

Lwów, dnia 18 czerwca 1913.

C. k. Prezydent: Wopaterni w. r.

Upadłości.

L. cz. S. 2/13 (1) (8656 1—3)

Edykt konkursowy.

C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie zezwolił na otwarcie kupieckiego konkursu do majątku Powszechnego Związku spożywczego w likwidacyi w Rzeszowie, Stowarz. zarej. z ogr. poręką.

Komisarzem konkursowym mianuje się Sp. dr. Tyralika, zaś tymczasowym zawiadowcą masy p. adw. dr. Bolesława Dzianotta w Rzeszowie.

Wierzycieli wzywa się, ażeby na audyencyi, wyznaczonej na dzień 1go lipca 1913, godzina 9 przed południem w tym sądzie w biurze Nr. 7 II. piętro przedłożyli dokumenty, poświadczające ich roszczenia, wystąpili z wnioskami względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy lub zamianowania innego i jego zastępcy i przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić jako wierzyciele konkursowi z roszczeniami, aby roszczenia swe, chociażby co do nich spór już zawisł, stosownie do przepisów ord. konkurs., zgłosili w tym sądzie najdalej do dnia 30go lipca 1913, a na audyencyi likwidacyjnej na dzień 5 sierpnia 1913, godz. 10 przed południem w tymże sądzie wyznaczonej, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzyciele, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia, tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwrócą koszta urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów uskutecznionych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencyi likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby swego zaufania.

Audyencyę likwidacyjną przeznacza się zarazem do postępowania ugodowego.

Postępowanie konkursowe co do spółki i pojedynczych spólników będzie oddzielnie prowadzonem.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczać się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“.

Wierzyciele, którzy nie mieszkają w Rzeszowie lub w pobliżu Rzeszowa mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika dla doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowi się dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo pełnomocnika dla doręczeń.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.

Rzeszów, dnia 17 czerwca 1913.

G. Zl. S. 2/13 (1) (8104 1—3)

Konkursedikt.

Das k. k. Kreisgericht Tarnopol hat die Eröffnung des Konkurses über das Vermögen des Moses Burstyn nichtprotokolirten Confectionärs und Schnittwaarenhändlers in Strusów bewilligt.

Der k. k. Bezirksrichter Stanislaus Lindner wird zum Konkurskommissär, Herr Stanislaus Jasiński in Trembowla zum einstweiligen Masseverwalter bestellt.

Die Gläubiger werden aufgefordert, bei der auf den 10 Juli 1913 Nachmittags 4 Uhr, bei dem k. k. Bezirksgerichte in Trembowla anberaumten Tagsatzung unter Beibringung der zur Bescheinigung ihrer Ansprüche dienlichen Belege über die Bestätigung des einstweilen bestellten oder die Ernennung eines anderen Masseverwalters und dessen Stellvertreters ihre Vorschläge zu erstatten und den Gläubigerausschuss zu wählen.

Ferner werden alle, die einen Anspruch als Konkursgläubiger erheben wollen, aufgefordert, ihre Forderungen, selbst wenn ein Rechtsstreit darüber anhängig sein sollte, bis 31 Juli 1913 bei dem k. k. Bezirksgerichte in Trembowla nach Vorschrift der Konkursordnung zur Anmeldung und bei der auf den 4 August 1913 Nachmittags 4 Uhr ebendort anberaumten Liquidierungstagsatzung zur Liquidierung und Rangbestimmung zu bringen.

Gläubiger, welche die Anmeldungsfrist versäumen, haben die durch neue Einberufung der Gläubigerschaft und Prüfung der nachträglichen Anmeldung sowohl den einzelnen Gläubigern als der Masse verursachten Kosten zu tragen und bleiben von den auf Grund eines förmlichen Vertheilungsentwurfes bereits stattgehabten Vertheilungen ausgeschlossen.

Die bei der Liquidierungstagsatzung erscheinenden angemeldeten Gläubiger sind berechtigt, durch freie Wahl an Stelle des Masseverwalters, dessen Stellvertreters und der Mitglieder des Gläubigerausschusses, die bis dahin im Amte waren, andere Personen ihres Vertrauens endgiltig zu berufen.

Die Liquidierungstagsatzung wird zugleich als Vergleichstagsatzung bestimmt.

Die weiteren Veröffentlichungen im Laufe des Konkursverfahrens werden durch das Amtsblatt der „Gazeta Lwowska“ erfolgen.

Gläubiger, die nicht in Tarnopol oder in dessen Nähe wohnen, haben in der Anmeldung einen daselbst wohnhaften Bevollmächtigten zum Empfange der Zustellung zu benennen, widrigenfalls auf Antrag des Konkurskommissärs für sie auf ihre Gefahr und Kosten ein Zustellungsbevollmächtigter bestellt werden würde.

K. k. Kreisgericht, Abtheilung IV.

Tarnopol, am 24 Juni 1913.

L. cz. S. 7/12 (94) (8384)

W konkursie Leona Rappaporta w Tarnopolu, celem likwidacyi i uporządkowania dodatkowo zgłoszonych wierzytelności, tudzież takich wierzytelności, które zostaną zgłoszone do dnia 30 czerwca 1913, wyznacza się audyencyę na dzień 4go lipca 1913 o godzinie 4 po południu w c. k. sądzie obwodowym w Tarnopolu w biurze Nr. 8.

Tarnopol, dnia 5 czerwca 1913.

Komisarz konkursowy.

L. cz. S. 2/13 (113) (8575)

W sprawie konkursowej protokołowanej firmy „J. K. Jakubowskiego wdowa, właściciel Władysław Kocwa“, ustanawia się w miejsce radcy sądu krajowego dr. Jana Kornakiewicza, komisarzem konkursowym c. k. radcę sądu krajowego Maryana Pieczonkę.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Nowy Sącz, dnia 18 czerwca 1913.

L. cz. S. 1/13 (81) (8655)

Ogłoszenie.

W konkursie Towarzystwa kredytowego „Unia“ w Przemyślu ustanowiono na wniosek wierzycieli, jawiących się na audyencyi wyborczej zawiadowcą masy Abrahama Rebhana, zastępcą zaś jego ustanowiono Mozesa Deutscha, kupców w Przemyślu.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Przemyśl, dnia 23 czerwca 1913.

Spadki.

Ч. сп. А. VII. 53/12 (13) (8503 2—3)

Ц. к. Суд в Раві рускій подає до відомости, що дня 29 січня 1912 померла Мария Сідельник в Вульці мазовецкій з полишенем розпорядження послідної волі в котрім установила леґати вичерпуючі цілий маєток спадковий на річ фундациї Служебної імени свого вітця Андрея і сестер Анни і Мариї при гр. кат. церкві в Більці мазовецкій в квоті 200 кор. і на річ гр. кат. церкви в Більці мазовецкій в квоті 1200 кор. і 200 кор.

Суд не знаючи місця побуту мужа тойже Гриня Сідельника, котрий єсть законним наслідком, взиває єго, щоби в протягу року зголосив ся в тім суді і вніс осьвідчене до спадку, позаяк в противнім случаю пертрактация зістане переправоджена з установленим куратом п. адвокатом др. Дмитром Левицким.

Ц. к. Суд повітовий, Відділ VII.

Рава, дня 17 мая 1913.

L. cz. A. 216/12 (14) (8004 2—3)

Edykt

C. k. sąd powiatowy w Zabłotowie podaje do wiadomości, że dnia 9go kwietnia 1912 zmarł w Dżunowie Naftale Weinberg bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Ponieważ miejsce pobytu syna spadkobiercy Nuchima Weinberga nie jest znane, przeto wzywa się go, aby w przeciągu roku od dnia dzisiejszego wniósł deklaracyę do spadku, a nadto wykazał odpowiednimi dokumentami, iż błp. Naftale Weinberg był jego ojcem, gdyż inaczej nie będzie on uwzględniony w przewodzie spadkowym, — i pertraktacya spadkowa przeprowadzoną i ukończoną zostanie z ustanowionym dla niej kuratorem Dawidem Sperberem z Zabłotowa.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Zabłotów, dnia 17 stycznia 1913.

L. cz. A. VIII. 220/12 (8348 2—3)

Wezwanie

dziedziców, zapisobierców i wierzycieli cudzoziemca.

Feliks Hanicki, poddany rossyjski, przynależny do Czemerysy Wołoskiej, zmarł dnia 25 maja 1912 w Krakowie, gdzie chwilowo mieszkał, zostawiwszy rozporządzenie ostatniej woli.

W myśl §§ 137, 138 ces. pat. z 9go sierpnia 1854 L. 208 Dz. u. p., wzywa się tych wszystkich dziedziców, zapisobierców i wierzycieli zmarłego, którzy są poddanymi Państwa austryackiego lub cudzoziemcami przebywającymi w Państwie austryackiem, ażeby swe prawa do spadku najpóźniej do dnia 1go lipca 1913 w podpisanym sądzie zgłosili, gdyż w przeciwnym razie spadek bez względu na te prawa może zostać wydany Władzy zagranicznej lub osobie przez nią upoważnionej.

Zarazem w myśl § 140 powołanego wyżej ces. patentu, ze względu, że przebywająca w krajach tutejszych dziedziczka zmarłego prosiła o przeprowadzenie postępowania spadkowego przez władze sądowe austryackie, wzywa się ewentualnych obcokrajowych dziedziców i zapisobierców, ażeby w tymsamym terminie swe prawa zgłosili i podali, czy żądają odstąpienia władzy zagranicznej, gdyż, w razie przeciwnym lub jeżeliby ta Władza sama odstąpienia nie zażądała, postępowanie spadkowe będzie tutaj i to tylko ze zgłaszającymi się dziedzicami przeprowadzone.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VIII.

Nowy Targ, dnia 30 maja 1913.

L. cz. A. III. 299/12 (13) (8397 2—3)

Edykt

z wezwaniem dziedzica, którego pobyt jest niewiadomym.

C. k. sąd powiatowy w Limanowej ogłasza że dnia 14 lutego 1912 w Starejwsi zmarła Agata z Królów Czamarowa, pozostawiając rozporządzenie ostatniej woli.

Ponieważ sądowi miejsce pobytu Jana, Stanisława i Antoniego Czamarów nieznane, przeto wzywa się ich, aby w przeciągu jednego roku od dnia niżej podanego zgłosili się w tutejszym sądzie i wnieśli oświadczenie dziedziczenia, w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przeprowadzony ze zgłaszającymi się dziedzicami i z kuratorem Marcinem Chudym, ustanowionym dla nieobecnych.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Limanowa, dnia 8 czerwca 1913.

L. cz. A. 567/12 (8137 2—3)

Edykt.

C. k. sąd powiatowy w Rohatynie nie znając spadkobierców zmarłego w Rohatynie 15 października 1912 Ozyasza Marienberga, wzywa tychże aby do roku zgłosili się i wnieśli oświadczenie do spadku, którego kuratorem ustanowiono Mendla Rottenberga, gdyż inaczej spadek jako bezdziedziczny Państwu wydany zostanie.

Rohatyn, dnia 10 kwietnia 1913.

Amortyzacye.

L. cz. Nc. 617/13 (2) (8595 2—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Tomasza Hajdaszewskiego, emer. c. k. respicyenta straży skarbowej w Tarnopolu, wdraża się postępowanie celem amortyzacyi zaginionego rzekomo proszącemu kwitu zastawniczego na zastawiony w filii c. k. uprz. gal. akc. Banku hipotecznego w Tarnopolu złoty zegarek damski z krótkim łańcuszkiem złotym.

Posiadacza powyższego kwitu zastawniczego wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swoimi prawami w przeciągu 6 tygodni i 3 dni w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejący uznany zostanie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Tarnopol, dnia 27 maja 1913.

L. cz. T. 77/13 (2) (8430 2—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek firmy Dom bankowy Kammermann i Spitzmann we Lwowie wdraża się postępowanie celem amortyzacyi zagubionego rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego weksla tej treści: „Lemberg den 5 Februar 1912 für 3000 K. am 20 Juni 1912 zahlen Sie gegen diesen Primawechsel an die Ordre eigene die Summe von drei tausend Kronen den Wert erhalten und stellen ihn auf Rechnung ohne Bericht Bankhaus Kammermann i Spitzmann in Lemberg — Kammermann mp., Spitzmann mp., Adolf Jawetz mp.“.

Posiadacza powyższego weksla wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 45 dni od ostatniego ogłoszenia edyktu, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, dnia 31 maja 1913.

L. cz. T. IV. 1/13 (3) (8381 2—3)

Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłą.

Marya Kopciowa z Podkościela, licząca obecnie lat około 92, wydaliła się w niewiadomym kierunku z gminy swej przynależności i od 50 lat nie daje o sobie żadnej wiadomości.

Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 24 l. 1 ust. cyw., przeto wdraża się na prośbę Józefa Kopcia i Maryi Pieprzakowej postępowanie celem uznania za zmarłą.

Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi wiadomości o powyż wymienionej.

Maryę Kopciową wzywa się, aby przed niżej wymienionym sądem stawiła się, lub w inny sposób uwiadomiła o swem życiu.

Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 20go października 1091 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłą.

C. k Sąd obwodowy, Oddział IV.

Tarnów, dnia 22 marca 1913.

L. cz. T. II. 10/13 (3) (8176 2—3)

Edykt.

Na wniosek Bernarda Knobla z Rzeszowa wdraża się postępowanie amortyzacyjne odnośnie:

I. do weksla wystawionego 30 marca 1913 na 78 kor. 32 h. opiewającego, płatnego 30 czerwca 1913 w Rzeszowie, na którym figurowali jako akceptanci Dawid Leinhard i Sara Tuchner z Błażowej, a jako wystawca i żyrant Bernard Knobel z Rzeszowa;

II. do weksla wystawionego 10 maja 1913 na 114 kor. opiewającego, płatnego 10 lipca 1913, na którym figurował jako akceptant Józef Märsel z Kańczugi, a jako wystawca i żyrant Bernard Knobel z Rzeszowa;

III. do weksla wystawionego 13 maja 1913 na 89 kor. opiewającego, płatnego 13 lipca 1913 w Rzeszowie, na którym figurował jako akceptant Rifke Lander w Pruchniku, a jako wystawca i żyrant Bernard Knobel z Rzeszowa;

IV. do weksla wystawionego 2 kwietnia 1913, na 85 kor. opiewającego, płatnego 2 sierpnia 1913 w Rzeszowie, na którym figurował joko akceptant Isak Weber z Czudca, a jako wystawca i żyrant Bernard Knobel z Rzeszowa.

Powyższe weksle rzekomo zginęły Bernardowi Knoblowi.

Wzywa się przeto edyktem posiadacza tych weksli, by je w przeciągu 45 dni licząc od dnia ostatniego ogłoszenia w „Gazecie Lwowskiej“ w tutejszym sądzie złożył, gdyż po bezskutecznym upływie terminu weksle powyżej wymienione zostaną uznane za umorzone.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.

Rzeszów, dnia 7 czerwca 1913.

L. cz. T. 66/13 (4) (8304 2—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Kornelii Babczyńskiej recte Baczyńskiej wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następującej rzekomo przez wnioskodawczynię zagubionej książeczki wkładkowej gal. Kasy oszczędności we Lwowie Nr. 85.020 na nazwisko „Kornela Baczyńska“ i kwotę 300 kor. opiewającej.

Posiadacza powyższej książeczki wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 6 miesięcy w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu, za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, dnia 24 maja 1913.

L. cz. T. IV. 7/13 (4) (8171 2—3)

Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego.

Według zaprzysiężonych zeznań świadków Waleryi Trzeciakowej, Wincentego Marka i Jędrzeja Koczonia wszystkich z Dębowca, Jędrzej Trzeciak, syn Józefa i Barbary z Misiołków, urodzony dnia 12 listopada 1842 roku w Dembowcu przed laty przeszło 30 wyemigrował z kraju do Ameryki i odtąd wszelki słuch o nim zaginął.

Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 24 L. 1 przeto

wdraża się na prośbę Waleryi Trzeciakowej, żony tegoż Jędrzeja Trzeciaka, postępowanie celem uznania za zaginionego.

Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi lub kuratorowi p. adw. dr. Gabryszewskiemu wiadomości o powyż wymienionym.

Jędrzeja Trzeciaka wzywa się, aby przed niżej wymienionym sądem stawił się lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu.

Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 1 czerwca 1914 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Jasło, dnia 17 maja 1913.

L. cz. T. 59/13 (4) (8303 2—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Maryi Zachównej wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następującej rzekomo przez wnioskodawczynię zagubionej książeczki wkładkowej galicyjsk. Kasy oszczędności Nr. 80.968 na nazwisko „Adam Kara“ i z dniem 1 lipca 1911 na kwotę 1355 kor. 75 h. opiewającej.

Posiadacza powyższej książeczki wkładkowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 6 miesięcy, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd krajowy cywilny. Oddział VII.

Lwów, dnia 19 maja 1913.

L. cz. T. 31/13 (7) (8302 2—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Lifschy Weissberg wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następujących rzekomo przez wnioskodawcę zagubionych książeczek wkładkowych gal. Kasy oszczędności we Lwowie Nr. 61.870 z dniem 1 stycznia 1913 na kwotę 4081 kor. 63 h. i Nr. 167.468 w dniu 1 stycznia 1913 na kwotę 2643 kor. 03 h. i na nazwisko „Ignacy Weissberg“ opiewających.

Posiadacza powyższych książeczek wkładkowych wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu sześciu miesięcy, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd krajowy cyw., Oddział VII.

Lwów, dnia 30 maja 1913.

L. cz. T. 6/13 (2) (8319 2—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Cyli Korn w Brodach wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następującej rzekomo przez wnioskodawczynię zagubionej książeczki wkładkowej Powiatowej Kasy oszczędności w Brodach, a mianowicie Nr. 14.831 na kwotę 1100 kor. 05 h. opiewającej i na nazwisko Cyli Korn wystawionej.

Posiadacza powyższej książeczki wkładkowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 6 miesięcy, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejącą uznaną zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Złoczów, dnia 17 maja 1913.

L. cz. T. 75/13 (2) (8296 2—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Chaima Abrahama Stadlera wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następującego rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego weksla z daty Lwów 5 marca 1912 roku na kwotę 300 koron, płatnego 5 kwietnia 1912 we Lwowie akceptowanego przez Filipa Thuna i Reginę Thun.

Posiadacza powyższego weksla wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 45 dni, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, dnia 30 maja 1913.

L. cz. T. 61/13 (1) (8534 2—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek c. k. galicyjskiej Prokuratory Skarbu we Lwowie imieniem gr. kat. cerkwi filialnej w Borysławce, wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego 4% listu zastawnego gal. Towarzystwa kredytowego ziemskiego Ser. V. Nr. 14.064 winkulowanego na rzecz gr. kat. cerkwi filialnej w Borysławce, należącej do gr. kat. parafii w Posadzie rybotyckiej.

Posiadacza powyższego listu zastawnego wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu jednego roku, 6 tygodni i 3 dni, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu list za nieistniejący uznany zostanie.

C. k. Sąd krajowy cyw., Oddział VII.

Lwów, dnia 26 kwietnia 1913.

Wyroki prasowe.

L. cz. Pr. III. 80/13 (3) (8562)

Obwieszczenie.

C. k. sąd krajowy jako prasowy orzekł na wniosek c. k. Prokuratora Państwa, że zamieszczone w Nr. 25 czasopisma „Prawo ludu“ z dnia 20 czerwca 1913 pod rubryką: „Z kraju“ artykuły:

jeden z napisem: „Bestwina“,

drugi z napisem: „Płaza“ (str. 6 i 7), — zawierają w całej swej osnowie znamiona występku zbrodni z § 301 u. k., że zakazuje się rozszerzania tych artykułów.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy, Senat III.

Kraków, dnia 20 czerwca 1913.

L. cz. Pr. III. 81/13 (3) (8563)

Obwieszczenie.

C. k. sąd krajowy jako prasowy orzekł na wniosek c. k. Prokuratora Państwa, że zamieszczone w Nr. 139 czasopisma „Ilustrowany Kuryer Codzienny“ z dnia 19go czerwca 1913 ustępy artykułu, pod tytułem:

I. „Dwa jubileusze przemocy i zdrady“ (strona 1):

1. od słów: „Rok jubileuszowy dwóch dynastów“ od słów: „nieszczęście i pohańbienie“;

2. od słów: „Czekamy tego piorunu“ do słów: „grobie tyranów“ — zawierają w swej osnowie i samym tytule znamiona występku z § 491 i 494 k. k., że zakazuje się rozszerzania tego tytułu i inkryminowanych ustępów.

C. k. Sąd krajowy, jako prasowy, Senat III.

Kraków, dnia 20 czerwca 1913.

Zl. 118 (7421)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat mit dem Erkenntnisse vom 19 Mai 1913, Pr. XXXV 171 13/3, auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, der Inhalt der Nummer 20 der periodischen Druckschrift: „Der Interessante Wiener Bote“, 3 Jahrgang, vom 15 Mai 1913 durch die Stellen 1. von „Wozu die“ bis „notwendig ist“ (Seite 1, 2, von „Wozu die“ bis „Adria-Ausstellung“ (Seite 2, Spalte 2), 3. von „Daß er sie wohl“ bis „und frage der Erzherzog“ (Seite 2, Spalte 3) das Verbrechen nach § 64 St. G. begründe und es wird nach § 493 St. P. O das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. P. O. bestätigt und nach § 37 Pr. G. auf die Vernichtung der saisierten Exemplare erkannt.

Wien, am 19 Mai 1913.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Salzburg hat mit dem Erkenntnisse vom 17 Mai 1913, Pr. VII 15 13, die Weiterverbreitung der Nummer 4 der Zeitschrift: „Grobian“ vom 18 Mai 1913 wegen der Stellen: Seite 1, Spalte 2, von „und die famosen“ bis „beschlagnahmt wird“; Seite 2, Spalte 1, von „Natürlich, weil“ bis „was anderes“; Seite 2, Spalte 1, von „Es ist ja wahr“ bis „bleiben“; Seite 3, Spalte 1, von „So lallt“ bis „auffressen“; Seite 3, Spalte 2, bis Seite 4, Spalte 1, von „Nun werden die“ bis „gekrümmt würde“; Seite 4, Spalte 1, von „Der Katechet“ bis „Nuntiatur“; Seite 4, Spalte 2, von „Der Beichtstuhl“ bis „gezogen“; Seite 4, Spalte 2, bis Seite 5, Spalte 1, von „Es wäre also“ bis „weltlich ist“; Seite 8, Spalte 2, bis Seite 9, Spalte 2, von der Überschrift „Im Beitstuhl“ bis „fromm sein Angesicht“ nach § 122 a, 300, 302 und 303 St. G. verboten.

Das k k Landes- als Preßgericht in Laibach hat mit dem Erkenntnisse vom 20 Mai 1913, Pr. VII 36/13, die Weiterverbreitung der Nummer 585 der Zeitschrift: „Zarja“ vom 20 Mai 1913 wegen der auf der vierten Seite abgedruckten, mit „Sladka tolazba“ beginnenden und mit „marsikateri vreck“ endenden Notiz nach § 63 St. G verboten

---

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 19 Mai 1913, Pr. IX 59 13, die Weiterverbreitung der Nummer 10 der Zeitschrift: „Zeleznicar“ vom 15 Mai 1913 wegen des Artikels: „Drzava kot delodajalec“ nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Rovigno hat mit dem Erkenntnisse vom 10 Mai 1913, Pr. 18/13, die Weiterverbreitung des Buches: „Dio e l'Uomo“ von Bucco Ercole (Leenida) nach § 122 a, b und d St G verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Rovigno hat mit dem Erkenntnisse vom 10 Mai 1913, Pr. 16/13, die Weiterverbreitung der Nummer 756 der Zeitschrift: „Idea Italiana“ vom 8 Mai 1913 wegen der Stelle von „Anche i sacerdoti“ bis „l' anico fattore“ des Artikels: „Un quasi bando“ nach § 300 St. G. verboten

---

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Innsbruck hat mit dem Erkenntnisse vom 15 Mai 1913, Pr. 45/13, die Weiterverbreitung der Nummer 756 der Zeitschrift: „Allgemeiner Tiroler Anzeiger“ vom 10 Mai 1913 wegen des Artikels: „Ehrenrettung durch Verbrechen“ in der Stelle von „Auf der einen Seite will man“ bis „erit in orbe“ nach § 63 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 19 Mai 1913, Pr. I 322 13, die Weiterverbreitung der Nummer 20 der Zeitschrift: „Cesky uredni“ vom 17 Mai 1913 wegen der Stelle von „Mizerny postup“ bis „velkostatku v Halici“ des Artikels: „Stale uprava uredeickych platu“ in der Rubrik: „Cast odborova. Statni“ nach § 65 a St G. verboten

---

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 19 Mai 1913, Pr I 320 13, die Weiterverbreitung der Nummer 133 der Zeitschrift: „Neodvisly dennik ‚Samostatnost‘“ von 17 Mai 1913 wegen des Artikels: „Vsecko v troskach“ und der Stelle von „Neskvelym“ bis „Ada Kaleh“ des Artikels: „Pred mirdm“ und von „Jake jmeno“ bis „zaplesati“ des Artikels: „K anexi ostrova Ada Kaleh“ nach § 65 a St. G. verboten

---

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 19 Mai 1913, Pr. I 321/13, die Weiterverbreitung der Nummer 21 der Zeitschrift: „Pravo venkova“ vom 16 Mai 1913 wegen der Stelle von „O tom, ze by snahy“ bis „na celem svete“ des Artikels: „Uspech“ nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 19 Mai 1913, Pr I 319 13, die Weiterverbreitung der Nummer 91 (32) der Zeitschrift: „Obchodnicke zajmy“ vom 17 Mai 1913 wegen der Stelle von „Jde tu o novou“ bis „v neocekavane chvili“, von „Dejme tomu“ bis „chudemu cloveku“ des Artikels: „Neslychane jednani soudu“ und von „Jednoho dne“ bis „delniky sen“ des Artikels: „Co je s nami“ nach § 300, 491, 493 St. G und Artikel V des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 19 Mai 1913, Pr. I. 318/13, die Weiterverbreitung der Nummer 113 der Zeitschrift: „Venkov“ vom 16 Mai 1913 wegen der Stellen von „Proto se neporadala“ bis „davno mame“ und von „Hrabe Berchtold byl by“ bis „Ada Kale“ des Artikels: „Ada Kale“ nach § 65 a St. G. verboten

---

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 19 Mai 1913, Pr. I 317 13, die Weiterverbreitung der Zeitschrift: „Ceske slovo. Vecernik“ vom 15 Mai 1913 wegen der Stellen von „Valecna“ bis „Ada Kaleh“, von „kdyby hr. Berchtold“ bis „coronat opus“ des Artikels: „Valecna korist“; von „Je temer smesno“ bis „rytmistrovskeho Savla“, von „A je znamo“ bis „pohlavniho zivota“, des Artikels: „Kulturni kontek. Poulicni celibat“ nach § 65 a, 302, 303, 491, 493 St. G. und Artikel V des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Chrudim hat mit dem Erkenntnisse vom 20 Mai 1913, Pr. 51/13, die Weiterverbreitung der Nummer 20 der Zeitschrift: „Vychodocesky obzor“ vom 14 Mai 1913 wegen der Stellen „U 93 a 100 pesiho“ bis zum Schlusse des Artikels: „Poznamky“; von „Zpusob jakym“ bis zum Schlusse des Artikels: „Missionari“; von „Kazdy vyrok“ bis „svobodarum“ und von „Nalehavy na“ bis zum Schlusse des Artikels: „Ptr Matej Schreiber“; des ganzen Artikels: „Klerikalni a militaristicke choutky!“ von „Pani klerikalove“ bis „Jake dabla?“ des Artikels: „Dve umrti“ nach § 300, 302, 303 St. G. und Artikel IV des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Königgrätz hat mit dem Erkenntnisse vom 20 Mai 1913, Pr. IV 53 13, die Weiterverbreitung der Nummer 19 der Zeitschrift: „Nase pravo“ vom 16 Mai 1913 wegen der Stellen von „Podivuhne“ bis „druhu“ von „Spletl“ bis „po desti“ und von „Zase zazra“ bis „se svaton“ des Artikels: „Den narodni osludy“ nach § 303 St G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Königgrätz hat mit dem Erkenntnisse vom 20 Mai 1913, Pr. IV 51 13, die Weiterverbreitung der Nummer 20 der Zeitschrift: „Nachodske listy“ vom 16 Mai 1913 wegen der Stellen von „Risska rada je postavena“ bis „satisfakci“ von „politika Rakouska a stat cely“ bis „nas stesti“ des Artikels: „Risska rada zasede“; von „o jeho cinnosti“ bis „nepospel“ des Artikels: „Novy okresni hejtman v Nachode“ nach § 65 a und 300 St G. verboten

---

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Königgrätz hat mit dem Erkenntnisse vom 20 Mai 1913, Pr. IV 50/13, die Weiterverbreitung der Nummer 21 der Zeitschrift: „Kralovehradecke rozhledy“ vom 16 Mai 1913 wegen des Artikels: „Vlastnorucni list cisare Frantiska Josefa“ nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Königgrätz hat mit dem Erkenntnisse vom 20 Mai 1913, Pr. IV. 52/13, die Weiterverbreitung der Nummer 21 der Zeitschrift: „Orlican“ vom 17 Mai 1913 wegen der Stelle von „I ceske vidne“ bis „nevyspele dite“ des Artikels: „Kapitola je uzavrena“ nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Sebenico hat mit dem Erkenntnisse vom 17 Mai 1913, Pr. IV 27 13, die Weiterverbreitung der Nummer 19 der Zeitschrift: „Naprednjak“ vom 16 Mai 1913 wegen des ganzen Artikels: „Spaljivanje vjestiea“ wegen des Artikels: „kako se s namu upravlja“ im Feuilleton in den Stellen von „Dalmacija je nasa“ bis „dnevno operira“ und von „Tako je s nama“ bis „na raźnih kateketa“ nach § 65 a und 305 St. G. verboten.

Firmy.

Ч. сп. Фірм. 65/13, 133/13 Стов. II. 68 (8434)

Зміни і додатки до вписаних вже фірми стоваришень.

Вписано в реєстрі стоваришень зарбокових і господарських.

Відкличчно до зареєстрованої фірми: „Спілка ощадности і позичок в Кобаках“, стоваришене зареєстроване з необмеженою порукою.

Уступлене членів заряду:

1. Василя Марфея, заступця начальника і

2. Василя Сайнюка с. Андрія, члена і вибір в їх місце:

1. Миколая Сайнюка с. Андрія, заступцем начальника і

2. Стефана Феника с. Олекси, членом зарядр.

Дата вппсу: 10 мая 1913.

Заразом приймає ся до відомости поновних виборів: 3. Ілька Никефорука і 4. Василя Букатчука, членом заряду.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний Відділ II.

Коломия, дня 10 мая 1913.

Ч. сп. Фірм. 2047 Стов. III. 39 (8571)

Зміни і додатки до вписаних вже фірми стоваришень.

Вписано до реєстру стоваришень зарбокових і господарських.

Осідок стоваришення: Пустомити.

Фірма звучить: „Народний Дім в Пустомитах“, стоваришене зареєстроване з необмеженою порукою.

Члени дирекції виступили: Махаїл Кариняк і Глікерко Дибаль.

Члени дирекції вибрані: Михаїл Саламай і Іван Яремкевич, господарі в Пустомитах.

Дата статуту: 6 лютого 1913.

Ц. к. Суд краєвий яко торговельний Відділ IV.

Львів, дня 29 січня 1913.

Ч. сп. Фірм. 65/13 Стов. I. 471 (8310)

Зміни і додатки до вписаних вже фірми стоваришень.

Вписано в реєстрі стоваришень зарбокових і господарских.

Осідок стоваришення: Васючин.

Фірма звучить: „Спілка ощадности і позичок в Васючині“, стоваришене зареєстроване з необмеженою порукою.

1. Члени дирекції виступили: Микита Постолюон, яко заступник настоятеля заряду і Панько Романів, яко член заряду.

2. Члени дирекції вибрані: Семко Василюк, яко заступник настоятеля заряду і Іван Носик, яко член заряду.

Дата впису: 7 мая 1913.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний Відділ II.

Бережани, дня 11 цьвітня 1913.

L. cz. Firm. 150/13 Stow. II. 71 (8043)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Sidorów.

Brzmienie firmy: Spółka oszczędności i pożyczek w Sidorowie, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką.

Członkowie dyrekcyi wystąpili: ks. Ferdynand Basarabowicz, Józef Witkowski, Karol Rzeszowski i Antoni Kulczycki.

Członkowie dyrekcyi wybrani na walnem zgromadzeniu z dnia 23 lutego 1913 ks. Ferdynand Basarabowicz przełożony, Józef Witkowski zastępca przełożonego (obaj ponownie), Michał Głowacki i Paweł Nakoneczny, rolnicy w Sidorowie.

Data wpisu: 23 kwietnia 1913.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy Oddział II.

Czortków, dnia 23 kwietnia 1913.

L. cz. Firm. 30/13 Rg. C. 300 (8301)

Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej.

Do rejestru firm spółkowych należy wciągnąć co następuje:

Siedziba firmy: Lwów, ul. 3-go Maja l. 11 a.

Brzmienie firmy: Krajowa spółka dla rolnictwa, handlu i przemysłu we Lwowie, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością.

Przedmiot przedsiębiorstwa stanowi:

a) kupno, sprzedaż i dzierżawiewie względnie wydzierżawienie nieruchomości, kupno gruntów budowlanych i sprzedaż tychże bądź na własny, bądź na cudzy rachunek, kupno lasów i drzewostanów i ich eksploatacya;

b) pośrednictwo w kupnie, sprzedaży i wydzierżawianiu nieruchomości;

c) pośrednictwo w udzielaniu i wyrabianiu kredytu hipotecznego, budowlanego i osobistego, pośrednictwo w lokowaniu kapitałów;

d) udzielanie pomocy przy nabywaniu i sprzedaży nieruchomości, przy parcelacyi gruntów i budowie domów;

e) prowadzenie rachunków bieżących dla klientów Spółki;

f) udzielanie fachowej porady rolnej, administracya majątków, dozór ich, szacowanie majątków porady przy kontraktach;

g) administracya realności miejskich;

h) pośrednictwo w sprzedaży i zaliczkowaniu produktów rolnych i leśnych;

i) zastępstwo fabryk, maszyn i narzędzi rolniczych i przemysłowych;

k) obejmowanie w przedsiębiorstwo budowli, mieszkalnych i gospodarczych;

l) zastępstwo firm i instytucyj kredytowych krajowych i zagranicznych;

m) obejmowanie i pośredniczenie w dostawach rządowych i krajowych;

n) organizowanie spółek celem tworzenia nowych przedsiębiorstw przemysłowych.

Forma spółki: Spółka opiera się na kontrakcie zdziałanym w formie aktu notaryalnego z daty Lwów 20 grudnia 1912 lrep. 8246.

Czas trwania: nieograniczony.

Wysokość kapitału zakładowego: 65.000 kor., wpłacono 16.500 kor.

Uprawniony do zastępstwa: dwaj zawiadowcy i jeden zastępca zawiadowcy.

Zawiadowcami zostali ustanowieni: Eustachy bar. Horosch, urzędnik Banku krajowego we Lwowie i Władysław Lisowski, powiatowy inspektor rolnictwa we Lwowie, zaś zastępcą Roman Żurowski, architekt we Lwowie.

Podpis firmy następuje w ten sposób, że pod brzmieniem firmy umieszczą kumulatywnie swój podpis obaj zawiadowcy lub jeden zawiadowca i zastępca zawiadowcy.

Dzień wpisu: 22 stycznia 1913.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 15 stycznia 1913.

Ч. сп. Фірм. 187 Стов. III. 375 (8567)

Зміни і додатки до вписаних вже фірм стоварищень.

Вписано в реєстрі стоварищень заробкових і господарских.

Осідок стоварищення: **Винники.**

Фірма звучить: Товариство господарско-кредитове, стоварищене зареєстроване з обмеженою порукою в Винниках.

Зміна статуту що до § 38 ухвалена зістала на загальних зборах дня 19 мая 1912 в звуцї як відпис протоколу.

Дата статуту: 25 лютого 1912.

Ц. к. Суд краєвий яко торговельний Віддїл IV.

Львів, дня 17 лютого 1913.

L. cz. Firm. 337/13 Stow. VI. 169 (8316)

Ogłoszenie.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu ogłasza iż 26 maja 1913 wpisano do rejestru dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych przy firmie: „Spółka pożyczkowa handlowo-rzemieślniczo-rolnicza w Jarosławiu, że na posiedzeniu rady nadzorczej odbytem 30 marca 1913 wybrano ponownie na przeciąg 6 lat: Jędrzeja Majewskiego naczelnym dyrektorem, Jana Pacaka skarbnikiem, Szczepana Lewkowicza kontrolorem, zaś zastępcami: Józefa Kobę i Józefa Zająca i wybrano na trzeciego zastępcę Andrzeja Gałązkę, właściciela realności w Jarosławiu zamieszkałego.

Przemyśl, dnia 12 czerwca 1913.

L. cz. Firm. 140 13 Stow. IV. 22 (8044)

Wpis firmy stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego.

Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Choros ków.

Brzmienie firmy: Spółka producentów bydła rzeźnego i trzody chlewnej w Chorostkowie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Data statutu: Kopyczyńce, dnia 6 lutego 1913.

Przedmiot przedsiębiorstwa jest wspólna sprzedaż bydła i trzody tak w stanie żywym, jak bitym, oraz przeróbce, zaliczkowania sztuk dostawionych, oraz zgłoszonych będących własnością członków, a jeszcze nie dostawionych do sprzedaży, zakup na opas i do rozpłodu sztuk bydła, trzody, zakup i sprzedaż drobiu i jaj.

Czas trwania nieograniczony.

Dyrekcya Antoni Solski, Józef Dobrowolski, Paweł Wojewódzki właściciele realności w Chorostkowie.

Podpis firmy: (F. Z.) uskutecznia się w ten sposób. że pod stampilią firmową kładą swe podpisy dwaj członkowie dyrekcyi.

Ogłoszenia umieszczane będą w lokalu spółki.

Udział członków: Każdy członek obowiązany jest do złożenia w kasie spółki przynajmniej jednego udziału w wysokości 10 kor.

Odpowiedzialność wynosi trzykrotną wysokość ponad deklarowany udział.

Data wpisu: 23 kwietnia 1912.

C. k. Sąd obwoowy, jako handlowy, Oddział II.

Czortków, dnia 23 kwietnia 1912.

L. cz. Firm. 1135/12 Stow. II. 44 (8029)

Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Nazwa stowarzyszenia: Towarzystwo pożyczkowe w Kopyczyńcach, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Walne zgromadzenie członków tego Towarzystwa odbyte dnia 15 października 1912 uchwaliło likwidacyę stowarzyszenia a likwidatorami wybrani zostali Jan Solecki i Tadeusz Karwowski obaj w Kopyczyńcach zamieszkali.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.

Czortków, dnia 31 stycznia 1913.

L. cz. Firm. 1289/12 Rg. A. I. 386 (8564)

Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej.

Do rejestru firm spółkowych należy wciągnąć co następuje:

Siedziba firmy: Lwów.

Brzmienie firmy: Minerwa galicyjska fabryka wyrobów z papieru Schönblum i Weismann we Lwowie, po niemiecku „Minerwa, galizische Papierwarenfabrik Schönblum & Weismann in Lemberg“.

Przedmiot przedsiębiorstwa: zawarty jest w brzmieniu firmy.

Forma spółki: jawna od dnia 4 lipca 1912.

Spólnicy osobiście odpowiedzialni: Izak Schönblum i Chiel Weismann kupcy we Lwowie.

Uprawnieni do zastępstwa: są albo obaj spólnicy kollektywnie albo sam Izak Schönblum.

Podpis firmy: nastąpi w ten sposób, że pod wpisanem lub wyciśniętem brzmieniem firmy położą swój podpis obaj spólnicy lub spólnik Izak Schönblum.

Dzień wpisu: 20 lipca 1912.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 13 lipca 1912.

L. cz. Firm. 1663 Rg. A. 79 (8644)

Wykreślenie firmy.

Z rejestru firm spółkowych wykreślono.

Siedziba firmy: Leszczatów.

Brzmienie firmy: Markus Herzig i Emilia Gewürz Leszczatów.

Przedmiot przedsiębiorstwa: produkcya wódki w gorzelni w Leszczatowie i wypas bydła.

Dzień wpisu: 23 października 1912.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy Oddział IV.

Lwów, dnia 17 października 1912.

Nowość dla Prawników!

ZUKERKANDLA MINIATURY!

Kieszonkowe wydanie
austryackich ustaw państwowych i krajowych.
(Szesnastka wielkości 12×9 cm.)

Kodeks cywilny z r. 1811

Na język polski przełożył i wstępem zaopatrzył
Dr. Zdzisław Słuszkiewicz.
Wydanie zawiera dokładny spis rzeczy i rejestr abecadłowy.

Cena egzepl. w giętkiej oprawie płóciennej K. 4·—
(z przesyłką zwykłą 4 K. 20 h., polecone 4 K. 45 h.)
Do nabycia w każdej księgarni lub wprost w księgarni wydawniczej.
Wilhelma Zukerkandla w Złoczowie.

Portret Adama Mickiewicza

reprodukcya
z słynnego obrazu **PRUSZKOWSKIEGO**
w gustownych ramach i za szkłem
jest do nabycia po 7 i 8 koron (zależy od ram)
w biurze ogłoszeń Sokołowskiego, Lwów, Jagiellońska l. 3.
Za porto i opakowanie na prowincyę dolicza się 1 koronę.

Eleganckie panie ubierają się

gustownie, używając tylko krojów

„FAVORIT“

do nabycia na każdą miarę, obecnie wyłącznie u
St. Sokołowskiego, Lwów, Jagiellońska 3.

Podróże wycieczkowe okrętem Austryackiego Lloyda.

„THALIA“

Najlepszym wypoczynkiem połączonym z prawdziwą przyjemnością i wszelkiemi możliwemi wygodami są podróże po morzu Północnym fjordach norweskich specyalnie do tego celu zbudowanym parowcem luksusowym „THALIA“.

Najbliższemi wycieczkami są:

VII. Druga podróż do krajów północnych. Do Wikingów.

Od 7 do 30 lipca. Amsterdam, Loen, Oic, Hellesylt, Cralesund, Naes, Molde, Raftsund, Tromsö, Przylądek półn. Hansmerfest, Lyngenfjord, Narwik (wycieczka koleją do granicy Szwecyi) Swartingen, Trondhjem, Merok, Batholmen, Gudwagen, Bergen, Odda, Helgoland, Amsterdam.
Cena jazdy wraz z kompletnem utrzymaniem od K. 550·— począwszy.

VIII. Trzecia podróż do krajów północnych. Ku wiecznym lodom i do Spitzbergen.

Od 4 do 31 sierpnia. Amsterdam. Naes, Raftsund, Tromsö, Przylądek półn. Spitzbergen, ku północy do wiecznych lodów, Hammerfest, Lyngefjord, Narwik, Trondhjem, Merok, Oic, Loen, Gudwangen, Bergen, Amsterdam.
Cena jazdy wraz z kompletnem utrzymaniem od K. 660·— począwszy.

IX. Do miejsc kąpielowych.

Od 4 do 29 września. Amsterdam, Ostenda, Cowes (wyspa Wight), Bayonnes (Biaritz, Lourdes), Arosa Bay (Lontiags), Lissbona, Cadix (Sevilla), Tanger, Gibraltar, Algier, Tunis, Malta, Cattaro, Gravosa (Ragusa), Tryest.
Cena wraz z kompletnem utrzymaniem od K. 520·— począwszy.

Do Grecyi, Turcyi i na Krym.

Od 3 października do 2 listopada.

Wyjaśnień udziela i zamówienia przyjmuje:
Agencya Austryackiego Lloydu we Lwowie
Biuro miastowe c. k. kolei państwowych
St. Sokołowskiego, ul. Jagiellońska l. 3.
Telefon 234. — Adres telegr. „Stadtbureau“.

Roczniki „Wędrowca“ 1912

można nabyć po zniżonej cenie za 12 koron.
Biuro Sokołowskiego. Lwów, Jagiellońska 3.

WYSIEWKI

z najlepszych herbat pół klgr. 2 kor. 60 hal. i 3 kor. 20 hal.
poleca handel herbaty i kawy
Edmunda Riedla, Lwów.

Zaraz do wynajęcia

3 pokoje
przedpokój
z przynależytościami
przy ulicy
Jagiellońskiej l. 7.

Lwów, ul. Akademicka 3.
Największy magazyn jubilerski i zegarmistrzowski
Juliana DĄBROWSKIEGO
kupuje i sprzedaje stare srebro, złoto i kamienie. Zlecenia załatwiać można pocztą i przez koresp.

Poszukuje się kupna
starych MEBLI mahoniowych
ale w dobrym stanie.
Zgłoszenia pod „MEBLE“.
Biuro ogłoszeń, Ul. Jagiellońska l. 3.

Nakładem c. k. Namiestnictwa
wydany

SZEMATYZM

Król. Galicyi i Lodomeryi
wraz
z Wielkiem Ks. Krakowskiem
na rok
1913

można nabyć w Ekspedycyi „Gazety Lwowskiej“, Lwów, ul. Czarnieckiego l. 12, po cenie 8 kor., **na prowincyę z przesyłką pocztową (za frachtem 8 kor. 90 hal., dla c. k. Urzędów 8 kor. 20 hal.**
Szematyzmu za zaliczką nie wysyła się.

L. 15.265. (8560 2—3)

Magistrat miasta Przemyśla podaje do publicznej wiadomości, że znaleziono większą kwotę po nad 250 kor., w gotówce, którą po wykazaniu własności i po opłaceniu 10 prc. znaleźnego, tudzież kosztów ogłoszenia, można odebrać za pośrednictwem Magistratu względnie biura policyi miejskiej.

Magistrat miasta.
Przemyśl. dnia 20 czerwca 1913.
Doliński.

Obwieszczenie.

XIV. Zwyczajne Walne Zgromadzenie

członków Towarzystwa kredytowego w Krośnie, stowarzyszenia zarejestrowanego z nieograniczoną poręką odbędzie się w piątek dnia 11 lipca 1913 o godzinie 10 przed południem w biurze Towarzystwa z następującym

Porządkiem dziennym:

1. Sprawozdanie Dyrekcyi i Rady nadzorczej z czynności i rachunków za r. 1912.
2. Udzielenie Dyrekcyi absolutoryum z czynności i rachunków za r. 1912.
3. Rozdział czystego zysku osiągniętego w r. 1912.
4. Wybór 2 członków Rady nadzorczej w miejsce ustępujących w myśl § 34.
5. Odczytanie sprawozdania lustratora związkowego z dnia 8 maja 1912.
6. Zmiany §§ 11, 14 i 53.
7. Wnioski członków.

Zauważa się, że na wypadek braku kompletu wymaganego § 57 statutu, odbędzie się powtórne zwyczajne ogólne zgromadzenie dnia 11 lipca 1913 o godzinie 5 po południu z tym samym porządkiem dziennym bez względu na ilość obecnych członków i prawomocnie uchwalać będzie.

Krosno, dnia 26 czerwca 1913.

Rada nadzorcza
Towarzystwa kredytowego w Krośnie,
stowarzyszenia zarejestrowanego z nieograniczoną poręką.

1913. ROK XV.

ZAPROSZENIE DO PRZEDPŁATY NA

NOWOŚCI MUZYCZNE

Miesięcznik literacko-nutowy poświęcony celniejszym utworom fortepianowym współczesnych polskich i zagranicznych kompozytorów.

Na treść pisma składają się utwory: **klasyczne, salonowe, taneczne, wyjątki z oper, operetek,** oraz **muzyka dla młodzieży i dzieci.**

W dziale literackim: liczne wiadomości z życia muzycznego i teatralnego.

Prenumerata wynosi:

Miesięcznie kop. **42**, z przesyłką pocztową kop. **50**. — Kwartalnie rb. **1·25**, z przesyłką pocztową rb. **1·50**. — Półrocznie i rocznie w tymże stosunku. — Za granicą rb. **7**, — Zeszyt okazowy **60** kop.

Premia dla rocznych abonentów: a) **Bezpłatnie: trzy poprzednie zeszyty,** wartości rb. 1 kop. 25, albo PORTRET CHOPINA i b) za pół ceny, t. j. za rb. **1·50** „A. B. C.“ **Najnowszą szkołę na fortepian prof. A. Różyckiego** lub za **1 rb. Szkołę techniki fortepianowej dyr. Ig. Glassera,** dyr. kursów muzycznych w Petersburgu.
Przesyłka premium **30 kop.**

Adres Redakcyi: **Warszawa, Krakowskie Przedmieście 6.**
Telefon: 143—15.

Agencya dla Galicyi we Lwowie, biuro dzienników ST. SOKOŁOWSKIEGO.

Z drukarni Wł. Łozińskiego (pod zarządem J. Niedopada) ul. Czarnieckiego l. 12. — Telefon 527.